

Euroopan unionin virallinen lehti

L 89

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

25. maaliskuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

PÄÄTÖKSET

- ★ Neuvoston päätös 2014/161/EU, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, päätöksen 2009/831/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta 1
- ★ Neuvoston päätös 2014/162/EU, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, päätöksen 2004/162/EY muuttamisesta sen soveltamiseksi Mayotteen 1 päivästä tammikuuta 2014 3

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Ilmoitus julkisia hankintoja koskevan sopimuksen muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan voimaantulosta 5

Hinta: 7 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

2014/163/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 18 päivänä marraskuuta 2013, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välistä assosiointia koskevaan Euro-Välimeri-sopimukseen liitettävän pöytäkirjan, joka koskee Euroopan unionin ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puitesopimusta Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan osallistumista unionin ohjelmiin säätelevistä yleisistä periaatteista, tekemisestä 6

2014/164/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 11 päivänä helmikuuta 2014, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta 7

ASETUKSET

- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 294/2014, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Lenteja de Tierra de Campos (SMM)] 28
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 295/2014, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Antequera (SAN)] 30
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 296/2014, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Neufchâtel (SAN)] 32
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 297/2014, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Valençay (SAN)] 34
- ★ Komission asetus (EU) N:o 298/2014, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II ja komission asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteen muuttamisesta nostatusaineena ja happamuudensäätöaineena käytettävän magnesiumdivetydifosfaatin osalta ⁽¹⁾ 36

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 299/2014, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 41

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2014/161/EU,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

päättöksen 2009/831/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston päätöksen 2009/831/EY ⁽²⁾ mukaisesti Portugalilla on ollut 31 päivään joulukuuta 2013 saakka lupa soveltaa alennettua valmisteverokantaa Madeiralla, joka on yksi syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue, tuotettaviin ja kulutettaviin rommiin ja likööreihin sekä Azoreilla, joka on yksi syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue, tuotettaviin ja kulutettaviin likööreihin ja tislattuihin alkoholijuomiin. Päätöksen 2 artiklassa kyseinen poikkeus rajoitettiin koskemaan tiettyjä tuotteita. Kyseisen päätöksen nojalla Portugali voi soveltaa näihin tuotteisiin valmisteverokantaa, joka on pienempi kuin direktiivin 92/84/ETY ⁽³⁾ 3 artiklassa alkoholille säädetty täysi valmisteverokanta ja direktiivillä 92/84/ETY vahvistettu alkoholin vähimmäisvalmisteverokanta, mutta se saa olla enintään 75 prosenttia pienempi kuin alkoholin tavanomainen kansallinen valmisteverokanta.

(2) Alennetun valmisteverokannan soveltamisella luodaan eriytetty verotus, joka hyödyttää joidenkin tuotteiden paikallista tuotantoa. Tämä on valtiontukea, joka edellyttää komission hyväksyntää.

(3) Komissio on vahvistanut, että valmisteverokannan alentamisen olisi edelleen annettava lupa, jotta voidaan kompensoida Madeiralla ja Azoreilla tuotettavien tislattujen alkoholijuomien epäedullista kilpailuasemaa, joka johtuu korkeammista tuotanto- ja markkinointikustannuksista ottaen huomioon näiden kahden syrjäisimmän alueen erityinen rakenteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen tilanne, jota niiden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 artiklassa tarkoitetut erityispiirteet vaikeuttavat ja jonka perusteella päätöksessä 2009/831/EY on jo aiemmin vahvistettu poikkeus.

(4) Koska kyseessä olevilla syrjäisimmillä alueilla vallitsee edelleen erityinen rakenteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen tilanne, päätöksen 2009/831/EY soveltamisaikaa on tarpeen pidentää.

(5) Komissio hyväksyi 28 päivänä kesäkuuta 2013 alueellista valtiontukea koskevat suuntaviivat vuosiksi 2014–2020. Suuntaviivoissa esitetään, miten jäsenvaltiot voivat myöntää tukea yrityksille epäedullisessa asemassa olevien Euroopan alueiden kehittämiseksi vuosina 2014–2020. Nämä suuntaviivat, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2014, ovat osa laajempaa strategiaa, jonka tavoitteena on uudistaa valtiontukien valvontaa ja lisätä kasvua sisämarkkinoilla edistämällä tehokkaampia tukitoimenpiteitä ja keskittämällä komission täytäntöönpanotoimet tapauksiin, joilla on suurin vaikutus kilpailuun.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 26. helmikuuta 2014.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2009/831/EY, tehty 10 päivänä marraskuuta 2009, luvan antamisesta Portugalille soveltaa alennettuja valmisteverokantoja Madeiran itsehallintoalueella siellä tuotettaviin ja kulutettaviin rommiin ja likööreihin sekä Azoreiden itsehallintoalueella siellä tuotettaviin ja kulutettaviin likööreihin ja tislattuihin alkoholijuomiin (EUVL L 297, 13.11.2009, s. 9).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 92/84/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 29).

(6) Päätöstä 2009/831/EY sovellettiin 31 päivään joulukuuta 2013. Tämän vuoksi on aiheellista pidentää päätöksen 2009/831/EY soveltamisaikaa kuudella kuukaudella, jotta sen voimassaolon päättymispäivä olisi sama päivä, jona vuosina 2014–2020 sovellettavat alueellista valtiontukea koskevat suuntaviivat tulevat voimaan.

- (7) Olisi kuitenkin varmistettava, että Portugali voi soveltaa kyseisiä alennuksia keskeytyksettä siitä alkaen, kun päätöksellä 2009/831/EY myönnetyn vastaavan luvan voimassaolo päättyi. Pyydetty uusi lupa olisi näin ollen myönnettävä 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

- (8) Päätös 2009/831/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2009/831/EY 5 artiklassa päivämäärä "31 päivään joulukuuta 2013" päivämäärällä "30 päivään kesäkuuta 2014".

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Portugalin tasavallalle.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. STOURNARAS

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2014/162/EU,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

päättöksen 2004/162/EY muuttamisesta sen soveltamiseksi Mayotteen 1 päivästä tammikuuta 2014

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskan viranomaisilla on neuvoston päätöksen 2004/162/EY ⁽²⁾ mukaan lupa soveltaa meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta paikallisesti Ranskan syrjäisimmillä alueilla valmistettaviin tuotteisiin, jotka on lueteltu mainitun päätöksen liitteessä. Nämä vapautukset ja alennukset ovat erityistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on korvata syrjäisimpien alueiden erityisiä haittoja, jotka lisäävät paikallisten yritysten tuotantokustannuksia ja vaikeuttavat niiden tuottamien tuotteiden kilpailukykyä verrattuna Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta tai muista jäsenvaltioista tuotuihin samanlaisiin tuotteisiin. Mayotte on samassa tilanteessa kuin Ranskan muut syrjäisimmät alueet.
- (2) Eurooppa-neuvoston päätöksen 2012/419/EU ⁽³⁾ mukaan Mayotte on 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 artiklassa tarkoitettu syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue. Unionin lainsäädäntöä olisi näin ollen sovellettava Mayotteen kyseisestä päivästä alkaen.
- (3) Ranskan viranomaiset ovat pyytäneet päätöksen 2004/162/EY soveltamista Mayotteen 1 päivästä tammikuuta 2014 ja toimittaneet luettelon tuotteista, joihin ne toivovat sovellettavan eriytettyä verotusta sen perusteella, onko tuotteet valmistettu paikallisesti vai ei.
- (4) Tämän päätöksen tarkoitus on antaa Ranskan viranomaisille oikeus soveltaa eriytettyä verotusta tuotteisiin, joiden osalta niiden on ensinnäkin osoitettava tuotannon olevan

paikallista ja toiseksi se, että merkittävä tavarantuonti (myös Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta ja muista jäsenvaltioista) voisi vaarantaa paikallisen tuotannon säilymisen. Kolmanneksi niiden on perusteltava ylimääräiset kustannukset, joiden vuoksi paikallisen tuotannon omakustannushinnat nousevat muualla tuotettuihin tuotteisiin verrattuna niin korkeiksi, että paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyky vaarantuu. Sallittu ero verotuksessa ei saisi ylittää toteen näytettyjä lisäkustannuksia. Näiden periaatteiden soveltaminen ja Mayotten erityisen rakenteellisen, sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen huomioon ottaminen uutena syrjäisimpiin alueisiin kuuluvana alueena, jota koskevat täsmälleen samat erityisrajoitukset, joiden vuoksi päätöksessä 2004/162/EY myönnettiin poikkeus SEUT 349 artiklan mukaisille Ranskan muille syrjäisimmille alueille, ovat perusteita ehdotetuille Mayottea koskeville erityistoimenpiteille, eivätkä ne ylitä sitä, mikä on tarpeen eivätkä tuota perusteetonta etua paikalliselle tuotannolle kyseisellä uudella syrjäisimpiin alueisiin kuuluvalla alueella.

- (5) Tuotteet, joiden osalta Ranskan viranomaiset ovat esittäneet kyseiset kolme perustelua, luetellaan päätöksen 2004/162/EY liitteen A, B ja C osassa. Liitteessä olevassa A osassa (sallittu ero verotuksessa 10 prosenttiyksikköä) luetellut tuotteet, joita asia koskee, ovat pippuri (tuotteet 0904 11 ja 0904 12 ⁽⁴⁾), vanilja (tuote 0905), suklaa (tuote 1806), eräät muovitavarat (tuotteet 3925 10 10, 3925 90 80, 3926 90 90 ja 3926 90 97), tiilet (6901 ja 6902) ja hammasproteesit (tuote 9021 21 90).
- (6) Päätöksen 2004/162/EY liitteen B osassa (sallittu ero verotuksessa 20 prosenttiyksikköä) luetellut tuotteet, joita asia koskee, ovat kalat (tuotteet 0301, 0302, 0303, 0304 ja 0305), eräät puusta valmistetut tavarat (tuotteet 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420 ja 4421), eräät paperista tai pahvista valmistetut tavarat (tuotteet 4819 ja 4821), eräät lehdet ja painotuotteet (tuotteet 4902, 4909, 4910 ja 4911), eräät tasolasia olevat tuotteet (tuotteet 7003 ja 7005), eräät rautatavarat (tuotteet 7210, 7301, 7312, 7314, 9406 00 31 ja 9406 00 38), eräät alumiinitavarat (tuotteet 7606, 7610 10 ja 8310) ja eräät istuimet (tuotteet 9401 69, 9401 90 30 ja 9403 40).
- (7) Päätöksen 2004/162/EY liitteessä C (sallittu ero verotuksessa 30 prosenttiyksikköä) luetellut tuotteet, joita asia koskee, ovat maito ja meijerituotteet (tuotteet 0401, 0403 ja 0406), eräät jalostetut lihavalmisteet (tuotteet 1601 ja 1602), eräät leipomatuotteet (tuotteet 1901 ja 1905), jäätelö (tuote 2105), mineraalivedet ja virvoitusjuomat (tuotteet 2201 ja 2202), olut (tuote 2203), ylang-ylang (tuotteet 3301 29 11 ja 3301 29 31), saippua ja pesuvalmisteet (tuotteet 3401 ja 3402) sekä vaahdomuovipatjat (tuote 9404 29 90).

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 26. helmikuuta 2014.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2004/162/EY, tehty 10 päivänä helmikuuta 2004, Ranskan merentakaisen departementtien meriverojärjestelmästä ja päätöksen 89/688/ETY voimassaoloajan jatkamisesta (EUVL L 52, 21.2.2004, s. 64).

⁽³⁾ Eurooppa-neuvoston päätös 2012/419/EU, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2012, Mayotten aseman muuttamisesta Euroopan unioniin näiden (EUVL L 204, 31.7.2012, s. 131).

⁽⁴⁾ Yhteisen tullitariffin nimikkeistön luokittelun mukaan.

- (8) Päätös 2004/162/EY olisi sen vuoksi muutettava.
- (9) Koska Mayottella on kiireellinen tarve voida uutena syrjäisimpiin alueisiin kuuluvana alueena hyötyä tällä päätöksellä käyttöön otettavista poikkeuksista niin pian kuin mahdollista, olisi poikettava Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn kansallisten parlamenttien asemaa Euroopan unionissa koskevassa pöytäkirjassa nro 1 olevassa 4 artiklassa tarkoitetusta kahdeksan viikon määräajasta.
- (10) Koska Mayottesta tuli 1 päivänä tammikuuta 2014 syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue ja jotta vältetään oikeudellinen epävarmuus kaikilta osin, on tarpeen, että tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2004/162/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 28, 30 ja 110 artiklassa määrätään, Ranskan viranomaisille annetaan lupa soveltaa 1 päivään heinäkuuta 2014 meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta liitteessä lueteltuihin tuotteisiin, jotka tuotetaan paikallisesti Guadeloupeissa, Guyanassa, Martiniquessa, Mayottessa ja Réunionissa, jotka ovat SEUT 349 artiklassa tarkoitettuja syrjäisimpiin alueisiin kuuluvia alueita.”

- 2) Muutetaan liite seuraavasti:

- a) Lisätään A osaan kohta seuraavasti:

”5. – syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Mayotte

0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.”

- b) Lisätään B osaan kohta seuraavasti:

”5. – syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Mayotte

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.”

- c) Lisätään C osaan kohta seuraavasti:

”5. – syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Mayotte

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. STOURNARAS

II

(Muut kuin lainsäätäjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

Ilmoitus julkisia hankintoja koskevan sopimuksen muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan voimaantulosta

Julkisia hankintoja koskevan sopimuksen muuttamisesta tehty pöytäkirja ⁽¹⁾ tulee voimaan 6. huhtikuuta 2014.

⁽¹⁾ EUVL L 68, 7.3.2014, s. 2.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 18 päivänä marraskuuta 2013,

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välistä assosiointia koskevaan Euro–Välimeri-sopimukseen liitettävän pöytäkirjan, joka koskee Euroopan unionin ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puitesopimusta Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan osallistumista unionin ohjelmiin säätelevistä yleisistä periaatteista, tekemisestä

(2014/163/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 217 artiklan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan ja 8 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

Hyväksytään Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välistä assosiointia koskevaan Euro–Välimeri-sopimukseen liitettävä pöytäkirja, joka koskee Euroopan unionin ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puitesopimusta Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan osallistumista unionin ohjelmiin säätelevistä yleisistä periaatteista, jäljempänä 'pöytäkirja', unionin puolesta ⁽¹⁾.

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

Neuvoston puheenjohtaja antaa unionin puolesta pöytäkirjan 10 artiklassa määrätyn ilmoituksen ⁽²⁾.

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

3 artikla

sekä katsoo seuraavaa:

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välistä assosiointia koskevaan Euro–Välimeri-sopimukseen liitettävä pöytäkirja, joka koskee Euroopan unionin ja Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puitesopimusta Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan osallistumista unionin ohjelmiin säätelevistä yleisistä periaatteista, jäljempänä 'pöytäkirja', allekirjoitettiin unionin puolesta 19 päivänä joulukuuta 2012.

Tehty Brysselissä 18 päivänä marraskuuta 2013.

- (2) Pöytäkirja olisi hyväksyttävä,

*Neuvoston puolesta**Puheenjohtaja*

C. ASHTON

⁽¹⁾ Pöytäkirja on julkaistu EUVL:ssä L 117, 27.4.2013, s. 2 yhdessä sen allekirjoittamista koskevan päätöksen kanssa.

⁽²⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee pöytäkirjan voimaantulopäivän Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 11 päivänä helmikuuta 2014,

kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta

(2014/164/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 ja 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on neuvotellut unionin puolesta kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevasta pöytäkirjasta, jäljempänä 'pöytäkirja', unionin toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta neuvoston sille antaman valtuutuksen perusteella.
- (2) Neuvoston päätöksen 2001/748/EY ⁽¹⁾ mukaisesti pöytäkirja allekirjoitettiin 16 päivänä tammikuuta 2002, sillä varauksella, että pöytäkirjan tekeminen saatetaan päätökseen myöhemmin.
- (3) Kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ⁽²⁾ tekeminen hyväksyttiin unionin puolesta neuvoston päätöksellä 2004/579/EY ⁽³⁾, mikä yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen mukaisesti on edellytys sille, että unioni voi tulla mainitun pöytäkirjan sopimuspuoleksi.

- (4) Pöytäkirjassa säädetään toimenpiteistä, jotka kuuluvat unionin yhteisen kauppapolitiikan soveltamisalaan. Tähän mennessä on hyväksytty useita unionin säädöksiä, joiden tavoitteena on lieventää ja poistaa tavanomaisten aseiden siirtojen esteitä sisämarkkinoilla tai säännellä aseiden vientiä kolmansiin maihin.

- (5) Aseiden siirtoa ja valvontaa koskevista tiukimmista mahdollisista yhteisistä kansainvälisistä normeista laadittava oikeudellisesti sitova väline koskee asioita, jotka kuuluvat unionin toimivaltaan, joko koska ne kuuluvat unionin yhteisen kauppapolitiikan piiriin tai koska pöytäkirjan tekeminen todennäköisesti vaikuttaa unionin hyväksyntämiin yhteisiin säädöksiin tai muuttaa niiden soveltamisalaa.

- (6) Siltä osin kuin pöytäkirjan määräykset kuuluvat unionille siirrettyyn toimivaltaan, kyseinen pöytäkirja olisi tehtävä unionin puolesta.

- (7) Pöytäkirjan 17 artiklan 3 kappaleen mukaisesti unionin on hyväksymiskirjaa tallettaessaan myös talletettava selitys, josta ilmenee unionin toimivalta pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

- (8) Ampuma-aseiden hankinnan ja hallussapidon valvontaa unionissa sekä aseiden siirtoja koskevia muodollisuuksia jäsenvaltioissa säännellään neuvoston direktiivillä 91/477/ETY ⁽⁴⁾.

- (9) Puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja unionin sisällä koskevia sääntöjä ja menettelyjä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/43/EY ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2001/748/EY, tehty 16 päivänä lokakuuta 2001, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 280, 24.10.2001, s. 5).

⁽²⁾ Yleissopimus on esitetty päätöksen 2004/579/EY liitteessä I (EUVL L 261, 6.8.2004, s. 69).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2004/579/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2004, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 261, 6.8.2004, s. 69).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 91/477/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1991, aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta (EYVL L 256, 13.9.1991, s. 51).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/43/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta (EUVL L 146, 10.6.2009, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskeva pöytäkirja Euroopan unionin puolesta.

Pöytäkirjan teksti on liitetty tähän päätökseen.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja nimeää yhden tai useamman henkilön, jolla on oikeus tallettaa unionin puolesta pöytäkirjan 17 artiklan 3 kappaleessa tarkoitettu hyväksymisasiakirja osoitukseksi siitä, että unioni suostuu sitoutumaan sopimukseen ⁽¹⁾.

Selityksen teksti on liitetty tähän päätökseen.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 11 päivänä helmikuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. VENIZELOS

⁽¹⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee pöytäkirjan voimaantulopäivän Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

SELITYS

Euroopan unionin toimivallasta kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvissa asioissa

Ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan pöytäkirjan 17 artiklan 3 kappaleessa esitetään, että alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön ratifioimis- tai hyväksymiskirjan mukana on oltava selitys, josta ilmenevät ne pöytäkirjan soveltamisalaan kuuluvat asiat, joiden osalta pöytäkirjan osapuolina olevat järjestön jäsenvaltiot ovat siirtäneet toimivaltansa järjestölle.

Euroopan unionilla on yksinomainen toimivalta kauppapolitiikan alalla. Sillä on myös jaettu toimivalta sisämarkkinoiden toteuttamista koskevien sääntöjen osalta ja yksinomainen toimivalta pöytäkirjan niiden määräysten osalta, jotka voivat vaikuttaa unionin hyväksymien yhteisten sääntöjen soveltamisalaan tai muuttaa sitä. Unioni on hyväksynyt sääntöjä, jotka koskevat erityisesti ampuma-aseiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista, jäsenvaltioiden kauppapolitiikan vaatimusten ja menettelyjen sääntelyä erityisesti asiakirjojen säilyttämisen, aseiden merkitsemisen, aseiden ampumakelvottomaksi tekemisen, vienti-, tuonti- ja kauttakuljetuslupia sekä lupamenettelyjä koskevien vaatimusten, viennin yhteydessä tapahtuvien tarkastusten tehostamisen ja välitystoiminnan osalta.

Ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevaa pöytäkirjaa sovelletaan Euroopan unionille siirretyn toimivallan osalta sellaisiin alueisiin, joihin sovelletaan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta siinä määrätyn edellytyksin.

Toimivalta ja sen käyttäminen on luonteeltaan jatkuvasti kehittyvää, joten unioni täydentää tai muuttaa tarvittaessa tätä selitystä pöytäkirjan 17 artiklan 3 kappaleen mukaisesti.

PROTOCOL**against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime****PREAMBLE**

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

AWARE of the urgent need to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, owing to the harmful effects of those activities on the security of each State, region and the world as a whole, endangering the well-being of peoples, their social and economic development and their right to live in peace,

CONVINCED, therefore, of the necessity for all States to take all appropriate measures to this end, including international cooperation and other measures at the regional and global levels,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument combating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition,

BEARING IN MIND the principle of equal rights and self-determination of peoples, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition will be useful in preventing and combating those crimes,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS**Article 1****Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with Article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2**Statement of purpose**

The purpose of this Protocol is to promote, facilitate and strengthen cooperation among States Parties in order to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

Article 3**Use of terms**

For the purposes of this Protocol:

(a) 'Firearm' shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;

(b) 'Parts and components' shall mean any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation, including a barrel, frame or receiver, slide or cylinder, bolt or breech block, and any device designed or adapted to diminish the sound caused by firing a firearm;

(c) 'Ammunition' shall mean the complete round or its components, including cartridge cases, primers, propellant powder, bullets or projectiles, that are used in a firearm, provided that those components are themselves subject to authorization in the respective State Party;

(d) 'Illicit manufacturing' shall mean the manufacturing or assembly of firearms, their parts and components or ammunition:

(i) From parts and components illicitly trafficked;

(ii) Without a licence or authorization from a competent authority of the State Party where the manufacture or assembly takes place; or

(iii) Without marking the firearms at the time of manufacture, in accordance with Article 8 of this Protocol;

Licensing or authorization of the manufacture of parts and components shall be in accordance with domestic law;

(e) 'Illicit trafficking' shall mean the import, export, acquisition, sale, delivery, movement or transfer of firearms, their parts and components and ammunition from or across the territory of one State Party to that of another State Party if any one of the States Parties concerned does not authorize it in accordance with the terms of this Protocol or if the firearms are not marked in accordance with Article 8 of this Protocol;

(f) 'Tracing' shall mean the systematic tracking of firearms and, where possible, their parts and components and ammunition from manufacturer to purchaser for the purpose of assisting the competent authorities of States Parties in detecting, investigating and analysing illicit manufacturing and illicit trafficking.

Article 4

Scope of application

1. This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention of illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to the investigation and prosecution of offences established in accordance with Article 5 of this Protocol where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group.

2. This Protocol shall not apply to state-to-state transactions or to state transfers in cases where the application of the Protocol would prejudice the right of a State Party to take action in the interest of national security consistent with the Charter of the United Nations.

Article 5

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct, when committed intentionally:

(a) Illicit manufacturing of firearms, their parts and components and ammunition;

(b) Illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(c) Falsifying or illicitly obliterating, removing or altering the marking(s) on firearms required by Article 8 of this Protocol.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit or participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 6

Confiscation, seizure and disposal

1. Without prejudice to Article 12 of the Convention, States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of firearms, their parts and components and ammunition that have been illicitly manufactured or trafficked.

2. States Parties shall adopt, within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to prevent illicitly manufactured and trafficked firearms, parts and components and ammunition from falling into the hands of unauthorized persons by seizing and destroying such firearms, their parts and components and ammunition unless other disposal has been officially authorized, provided that the firearms have been marked and the methods of disposal of those firearms and ammunition have been recorded.

II. PREVENTION

Article 7

Record-keeping

Each State Party shall ensure the maintenance, for not less than ten years, of information in relation to firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition that is necessary to trace and identify those firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition which are illicitly manufactured or trafficked and to prevent and detect such activities. Such information shall include:

- (a) The appropriate markings required by Article 8 of this Protocol;
- (b) In cases involving international transactions in firearms, their parts and components and ammunition, the issuance and expiration dates of the appropriate licences or authorizations, the country of export, the country of import, the transit countries, where appropriate, and the final recipient and the description and quantity of the articles.

Article 8

Marking of firearms

1. For the purpose of identifying and tracing each firearm, States Parties shall:
 - (a) At the time of manufacture of each firearm, either require unique marking providing the name of the manufacturer, the country or place of manufacture and the serial number, or maintain any alternative unique user-friendly marking with simple geometric symbols in combination with a numeric and/or alphanumeric code, permitting ready identification by all States of the country of manufacture;
 - (b) Require appropriate simple marking on each imported firearm, permitting identification of the country of import and, where possible, the year of import and enabling the competent authorities of that country to trace the firearm, and a unique marking, if the firearm does not bear such a marking. The requirements of this subparagraph need not be applied to temporary imports of firearms for verifiable lawful purposes;
 - (c) Ensure, at the time of transfer of a firearm from government stocks to permanent civilian use, the appropriate unique marking permitting identification by all States Parties of the transferring country.
2. States Parties shall encourage the firearms manufacturing industry to develop measures against the removal or alteration of markings.

Article 9

Deactivation of firearms

A State Party that does not recognize a deactivated firearm as a firearm in accordance with its domestic law shall take the necessary measures, including the establishment of specific offences if appropriate, to prevent the illicit reactivation of deactivated firearms, consistent with the following general principles of deactivation:

- (a) All essential parts of a deactivated firearm are to be rendered permanently inoperable and incapable of removal, replacement or modification in a manner that would permit the firearm to be reactivated in any way;

- (b) Arrangements are to be made for deactivation measures to be verified, where appropriate, by a competent authority to ensure that the modifications made to a firearm render it permanently inoperable;
- (c) Verification by a competent authority is to include a certificate or record attesting to the deactivation of the firearm or a clearly visible mark to that effect stamped on the firearm.

Article 10

General requirements for export, import and transit licensing or authorization systems

1. Each State Party shall establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as of measures on international transit, for the transfer of firearms, their parts and components and ammunition.
2. Before issuing export licences or authorizations for shipments of firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall verify:
 - (a) That the importing States have issued import licences or authorizations; and
 - (b) That, without prejudice to bilateral or multilateral agreements or arrangements favouring landlocked States, the transit States have, at a minimum, given notice in writing, prior to shipment, that they have no objection to the transit.
3. The export and import licence or authorization and accompanying documentation together shall contain information that, at a minimum, shall include the place and the date of issuance, the date of expiration, the country of export, the country of import, the final recipient, a description and the quantity of the firearms, their parts and components and ammunition and, whenever there is transit, the countries of transit. The information contained in the import licence must be provided in advance to the transit States.
4. The importing State Party shall, upon request, inform the exporting State Party of the receipt of the dispatched shipment of firearms, their parts and components or ammunition.
5. Each State Party shall, within available means, take such measures as may be necessary to ensure that licensing or authorization procedures are secure and that the authenticity of licensing or authorization documents can be verified or validated.
6. States Parties may adopt simplified procedures for the temporary import and export and the transit of firearms, their parts and components and ammunition for verifiable lawful purposes such as hunting, sport shooting, evaluation, exhibitions or repairs.

*Article 11***Security and preventive measures**

In an effort to detect, prevent and eliminate the theft, loss or diversion of, as well as the illicit manufacturing of and trafficking in, firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall take appropriate measures:

- (a) To require the security of firearms, their parts and components and ammunition at the time of manufacture, import, export and transit through its territory; and
- (b) To increase the effectiveness of import, export and transit controls, including, where appropriate, border controls, and of police and customs transborder cooperation.

*Article 12***Information**

1. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant case-specific information on matters such as authorized producers, dealers, importers, exporters and, whenever possible, carriers of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) Organized criminal groups known to take part or suspected of taking part in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;
- (b) The means of concealment used in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and ways of detecting them;
- (c) Methods and means, points of dispatch and destination and routes customarily used by organized criminal groups engaged in illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition; and
- (d) Legislative experiences and practices and measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

3. States Parties shall provide to or share with each other, as appropriate, relevant scientific and technological information useful to law enforcement authorities in order to enhance each other's abilities to prevent, detect and investigate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to prosecute the persons involved in those illicit activities.

4. States Parties shall cooperate in the tracing of firearms, their parts and components and ammunition that may have

been illicitly manufactured or trafficked. Such cooperation shall include the provision of prompt responses to requests for assistance in tracing such firearms, their parts and components and ammunition, within available means.

5. Subject to the basic concepts of its legal system or any international agreements, each State Party shall guarantee the confidentiality of and comply with any restrictions on the use of information that it receives from another State Party pursuant to this article, including proprietary information pertaining to commercial transactions, if requested to do so by the State Party providing the information. If such confidentiality cannot be maintained, the State Party that provided the information shall be notified prior to its disclosure.

*Article 13***Cooperation**

1. States Parties shall cooperate at the bilateral, regional and international levels to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Article 18, paragraph 13, of the Convention, each State Party shall identify a national body or a single point of contact to act as liaison between it and other States Parties on matters relating to this Protocol.

3. States Parties shall seek the support and cooperation of manufacturers, dealers, importers, exporters, brokers and commercial carriers of firearms, their parts and components and ammunition to prevent and detect the illicit activities referred to in paragraph 1 of this article.

*Article 14***Training and technical assistance**

States Parties shall cooperate with each other and with relevant international organizations, as appropriate, so that States Parties may receive, upon request, the training and technical assistance necessary to enhance their ability to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, including technical, financial and material assistance in those matters identified in Articles 29 and 30 of the Convention.

*Article 15***Brokers and brokering**

1. With a view to preventing and combating illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, States Parties that have not yet done so shall consider establishing a system for regulating the activities of those who engage in brokering. Such a system could include one or more measures such as:

- (a) Requiring registration of brokers operating within their territory;
- (b) Requiring licensing or authorization of brokering; or

- (c) Requiring disclosure on import and export licences or authorizations, or accompanying documents, of the names and locations of brokers involved in the transaction.

2. States Parties that have established a system of authorization regarding brokering as set forth in paragraph 1 of this article are encouraged to include information on brokers and brokering in their exchanges of information under Article 12 of this Protocol and to retain records regarding brokers and brokering in accordance with Article 7 of this Protocol.

III. FINAL PROVISIONS

Article 16

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature at United Nations Headquarters in New York from the thirtieth day after its adoption by the General Assembly until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval

shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 18

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 19

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 20

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 21

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PROTOCOLO

contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, que complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

PREÁMBULO

LOS ESTADOS PARTE EN EL PRESENTE PROTOCOLO,

CONSCIENTES de la urgente necesidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a causa de los efectos perjudiciales de estas actividades para la seguridad de cada Estado y región y del mundo en general, que ponen en peligro el bienestar de los pueblos, su desarrollo económico y social y su derecho a vivir en paz,

CONVENCIDOS, por tanto, de la necesidad de que los Estados adopten todas las medidas apropiadas a tal fin, incluidas medidas de cooperación internacional y de otra índole en los planos regional y mundial.

RECORDANDO la resolución 53/111 de la Asamblea General, de 9 de diciembre de 1998, en la que la Asamblea decidió establecer un comité especial intergubernamental de composición abierta con la finalidad de elaborar una convención internacional amplia contra la delincuencia organizada transnacional y de examinar la posibilidad de elaborar, entre otras cosas, un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones,

TENIENDO PRESENTES los principios de igualdad de derechos y de libre determinación de los pueblos, consagrados en la Carta de las Naciones Unidas y en la Declaración sobre los principios de Derecho internacional referentes a las relaciones de amistad y a la cooperación entre los Estados de conformidad con la Carta de las Naciones Unidas,

CONVENCIDOS de que complementar la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional con un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, será de utilidad para prevenir y combatir esos delitos,

HAN ACORDADO LO SIGUIENTE:

I. DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1

Relación con la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

1. El presente Protocolo complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional y se interpretará juntamente con la Convención.
2. Las disposiciones de la Convención se aplicarán *mutatis mutandis* al presente Protocolo, a menos que en él se disponga otra cosa.
3. Los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo se considerarán delito tipificados con arreglo a la Convención.

Artículo 2

Finalidad

La finalidad del presente Protocolo es promover, facilitar y reforzar la cooperación entre los Estados Parte con el propósito de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

Artículo 3

Definiciones

Para los fines del presente Protocolo:

- a) por «arma de fuego» se entenderá toda arma portátil que tenga cañón y que lance, esté concebida para lanzar o pueda transformarse fácilmente para lanzar un balín, una bala o un proyectil por la acción de un explosivo, excluidas las armas de fuego antiguas o sus réplicas. Las armas de fuego antiguas y sus réplicas se definirán de conformidad con el Derecho interno. En ningún caso, sin embargo, podrán incluir armas de fuego fabricadas después de 1899;
- b) por «piezas y componentes» se entenderá todo elemento o elemento de repuesto específicamente concebido para un arma de fuego e indispensables para su funcionamiento, incluidos el cañón, la caja o el cajón, el cerrojo o el tambor, el cierre o el bloqueo del cierre y todo dispositivo concebido o adaptado para disminuir el sonido causado por un arma de fuego;
- c) por «municiones» se entenderá el cartucho completo o sus componentes, entre ellos las vainas, los cebos, la carga propulsora, las balas o proyectiles utilizados en las armas de fuego, siempre que estos componentes estén de por sí sujetos a autorización en el respectivo Estado Parte;

d) por «fabricación ilícita» se entenderá la fabricación o el montaje de armas de fuego, sus piezas y componentes o municiones:

- i) a partir de piezas y componente que hayan sido objeto de tráfico ilícito,
- ii) sin licencia o autorización de una autoridad competente del Estado Parte en que se realice la fabricación o el montaje, o
- iii) sin marcar las armas de fuego en el momento de su fabricación, de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

La concesión de licencia o autorización respecto de la fabricación de piezas y componentes se hará de conformidad con el Derecho interno;

e) por «tráfico ilícito» se entenderá la importación, exportación, adquisición, venta, entrega, traslado o transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones desde o a través del territorio de un Estado Parte al de otro Estado Parte si cualquiera de los Estados Parte interesados no lo autoriza conforme a lo dispuesto en el presente Protocolo o si las armas de fuego no han sido marcadas conforme a lo dispuesto en el artículo 8 del presente Protocolo;

f) por «localización» se entenderá el rastreo sistemático de las armas de fuego y, de ser posible, de sus piezas y componentes y municiones, desde el fabricante al comprador, con el fin de ayudar a las autoridades componentes de los Estados Parte a detectar, investigar y analizar la fabricación y el tráfico ilícitos.

Artículo 4

Ámbito de aplicación

1. A menos que contenga una disposición en contrario, el presente Protocolo se aplicará a la prevención de la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y a la investigación y el enjuiciamiento de los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo cuando esos delitos sean de carácter transnacional y entrañen la participación de un grupo delictivo organizado.

2. El presente Protocolo no se aplicará a las transacciones entre Estados ni a las transferencias estatales cuando la aplicación del Protocolo pudiera perjudicar el derecho de un Estado Parte a adoptar medidas en aras de la seguridad nacional en consonancia con la carta de las Naciones Unidas.

Artículo 5

Penalización

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas o de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas. Cuando se cometan intencionalmente:

a) la fabricación ilícita de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;

b) el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;

c) la falsificación o la obliteración, supresión o alteración ilícitas de la(s) marca(s) de un arma de fuego requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

2. Cada Estado Parte adoptará, asimismo, las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas:

a) con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico, la tentativa de comisión de un delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo o la participación de él como cómplice, y

b) la organización, dirección, ayuda, incitación, facilitación o asesoramiento para la comisión de delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo.

Artículo 6

Decomiso, incautación y disposición

1. A reserva de lo dispuesto en el artículo 12 de la Convención, los Estados Parte adoptarán, en la mayor medida posible de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas que sean necesarias para permitir el decomiso de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos.

2. Los Estados Parte adoptarán, de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas necesarias para impedir que las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos caigan en manos de personas no autorizadas, en particular mediante la incautación y destrucción de esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a menos que se haya autorizado oficialmente otra forma de disposición, siempre y cuando se hayan marcado las armas de fuego y se hayan registrado los métodos para la disposición de esas armas de fuego y municiones.

II. PREVENCIÓN

Artículo 7

Registros

Cada Estado Parte garantizará el mantenimiento, por un período no inferior a diez años, de la información relativa a las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, de la información relativa a sus piezas y componentes y municiones que sea necesaria para localizar e identificar las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos, así como para evitar y detectar esas actividades. Esa información incluirá:

- a) las marcas pertinentes requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo;
- b) en los casos que entrañen transacciones internacionales con armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, las fechas de emisión y expiración de las licencias o autorizaciones correspondientes, el país de importación, los países de tránsito, cuando proceda, y el receptor final, así como la descripción y la cantidad de los artículos.

Artículo 8

Marcación de las armas de fuego

1. A los efectos de identificar y localizar cada arma de fuego, los Estados Parte:

- a) en el momento de la fabricación de cada arma de fuego exigirán que esta sea marcada con una marca distintiva que indique el nombre del fabricante, el país o lugar de fabricación y el número de serie, o mantendrán cualquier otra marca distintiva y fácil de emplear que ostente símbolos geométricos sencillos, junto con un código numérico y/o alfanumérico, y que permita a todos los Estados Parte identificar sin dificultad el país de fabricación;
- b) exigirán que se aplique a toda arma de fuego importada una marca sencilla y apropiada que permita identificar el país de importación y, de ser posible, el año de esta, y permita, asimismo, a las autoridades competentes de ese país localizar el arma de fuego, así como una marca distintiva, si el arma de fuego no la lleva. Los requisitos del presente apartado no tendrán que aplicarse a la importación temporal de armas de fuego con fines lícitos verificables;
- c) velarán por que, en el momento en que se transfiera un arma de fuego de las existencias estatales a la utilización civil con carácter permanente, se aplique a dicha arma distintiva apropiada que permita a todos los Estados Parte identificar el país que realiza la transferencia.

2. Los Estados Parte alentarán a la industria de fabricación de armas de fuego a formular medidas contra la supresión o la alteración de las marcas.

Artículo 9

Desactivación de las armas de fuego

Todo Estado Parte que, de conformidad con su Derecho interno, no reconozca como arma de fuego un arma desactivada adoptará las medidas que sean necesarias, incluida la tipificación de delitos específicos, si procede, a fin de prevenir la reactivación ilícita de las armas de fuego desactivadas, en consonancia con los siguientes principios generales de desactivación:

- a) todas las piezas esenciales de un arma desactivadas se tornarán permanentemente inservibles y no susceptibles de ser retiradas, sustituidas o modificadas de cualquier forma que pueda permitir su reactivación;

- b) se adoptarán disposiciones para que una autoridad competente verifique, cuando proceda, las medidas de desactivación, a fin de garantizar que las modificaciones aportadas al arma de fuego la inutilizan permanentemente;
- c) la verificación por una autoridad competente comprenderá la expedición de un certificado o la anotación en un registro en que se haga constar la desactivación del arma de fuego o la inclusión de una marca a esos efectos claramente visible en el arma de fuego.

Artículo 10

Requisitos generales para sistemas de licencias o autorizaciones de exportación, importación y tránsito

1. Cada Estado Parte establecerá o mantendrá un sistema eficaz de licencias o autorizaciones de exportación e importación, así como de medidas aplicables al tránsito internacional, para la transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Antes de emitir licencias o autorizaciones de exportación para la expedición de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte se asegurará de que:

- a) los Estados importadores hayan emitido las correspondientes licencias o autorizaciones, y
- b) los Estados de tránsito hayan al menos comunicado por escrito, con anterioridad a la expedición, que no se oponen al tránsito, sin perjuicio de los acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales destinados a favorecer a los Estados sin litoral.

3. La licencia o autorización de exportación e importación y la documentación que la acompañe contendrán conjuntamente información que, como mínimo, comprenda el lugar y la fecha de expiración, el país de exportación, el país de importación, el destino final, una descripción y la cantidad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y, cuando haya tránsito, los países de tránsito. La información contenida en la licencia de importación deberá facilitarse a los Estados de tránsito con antelación.

4. El Estado Parte importador notificará al Estado Parte exportador, previa solicitud, la recepción de las remesas de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que le hayan sido enviadas.

5. Cada Estado Parte adoptará, dentro de sus posibilidades, las medidas necesarias para garantizar que los procedimientos de licencia o autorización sean seguros y que la autenticidad de los documentos de licencia o autorización pueda ser verificada o validada.

6. Los Estados Parte podrán adoptar procedimientos simplificados para la importación y exportación temporales y para el tránsito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones para fines lícitos verificables, tales como cacerías, prácticas de tiro deportivo, pruebas, exposiciones o reparaciones.

*Artículo 11***Medidas de seguridad y prevención**

A fin de detectar, prevenir y eliminar el robo, la pérdida o la desviación, así como la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas para:

- a) exigir que se garantice la seguridad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones en el curso de su fabricación, su importación y exportación y su tránsito a través de su territorio, y
- b) aumentar la eficacia de los controles de importación, exportación y tránsito, incluidos, cuando proceda, los controles fronterizos, así como de la cooperación transfronteriza entre los servicios policiales y aduaneros.

*Artículo 12***Información**

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente para cada caso específico sobre cuestiones como los fabricantes, agentes comerciales, importadores y exportadores y, de ser posible, transportista autorizados de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente sobre cuestiones como:

- a) los grupos delictivos organizados, efectiva o presuntamente involucrados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) los medios de ocultación utilizados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, así como las formas de detectarlos;
- c) los métodos y medios, los lugares de expedición y de destino y las rutas que habitualmente utilizan los grupos delictivos organizados que participan en el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y
- d) experiencias de carácter legislativo, así como prácticas y medidas conexas, para prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

3. Los Estados Parte se facilitarán, según proceda, toda información científica y tecnológica pertinente que sea de utilidad para las autoridades encargadas de hacer cumplir la ley, a fin de reforzar mutuamente su capacidad de prevenir, detectar e investigar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y de enjuiciar a las personas involucradas en esas actividades ilícitas.

4. Los Estados Parte cooperarán en la localización de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que puedan haber sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos. Esa cooperación incluirá la respuesta rápida de los Estados Parte a

toda solicitud de asistencia para localizar esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, dentro de los medios disponibles.

5. Con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico o a cualesquiera acuerdos internacionales, cada Estado Parte garantizará la confidencialidad y acatará las restricciones impuestas a la utilización de toda información que reciba de otro Estado Parte de conformidad con el presente artículo, incluida información de dominio privado sobre transacciones comerciales, cuando así lo solicite el Estado Parte que facilita la información. Si no es posible mantener la confidencialidad, antes de revelar la información se dará cuenta de ello al Estado Parte que la facilitó.

*Artículo 13***Cooperación**

1. Los Estados Parte cooperarán en los planos bilateral, regional e internacional a fin de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 13 del artículo 18 de la Convención, cada Estado Parte designará un órgano nacional o un punto de contacto central encargado de mantener el enlace con los demás Estados Parte en toda cuestión relativa al presente Protocolo.

3. Los Estados Parte procurarán obtener el apoyo y la cooperación de los fabricantes, agentes comerciales, importadores, exportadores, corredores y transportistas comerciales de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a fin de prevenir y detectar las actividades ilícitas mencionadas en el apartado 1 del presente artículo.

*Artículo 14***Capacitación y asistencia técnica**

Los Estados Parte cooperarán entre sí y con las organizaciones internacionales pertinentes, según proceda, a fin de que los Estados Parte que lo soliciten reciban la formación y asistencia técnica requeridas para reforzar su capacidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, incluida la asistencia técnica, financiera y material que proceda en las cuestiones enunciadas en los artículos 29 y 30 de la Convención.

*Artículo 15***Corredores y corretaje**

1. Con miras a prevenir y combatir la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, con sus piezas y componentes y municiones, los Estados Parte que aún no lo hayan hecho considerarán la posibilidad de establecer un sistema de reglamentación de las actividades de las personas dedicadas al corretaje. Ese sistema podría incluir una o varias de las siguientes medidas:

- a) exigir la inscripción en un registro de los corredores que actúen en su territorio;
- b) exigir una licencia o autorización para el ejercicio del corretaje, o

c) exigir que en las licencias o autorizaciones de importación y de exportación, o en la documentación adjunta a la mercancía, se consigne el nombre y la ubicación de los corredores que intervengan en la transacción.

2. Se alienta a los Estados Parte que hayan establecido un sistema de autorización de las operaciones de corretaje como el descrito en el apartado 1 del presente artículo a que incluyan datos sobre los corredores y las operaciones de corretaje en sus intercambios de información efectuados con arreglo al artículo 12 del presente Protocolo y a lo previsto en el artículo 7 del presente Protocolo.

III. DISPOSICIONES FINALES

Artículo 16

Solución de controversias

1. Los Estados Parte procurarán solucionar toda controversia relacionada con la interpretación o aplicación del presente Protocolo mediante la negociación.

2. Toda controversia entre dos o más Estados Parte acerca de la interpretación o aplicación del presente Protocolo que no pueda resolverse mediante la negociación dentro de un plazo razonable deberá, a solicitud de uno de esos Estados Parte, someterse a arbitraje. Si, seis meses después de la fecha de la solicitud de arbitraje, esos Estados Parte no ha podido ponerse de acuerdo sobre la organización del arbitraje, cualquiera de esas Partes podrá remitir la controversia a la Corte Internacional de Justicia mediante solicitud conforme al Estatuto de la Corte.

3. Cada Estado Parte podrá, en el momento de la firma, ratificación, aceptación o aprobación del presente Protocolo o de la adhesión a él, declarar que no se considera vinculado por el apartado 2 del presente artículo. Los demás Estados Parte no quedarán vinculados por el apartado 2 del presente artículo respecto de todo Estado Parte que haya hecho esa reserva.

4. El Estado Parte que haya hecho una reserva de conformidad con el apartado 3 del presente artículo podrá en cualquier momento retirar esa reserva notificándola al Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo 17

Firma, ratificación, aceptación, aprobación y adhesión

1. El presente Protocolo estará abierto a la firma de todos los Estados en la sede de las Naciones Unidas en Nueva York desde el trigésimo día de su aprobación por la Asamblea General hasta el 12 de diciembre de 2002.

2. El Presente Protocolo también estará abierto a la firma de las organizaciones regionales de integración económica, siempre que al menos uno de los Estados miembros de tales organizaciones haya firmado el presente Protocolo de conformidad con lo dispuesto en el apartado 1 del presente artículo.

3. El presente Protocolo estará sujeto a ratificación, aceptación o aprobación. Los instrumentos de ratificación, aceptación

o aprobación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. Las organizaciones regionales de integración económica podrán depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación si por lo menos uno de sus Estados miembros ha procedido de igual manera. En ese instrumento de ratificación, aceptación o aprobación, esas organizaciones declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

4. El presente Protocolo estará abierto a la adhesión de todos los Estados u organizaciones regionales de integración económica que cuente por lo menos con un Estado miembro que sea Parte en el presente Protocolo. Los instrumentos de adhesión se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. En el momento de su adhesión, las organizaciones regionales de integración económica declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

Artículo 18

Entrada en vigor

1. El presente Protocolo entrará en vigor el nonagésimo día después de la fecha en que se haya depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, a condición de que no entre en vigor antes de la entrada en vigor de la Convención. A los efectos del presente apartado, los instrumentos depositados por una organización regional de integración económica no se considerarán adicionales a los depositados por los Estados miembros de tal organización.

2. Para cada Estado u organización regional de integración económica que ratifique, acepte el presente Protocolo o se adhiera a él después de haberse depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, el presente Protocolo entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha en que ese Estado u organización haya depositado el instrumento pertinente o en la fecha de su entrada en vigor con arreglo al apartado 1 del presente artículo, si esta es posterior.

Artículo 19

Enmienda

1. Cuando hayan transcurrido cinco años desde la entrada en vigor del presente Protocolo, los Estados Parte podrán proponer enmiendas por escrito al Secretario General de las Naciones Unidas, quien a continuación comunicará toda enmienda propuesta a los Estados Parte y a la Conferencia de las Partes en la Convención para que la examinen y decidan al respecto. Los Estados Parte en el presente Protocolo reunidos en la Conferencia de las Partes harán todo lo posible por lograr un consenso sobre cada enmienda. Si se han agotado todas las posibilidades de lograr un consenso y no se ha llegado a un acuerdo, la aprobación de la enmienda exigirá, en última instancia, una mayoría de dos tercios de los Estados Parte en el presente Protocolo presentes y votantes en la sesión de la Conferencia de las Partes.

2. Las organizaciones regionales de integración económica, en asuntos de su competencia, ejercerán su derecho de voto con arreglo al presente artículo con un número de votos igual al número de sus Estados miembros que sean Partes en el presente Protocolo. Dichas organizaciones no ejercerán su derecho a voto si sus Estados miembros ejercen el suyo y viceversa.

3. Toda enmienda aprobada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo estará sujeta a ratificación, aceptación o aprobación por los Estados Parte.

4. Toda enmienda refrendada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo entrará en vigor respecto de un Estado Parte noventa días después de la fecha en que este deposite en poder del Secretario General de las Naciones Unidas un instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de esta enmienda.

5. Cuando una enmienda entre en vigor, será vinculante para los Estados Parte que hayan expresado su consentimiento al respecto. Los demás Estados Parte quedarán sujetos a las disposiciones del presente Protocolo, así como a cualquier otra enmienda anterior que hubiesen ratificado, aceptado o aprobado.

Artículo 20

Denuncia

1. Los Estados Parte podrán denunciar el presente Protocolo mediante notificación escrita al Secretario General de las Naciones Unidas. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido la notificación.

2. Las organizaciones regionales de integración económica dejarán de ser Partes en el presente Protocolo cuando lo hayan denunciado todos sus Estados miembros.

Artículo 21

Depositario e idiomas

1. El Secretario General de las Naciones Unidas será el depositario del presente Protocolo.

2. El original del presente Protocolo, cuyos textos en árabe, chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, se depositará en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios infrascritos, debidamente autorizados por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Protocolo.

PROTOCOLE**contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, additionnel à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée****PRÉAMBULE**

LES ÉTATS PARTIES AU PRÉSENT PROTOCOLE,

CONSCIENTS qu'il est urgent de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, étant donné que ces activités sont préjudiciables à la sécurité de chaque État, de chaque région et du monde dans son ensemble, qu'elles constituent une menace pour le bien-être des peuples, pour leur promotion sociale et économique et pour leur droit à vivre en paix;

CONVAINCUS, par conséquent, qu'il est nécessaire que tous les États prennent toutes les mesures appropriées à cette fin, y compris des activités de coopération internationale et d'autres mesures aux niveaux régional et mondial;

RAPPELANT la résolution 53/111 de l'Assemblée générale du 9 décembre 1998, dans laquelle l'Assemblée a décidé de créer un comité intergouvernemental spécial à composition non limitée chargé d'élaborer une convention internationale générale contre la criminalité transnationale organisée et d'examiner s'il y avait lieu d'élaborer, notamment, un instrument international visant à lutter contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

AYANT À L'ESPRIT le principe de l'égalité de droits des peuples et de leur droit à disposer d'eux-mêmes, tel que consacré dans la charte des Nations unies et dans la déclaration relative aux principes du droit international touchant les relations amicales et la coopération entre les États conformément à la charte des Nations unies;

CONVAINCUS que le fait d'adopter la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée un instrument international contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions aidera à prévenir et à combattre ce type de criminalité,

SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT:

I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES*Article premier***Relation avec la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée**

1. Le présent protocole complète la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée. Il est interprété conjointement avec la convention.
2. Les dispositions de la convention s'appliquent mutatis mutandis au présent protocole, sauf disposition contraire dudit protocole.
3. Les infractions établies conformément à l'article 5 du présent protocole sont considérées comme des infractions établies conformément à la convention.

*Article 2***Objet**

Le présent protocole a pour objet de promouvoir, de faciliter et de renforcer la coopération entre les États parties en vue de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

*Article 3***Terminologie**

Aux fins du présent protocole:

- a) l'expression «arme à feu» désigne toute arme à canon portative qui propulse des plombs, une balle ou un projectile par l'action d'un explosif, ou qui est conçue pour ce faire ou peut être aisément transformée à cette fin, à l'exclusion des armes à feu anciennes ou de leurs répliques. Les armes à feu anciennes et leurs répliques sont définies conformément au droit interne. Cependant, les armes à feu anciennes n'incluent en aucun cas les armes à feu fabriquées après 1899;
- b) l'expression «pièces et éléments» désigne tout élément ou élément de remplacement spécifiquement conçu pour une arme à feu et indispensable à son fonctionnement, notamment le canon, la carcasse ou la boîte de culasse, la glissière ou le barillet, la culasse mobile ou le bloc de culasse, ainsi que tout dispositif conçu ou adapté pour atténuer le bruit causé par un tir d'arme à feu;
- c) le terme «munitions» désigne l'ensemble de la cartouche ou ses éléments, y compris les étuis, les amorces, la poudre propulsive, les balles ou les projectiles, utilisés dans une arme à feu, sous réserve que lesdits éléments soient eux-mêmes soumis à autorisation dans l'État partie considéré;

d) l'expression «fabrication illicite» désigne la fabrication ou l'assemblage d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions:

- i) à partir de pièces et d'éléments ayant fait l'objet d'un trafic illicite;
- ii) sans licence ou autorisation d'une autorité compétente de l'État partie dans lequel la fabrication ou l'assemblage a lieu; ou
- iii) sans marquage des armes à feu au moment de leur fabrication conformément à l'article 8 du présent protocole.

Des licences ou autorisations de fabrication de pièces et d'éléments sont délivrées conformément au droit interne;

e) l'expression «trafic illicite» désigne l'importation, l'exportation, l'acquisition, la vente, la livraison, le transport ou le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions à partir du territoire d'un État partie ou à travers ce dernier vers le territoire d'un autre État partie si l'un des États parties concernés ne l'autorise pas conformément aux dispositions du présent protocole ou si les armes à feu ne sont pas marquées conformément à l'article 8 du présent protocole;

f) le terme «traçage» désigne le suivi systématique du parcours des armes à feu et, si possible, de leurs pièces, éléments et munitions depuis le fabricant jusqu'à l'acheteur en vue d'aider les autorités compétentes des États parties à déceler et analyser la fabrication et le trafic illicites et à mener des enquêtes.

Article 4

Champ d'application

1. Le présent protocole s'applique, sauf disposition contraire, à la prévention de la fabrication et du trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et aux enquêtes et poursuites relatives aux infractions établies conformément à l'article 5 dudit protocole, lorsque ces infractions sont de nature transnationale et qu'un groupe criminel organisé y est impliqué.

2. Le présent protocole ne s'applique pas aux transactions entre États ou aux transferts d'État dans les cas où son application porterait atteinte au droit d'un État partie de prendre, dans l'intérêt de la sécurité nationale, des mesures compatibles avec la charte des Nations unies.

Article 5

Incrimination

1. Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale lorsque les actes ont été commis intentionnellement:

a) à la fabrication illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

b) au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

c) à la falsification ou à l'effacement, à l'enlèvement ou à l'altération de façon illégale de la (des) marque(s) que doit porter une arme à feu en vertu de l'article 8 du présent protocole.

2. Chaque État partie adopte également les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale:

a) sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique, au fait de tenter de commettre une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article ou de s'en rendre complice; et

b) au fait d'organiser, de diriger, de faciliter, d'encourager ou de favoriser au moyen d'une aide ou de conseils, la commission d'une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article.

Article 6

Confiscation, saisie et disposition

1. Sans préjudice de l'article 12 de la convention, les États parties adoptent, dans toute la mesure possible dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour permettre la confiscation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites.

2. Les États parties adoptent, dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour empêcher que les armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication et d'un trafic illicites ne tombent entre les mains de personnes non autorisées en saisissant et détruisant lesdites armes, leurs pièces, éléments et munitions sauf si une autre mesure de disposition a été officiellement autorisée, à condition que ces armes aient été marquées et que les méthodes de disposition desdites armes et des munitions aient été enregistrées.

II. PRÉVENTION

Article 7

Conservation des informations

Chaque État partie assure la conservation, pendant au moins dix ans, des informations sur les armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, sur leurs pièces, éléments et munitions, qui sont nécessaires pour assurer le traçage et l'identification de celles de ces armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, de leurs pièces, éléments et munitions qui font l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites ainsi que pour prévenir et détecter ces activités. Ces informations sont les suivantes:

- a) les marques appropriées requises en vertu de l'article 8 du présent protocole;
- b) dans le cas de transactions internationales portant sur des armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions, les dates de délivrance et d'expiration des licences ou autorisations voulues, le pays d'exportation, le pays d'importation, les pays de transit, le cas échéant, et le destinataire final ainsi que la description et la quantité des articles.
- b) prendre des dispositions pour, s'il y a lieu, faire vérifier les mesures de neutralisation par une autorité compétente, afin de garantir que les modifications apportées à une arme à feu la rendent définitivement inutilisable;
- c) prévoir dans le cadre de la vérification par l'autorité compétente la délivrance d'un certificat ou d'un document attestant la neutralisation de l'arme à feu, ou l'application à cet effet sur l'arme à feu d'une marque clairement visible.

Article 8

Marquage des armes à feu

1. Aux fins de l'identification et du traçage de chaque arme à feu, les États parties:
 - a) au moment de la fabrication de chaque arme à feu, soit exigent un marquage unique indiquant le nom du fabricant, le pays ou le lieu de fabrication et le numéro de série, soit conservent tout autre marquage unique et d'usage facile comportant des symboles géométriques simples combinés à un code numérique et/ou alphanumérique, permettant à tous les États d'identifier facilement le pays de fabrication;
 - b) exigent un marquage approprié simple sur chaque arme à feu importée, permettant d'identifier le pays importateur et, si possible, l'année d'importation et rendant possible le traçage de l'arme à feu par les autorités compétentes de ce pays, ainsi qu'une marque unique, si l'arme à feu ne porte pas une telle marque. Les conditions énoncées au présent alinéa n'ont pas à être appliquées aux importations temporaires d'armes à feu à des fins licites vérifiables;
 - c) assurent, au moment du transfert d'une arme à feu des stocks de l'État en vue d'un usage civil permanent, le marquage approprié unique permettant à tous les États parties d'identifier le pays de transfert.
2. Les États parties encouragent l'industrie des armes à feu à concevoir des mesures qui empêchent d'enlever ou d'altérer les marques.

Article 9

Neutralisation des armes à feu

Un État partie qui, dans son droit interne, ne considère pas une arme à feu neutralisée comme une arme à feu prend les mesures nécessaires, y compris l'établissement d'infractions spécifiques, s'il y a lieu, pour prévenir la réactivation illicite des armes à feu neutralisées, conformément aux principes généraux de neutralisation ci-après:

- a) rendre définitivement inutilisables et impossibles à enlever, remplacer ou modifier en vue d'une réactivation quelconque, toutes les parties essentielles d'une arme à feu neutralisée;

Article 10

Obligations générales concernant les systèmes de licences ou d'autorisations d'exportation, d'importation et de transit

1. Chaque État partie établit ou maintient un système efficace de licences ou d'autorisations d'exportation et d'importation, ainsi que de mesures sur le transit international, pour le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.
2. Avant de délivrer des licences ou autorisations d'exportation pour des envois d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie vérifie que:
 - a) les États importateurs ont délivré des licences ou autorisations d'importation; et
 - b) les États de transit ont au moins notifié par écrit, avant l'envoi, qu'ils ne s'opposent pas au transit, ceci sans préjudice des accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux en faveur des États sans littoral.
3. La licence ou l'autorisation d'exportation et d'importation et la documentation qui l'accompagne contiennent des informations qui, au minimum, incluent le lieu et la date de délivrance, la date d'expiration, le pays d'exportation, le pays d'importation, le destinataire final, la désignation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et leur quantité et, en cas de transit, les pays de transit. Les informations figurant dans la licence d'importation doivent être fournies à l'avance aux États de transit.
4. L'État partie importateur informe l'État partie exportateur, sur sa demande, de la réception des envois d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions.
5. Chaque État partie prend, dans la limite de ses moyens, les mesures nécessaires pour faire en sorte que les procédures d'octroi de licences ou d'autorisations soient sûres et que l'authenticité des licences ou autorisations puisse être vérifiée ou validée.
6. Les États parties peuvent adopter des procédures simplifiées pour l'importation et l'exportation temporaires et pour le transit d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, à des fins légales vérifiables telles que la chasse, le tir sportif, l'expertise, l'exposition ou la réparation.

*Article 11***Mesures de sécurité et de prévention**

Afin de détecter, de prévenir et d'éliminer les vols, pertes ou détournements, ainsi que la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie prend les mesures appropriées:

- a) pour exiger la sécurité des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions au moment de la fabrication, de l'importation, de l'exportation et du transit par son territoire; et
- b) pour accroître l'efficacité des contrôles des importations, des exportations et du transit, y compris, lorsqu'il y a lieu, des contrôles aux frontières, ainsi que l'efficacité de la coopération transfrontière entre la police et les services douaniers.

*Article 12***Information**

1. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes, dans chaque cas d'espèce, concernant notamment les fabricants, négociants, importateurs, exportateurs et, chaque fois que cela est possible, transporteurs autorisés d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes concernant notamment:

- a) les groupes criminels organisés dont on sait ou dont on soupçonne qu'ils participent à la fabrication ou au trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;
- b) les moyens de dissimulation utilisés dans la fabrication ou le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et les moyens de les détecter;
- c) les méthodes et moyens, les points d'expédition et de destination et les itinéraires habituellement utilisés par les groupes criminels organisés se livrant au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions; et
- d) les données d'expérience d'ordre législatif ainsi que les pratiques et mesures tendant à prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

3. Les États parties se communiquent ou s'échangent, selon qu'il convient, des informations scientifiques et technologiques pertinentes utiles aux services de détection et de répression en vue de renforcer mutuellement leur capacité de prévenir et de déceler la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, de mener des enquêtes et d'engager des poursuites contre les personnes impliquées dans ces activités illicites.

4. Les États parties coopèrent pour le traçage des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant pu faire l'objet

d'une fabrication ou d'un trafic illicites et ils répondent rapidement, dans la limite de leurs moyens, aux demandes d'aide dans ce domaine.

5. Sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique ou de tous accords internationaux, chaque État partie qui reçoit d'un autre État partie, en application du présent article, des informations, y compris des informations exclusives concernant des transactions commerciales, garantit leur confidentialité et respecte toutes restrictions à leur usage s'il en est prié par l'État partie qui les fournit. Si une telle confidentialité ne peut pas être assurée, l'État partie qui a fourni les informations en est avisé avant que celles-ci soient divulguées.

*Article 13***Coopération**

1. Les États parties coopèrent aux niveaux bilatéral, régional et international pour prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice du paragraphe 13 de l'article 18 de la convention, chaque État partie désigne un organisme national ou un point de contact unique chargé d'assurer la liaison avec d'autres États parties pour les questions relatives au présent protocole.

3. Les États parties cherchent à obtenir l'appui et la coopération des fabricants, négociants, importateurs, exportateurs, courtiers et transporteurs commerciaux d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions afin de prévenir et de détecter les activités illicites visées au paragraphe 1 du présent article.

*Article 14***Formation et assistance technique**

Les États parties coopèrent entre eux et avec les organisations internationales compétentes, selon qu'il convient, de façon à pouvoir recevoir, sur demande, la formation et l'assistance technique nécessaires pour améliorer leur capacité de prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, y compris une assistance technique, financière et matérielle pour les questions visées aux articles 29 et 30 de la convention.

*Article 15***Courtiers et courtage**

1. En vue de prévenir et de combattre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, les États parties qui ne l'ont pas encore fait envisagent d'établir un système de réglementation des activités de ceux qui pratiquent le courtage. Un tel système pourrait inclure une ou plusieurs mesures telles que:

- a) l'exigence d'un enregistrement des courtiers exerçant sur leur territoire;
- b) l'exigence d'une licence ou d'une autorisation de courtage; ou

c) l'exigence de l'indication sur les licences ou autorisations d'importation et d'exportation, ou sur les documents d'accompagnement, du nom et de l'emplacement des courtiers participant à la transaction.

2. Les États parties qui ont établi un système d'autorisations concernant le courtage, tel qu'énoncé au paragraphe 1 du présent article, sont encouragés à fournir des renseignements sur les courtiers et le courtage lorsqu'ils échangent des informations au titre de l'article 12 du présent protocole et à conserver les renseignements relatifs aux courtiers et au courtage conformément à l'article 7 du présent protocole.

III. DISPOSITIONS FINALES

Article 16

Règlement des différends

1. Les États parties s'efforcent de régler les différends concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole par voie de négociation.

2. Tout différend entre deux États parties ou plus concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole qui ne peut être réglé par voie de négociation dans un délai raisonnable est, à la demande de l'un de ces États parties, soumis à l'arbitrage. Si, dans un délai de six mois à compter de la date de la demande d'arbitrage, les États parties ne peuvent s'entendre sur l'organisation de l'arbitrage, l'un quelconque d'entre eux peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice en adressant une requête conformément au statut de la Cour.

3. Chaque État partie peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation du présent protocole ou de l'adhésion à celui-ci, déclarer qu'il ne se considère pas lié par le paragraphe 2 du présent article. Les autres États parties ne sont pas liés par le paragraphe 2 du présent article envers tout État partie ayant émis une telle réserve.

4. Tout État partie qui a émis une réserve en vertu du paragraphe 3 du présent article peut la retirer à tout moment en adressant une notification au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 17

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1. Le présent protocole sera ouvert à la signature de tous les États au siège de l'Organisation des Nations unies, à New York, à compter du trentième jour suivant son adoption par l'Assemblée générale et jusqu'au 12 décembre 2002.

2. Le présent protocole est également ouvert à la signature des organisations régionales d'intégration économique à la condition qu'au moins un État membre d'une telle organisation ait signé le présent protocole conformément au paragraphe 1 du présent article.

3. Le présent protocole est soumis à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou

d'approbation seront déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une organisation régionale d'intégration économique peut déposer ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation si au moins un de ses États membres l'a fait. Dans cet instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, cette organisation déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

4. Le présent protocole est ouvert à l'adhésion de tout État ou de toute organisation régionale d'intégration économique dont au moins un État membre est partie au présent protocole. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Au moment de son adhésion, une organisation régionale d'intégration économique déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

Article 18

Entrée en vigueur

1. Le présent protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date de dépôt du quarantième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, étant entendu qu'il n'entrera pas en vigueur avant que la convention n'entre elle-même en vigueur. Aux fins du présent paragraphe, aucun des instruments déposés par une organisation régionale d'intégration économique n'est considéré comme un instrument venant s'ajouter aux instruments déjà déposés par les États membres de cette organisation.

2. Pour chaque État ou organisation régionale d'intégration économique qui ratifiera, acceptera ou approuvera le présent protocole ou y adhérera après le dépôt du quarantième instrument pertinent, le présent protocole entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de dépôt de l'instrument pertinent par ledit État ou ladite organisation ou à la date à laquelle il entre en vigueur en application du paragraphe 1 du présent article, si celle-ci est postérieure.

Article 19

Amendement

1. À l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de l'entrée en vigueur du présent protocole, un État partie au protocole peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Ce dernier communique alors la proposition d'amendement aux États parties et à la conférence des parties à la convention en vue de l'examen de la proposition et de l'adoption d'une décision. Les États parties au présent protocole réunis en conférence des parties n'épargnent aucun effort pour parvenir à un consensus sur tout amendement. Si tous les efforts en ce sens ont été épuisés sans qu'un accord soit intervenu, il faudra, en dernier recours, pour que l'amendement soit adopté, un vote à la majorité des deux tiers des États parties au présent protocole présents à la conférence des parties et exprimant leur vote.

2. Les organisations régionales d'intégration économique disposent, pour exercer, en vertu du présent article, leur droit de vote dans les domaines qui relèvent de leur compétence, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres parties au présent protocole. Elles n'exercent pas leur droit de vote si leurs États membres exercent le leur, et inversement.

3. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article est soumis à ratification, acceptation ou approbation des États parties.

4. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article entrera en vigueur pour un État partie quatre-vingt-dix jours après la date de dépôt par ledit État partie auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation dudit amendement.

5. Un amendement entré en vigueur a force obligatoire à l'égard des États parties qui ont exprimé leur consentement à être liés par lui. Les autres États parties restent liés par les dispositions du présent protocole et tous amendements antérieurs qu'ils ont ratifiés, acceptés ou approuvés.

Article 20

Dénonciation

1. Un État partie peut dénoncer le présent protocole par notification écrite adressée au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une telle dénonciation prend effet un an après la date de réception de la notification par le secrétaire général.

2. Une organisation régionale d'intégration économique cesse d'être partie au présent protocole lorsque tous ses États membres l'ont dénoncé.

Article 21

Dépositaire et langues

1. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies est le dépositaire du présent protocole.

2. L'original du présent protocole, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent protocole.

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 294/2014,

annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014,

erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Lenteja de Tierra de Campos (SMM)]

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja järjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Espanjan esittämän pyynnön, joka koski komission asetuksen (EY) N:o 1485/2007⁽²⁾ nojalla rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän "Lenteja Pardina de Tierra de Campos" eritelmän muutoksen hyväksymistä.
- (2) Koska kyseessä ei ole asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan mukainen vähäinen muutos, ko-

missio julkaisi muutospynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽³⁾ kyseisen asetuksen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

- (3) Koska komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisia vastaväitteitä, eritelmän muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä koskeva eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.
⁽²⁾ EUVL L 330, 15.12.2007, s. 13.

⁽³⁾ EUVL C 293, 9.10.2013, s. 10.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.6 – Hedelmät, vihannekset ja viljat sellaisenaan tai jalostettuina

ESPANJA

Lenteja de Tierra de Campos (IGP)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 295/2014,**annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014,****erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Antequera (SAN)]**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu järjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Espanjan esittämän pyynnön, joka koskee komission asetuksen (EY) N:o 417/2006 ⁽²⁾ nojalla rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen "Antequera" eritelmän muutoksen hyväksymistä.
- (2) Koska kyseessä ei ole asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan mukainen vähäinen muutos,

komissio julkaisi muutospynnön kyseisen asetuksen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽³⁾.

- (3) Koska komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisia vastaväitteitä, eritelmän muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä koskeva eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Dacian CIOLOȘ
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 72, 11.3.2006, s. 8.

⁽³⁾ EUVL C 299, 15.10.2013, s. 13.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.5. Rasvat (voi, margariini, öljyt jne.)

ESPANJA

Antequera (SAN)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 296/2014,**annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014,****erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Neufchâtel (SAN)]**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja järjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Ranskan esittämän pyynnön, joka koskee komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 ⁽²⁾ nojalla rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen "Neufchâtel" eritelmän muutoksen hyväksymistä.
- (2) Koska kyseessä ei ole asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan mukainen vähäinen muutos, ko-

missio julkaisi muutospynnön kyseisen asetuksen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽³⁾.

- (3) Koska komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisia vastaväitteitä, muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä koskeva eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 316, 30.10.2013, s. 14.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.3. Juustot

RANSKA

Neufchâtel (SAN)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 297/2014,**annettu 20 päivänä maaliskuuta 2014,****erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Valençay (SAN)]**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja järjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Ranskan esittämän pyynnön, joka koskee komission asetuksen (EY) N:o 1437/2004 ⁽²⁾ nojalla rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen "Valençay" eritelmän muutoksen hyväksymistä.
- (2) Koska kyseessä ei ole asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan mukainen vähäinen muutos,

komissio julkaisi muutospynnön kyseisen asetuksen 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽³⁾.

- (3) Koska komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisia vastaväitteitä, muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä koskeva eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 265, 12.8.2004, s. 3.

⁽³⁾ EUVL C 296, 12.10.2013, s. 4.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.3 – Juustot

RANSKA

Valençay (SAN)

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 298/2014,**annettu 21 päivänä maaliskuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II ja komission asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteen muuttamisesta nostatusaineena ja happamuudensäätöaineena käytettävän magnesiumdivetydifosfaatin osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelisiä aineista 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan ja 30 artiklan 5 kohdan,

ottaa huomioon elintarvikelisiä aineiden, elintarvike-entsyymien ja elintarvikearomien yhtenäisestä hyväksymismenettelystä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1331/2008 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 5 kohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteessä II vahvistetaan unionissa elintarvikkeissa käytettäväksi hyväksytyjen elintarvikelisiä aineiden luettelo ja niiden käyttöä koskevat edellytykset.
- (2) Komission asetuksessa (EU) N:o 231/2012 ⁽³⁾ vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteissä II ja III lueteltujen elintarvikelisiä aineiden eritelmiä.
- (3) Kyseinen unionin luettelo ja kyseiset eritelmiä voidaan saattaa ajan tasalle asetuksen (EY) N:o 1331/2008 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen menettelyn mukaisesti joko komission aloitteesta tai asiaa koskevan hakemuksen johdosta.
- (4) Magnesiumdivetydifosfaatin käytön hyväksymisestä nostatusaineena ja happamuudensäätöaineena tietyissä elintarvikeryhmissä esitettiin 7 päivänä huhtikuuta 2011 hakemus, joka toimitettiin jäsenvaltioiden saataville.

(5) Fosforihapon – fosfaattien – di-, tri- ja polyfosfaattien (E 338–452) käyttö konditoriatuotteissa nostatusaineina on sallittua. Asetuksessa (EU) N:o 231/2012 kuvattuja difosfaatteja (E 450) saa käyttää natriumalumiinifosfaatin (E 541) vaihtoehtona, jolloin ne vähentävät jalostettujen elintarvikkeiden alumiinipitoisuutta. Nykyisten eritelmien mukaiset difosfaatit jättävät voimakkaan, ”tulisen” jälkimaun ja saattavat lisätä elintarvikkeen kokonaisnatriumpitoisuutta.

(6) Asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteessä olisi vahvistettava magnesiumdivetydifosfaatin eritelmiä, koska kyseistä ainetta voitaisiin käyttää muiden difosfaattien vaihtoehtona, jotta voitaisiin vähentää ”tulista” jälkimakua ja välttää elintarvikkeen natriumpitoisuuden lisääntyminen. Magnesiumdivetydifosfaatin käyttö olisi sen vuoksi hyväksyttävä ryhmissä 6.2.1 Ainoastaan nostatusainetta sisältävät jauhot, 6.5 Nuudelit, 6.6 Taikinat, 7.1 Leipä ja sämpylät ja 7.2 Konditoriatuotteet. Magnesiumdivetydifosfaatille olisi annettava numero E 450 (ix).

(7) Vastaavia aineita, joiden magnesiumsisältö on yhtä suuri tai suurempi kuin magnesiumdivetydifosfaatin, eli ortofosforihapon mono- ja kaksiamaksiset magnesiumsuolat (E 343(i) ja E 343(ii)), on jo hyväksytty käyttöön samoissa elintarvikeryhmissä. Magnesiumdivetydifosfaatin sisällyttäminen asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteeseen vaihtoehtoisena difosfaattina ja sen tuleva käyttö elintarvikkeissa eivät lisää fosforin tai magnesiumin saantia. Eritelmän vahvistamiseen ja magnesiumdivetydifosfaatin (E 450(ix)) käytön hyväksymiseen nostatusaineena ja happamuudensäätöaineena ei sen vuoksi katsota liittyvän turvallisuusriskiä.

(8) Asetuksen (EY) N:o 1331/2008 3 artiklan 2 kohdan mukaan komissio pyytää Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta lausunnon asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteessä II esitetyn unionissa hyväksytyjen elintarvikelisiä aineiden luettelon saattamiseksi ajan tasalle, paitsi jos kyseisellä ajan tasalle saattamisella ei todennäköisesti ole vaikutusta ihmisten terveyteen. Koska magnesiumdivetydifosfaatin sisällyttäminen asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteeseen ja magnesiumdivetydifosfaatin (E 450(ix)) hyväksymiseen käytettäväksi nostatusaineena ei katsota liittyvän turvallisuusriskiä, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta ei tarvitse pyytää lausuntoa.

(9) Sen vuoksi asetuksia (EY) N:o 1333/2008 ja (EU) N:o 231/2012 olisi muutettava.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Komission asetus (EU) N:o 231/2012, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteissä II ja III lueteltujen elintarvikelisiä aineiden eritelmien vahvistamisesta (EUVL L 83, 22.3.2012, s. 1).

- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

2 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 231/2012 liite tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liite II tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE I

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liite II seuraavasti:

1) Korvataan C osan I alakohdan taulukko seuraavalla taulukolla:

"E-koodi	Nimi
E 338	Fosforihappo
E 339	Natriumfosfaatit
E 340	Kaliumfosfaatit
E 341	Kalsiumfosfaatit
E 343	Magnesiumfosfaatit
E 450	Difosfaatit ⁽¹⁾
E 451	Trifosfaatit
E 452	Polyfosfaatit

⁽¹⁾ Ei kuitenkaan E 450 (ix)"

2) Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteessä II oleva E osa seuraavasti:"

a) Lisätään ryhmässä 06.2.1 Jauhot kohdan E 338–452 jälkeen kohta seuraavasti:

"E 450 (ix)	Magnesiumdivetydifosfaatti	15 000	(4) (81)	Ainoastaan itse-kohoavat jauhot.
(81) Fosfaattien kokonaismäärä ei saa ylittää aineille E 338–452 vahvistettua enimmäismäärää."				

b) Lisätään ryhmässä 06.5 Nuudelit kohdan E 338–452 jälkeen kohta seuraavasti:

"E 450 (ix)	Magnesiumdivetydifosfaatti	2 000	(4) (81)	
(81) Fosfaattien kokonaismäärä ei saa ylittää aineille E 338–452 vahvistettua enimmäismäärää."				

c) Lisätään ryhmässä 06.6 Taikinat kohdan E 338–452 jälkeen kohta seuraavasti:

"E 450 (ix)	Magnesiumdivetydifosfaatti	12 000	(4) (81)	
(81) Fosfaattien kokonaismäärä ei saa ylittää aineille E 338–452 vahvistettua enimmäismäärää."				

d) Lisätään ryhmässä 07.1 Leipä ja sämpylät kohdan E 338–452 jälkeen kohta seuraavasti:

"E 450 (ix)	Magnesiumdivetydifosfaatti	15 000	(4) (81)	Ainoastaan pizzataikina (jäädyltetty tai jäähdytetty) ja tortillat."
-------------	----------------------------	--------	----------	--

e) Lisätään ryhmässä 07.2 Konditoriatuotteet kohdan E 338–452 jälkeen kohta seuraavasti:

	"E 450 (ix)	Magnesiumdivetydifosfaatti	15 000	(4) (81)	
	(81) Fosfaattien kokonaismäärä ei saa ylittää aineille E 338–452 vahvistettua enimmäismäärää."				

LIITE II

Lisätään asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteessä olevan elintarvikelisäainetta E 450 (vii) koskevan eritelmän jälkeen kohta seuraavasti:

"E 450 (ix) MAGNESIUMDIVETYDIFOSFAATTI

Synonyymit	Hapan magnesiumpyrofosfaatti, monomagnesiumdivetypyrofosfaatti, magnesiumdifosfaatti, magnesiumpyrofosfaatti
Määritelmä	Magnesiumdivetydifosfaatti on difosforihapon hapan magnesiumsuola. Sitä valmistetaan lisäämällä hitaasti magnesiumhydroksidin vesidispersiota fosforihappoon, kunnes magnesiumin ja fosforin moolisuhde on noin 1:2. Lämpötila pidetään reaktion aikana alle 60 celsiusasteessa. Reaktioseokseen lisätään noin 0,1 % vetyperoksidia, ja sen jälkeen saos lämmitetään ja jauhetaan.
EINECS	244-016-8
Kemiallinen nimi	Monomagnesiumdivetydifosfaatti
Kemiallinen kaava	$\text{MgH}_2\text{P}_2\text{O}_7$
Molekyylipaino	200,25
Pitoisuus	P_2O_5 -sisältö vähintään 68,0 % ja enintään 70,5 % P_2O_5 :nä ilmaistuna MgO-pitoisuus vähintään 18,0 % ja enintään 20,5 % MgO:na ilmaistuna
Kuvaus	Valkoisia kiteitä tai valkoista jauhetta
Tunnistaminen	
Liukoisuus	Liukenee niukasti veteen, lähes liukenematon etanoliin
Hiukkaskoko:	Keskimääräinen hiukkaskoko vaihtelee välillä 10–50 µm
Puhtaus	
Polttohäviö	Enintään 12 % (800 °C, 0,5 h)
Fluoridi	Enintään 20 mg/kg (fluorina)
Alumiini	Enintään 50 mg/kg
Arseeni	Enintään 1 mg/kg
Kadmium	Enintään 1 mg/kg.
Lyijy	Enintään 1 mg/kg"

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 299/2014,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2014,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden

mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	58,9
	TN	83,0
	TR	94,5
	ZZ	78,8
0707 00 05	MA	39,8
	TR	139,3
	ZZ	89,6
0709 93 10	MA	37,7
	TR	98,4
	ZZ	68,1
0805 10 20	EG	46,0
	IL	67,9
	MA	57,3
	TN	51,2
	TR	53,5
	ZZ	55,2
0805 50 10	TR	68,2
	ZZ	68,2
0808 10 80	AR	91,7
	BR	92,4
	CL	94,1
	CN	116,8
	MK	23,6
	US	187,9
	ZA	68,9
	ZZ	96,5
0808 30 90	AR	97,0
	CL	125,8
	TR	127,0
	ZA	92,0
	ZZ	110,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 300/2014,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2014,****sokerialan tuotteiden tuontitodistusten jättämisen keskeyttämisen lopettamisesta eräissä
tariffikiintiöissä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sokerialalla 25 päivänä syyskuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 891/2009 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Todistushakemusten jättäminen keskeytettiin asetuksen (EY) N:o 891/2009 mukaisesti järjestysnumeron 09.4321 osalta 27 päivästä syyskuuta 2013 jakokertoimen vahvistamisesta 8 päivän ja 14 päivän syyskuuta 2013 välisenä

aikana haettujen sokerialan tuotteiden tuontitodistusten antamiseksi eräissä tariffikiintiöissä sekä tällaisten todistushakemusten jättämisen keskeyttämisestä 26 päivänä syyskuuta 2013 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 931/2013 ⁽³⁾.

- (2) Käyttämättömiä ja/tai osittain käytettyjä todistuksia koskevien ilmoitusten perusteella kyseisen järjestysnumeron osalta saatiin taas käyttöön määriä. Sen vuoksi olisi lopetettava hakemusten jättämisen keskeyttäminen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lopetetaan asetuksessa (EU) N:o 931/2013 säädetty hakemusten jättämisen keskeyttäminen järjestysnumeron 09.4321 osalta 27 päivästä syyskuuta 2013.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 254, 26.9.2009, s. 82.

⁽³⁾ EUVL L 255, 27.9.2013, s. 11.

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 3 päivänä maaliskuuta 2014,

jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan asekauppasopimus Euroopan unionin edun vuoksi

(2014/165/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan ja 207 artiklan 3 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 11 päivänä maaliskuuta 2013 komission neuvottelemaan Yhdistyneiden kansakuntien asekauppasopimuksen, jäljempänä 'asekauppasopimus', unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvilla aloilla.
- (2) Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi asekauppasopimuksen tekstin 2 päivänä huhtikuuta 2013. Yleiskokous pyysi lisäksi pääsihteeriä asekauppasopimuksen tallettajana avaamaan sen 3 päivänä kesäkuuta 2013 tapahtuvaa allekirjoittamista varten ja kehotti kaikkia valtioita harkitsemaan allekirjoittamista ja sen jälkeen niiden asiaankuuluvia perustuslaillisia menettelyjä noudattaen asekauppasopimuksen osapuoleksi liittymistä mahdollisimman pian.
- (3) Asekauppasopimuksen tavoitteena on ottaa käyttöön mahdollisimman tiukat yhteiset kansainväliset normit tavanomaisten aseiden kansainvälisen kaupan sääntelemiseksi tai sääntelyn parantamiseksi, tavanomaisten aseiden laittoman kaupan estämiseksi ja poistamiseksi ja niiden kulkeutumisen välttämiseksi. Jäsenvaltiot ilmoittivat olevansa tyytyväisiä neuvottelujen tulokseen ja olevansa halukkaita allekirjoittamaan ja ratifioimaan asekauppasopimuksen pikaisesti.
- (4) Muutamat asekauppasopimuksessa olevat määräykset koskevat unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia

asioita, koska ne kuuluvat yhteisen kauppapolitiikan soveltamisalaan tai vaikuttavat tavanomaisten aseiden ja räjähteiden siirtoa koskeviin sisämarkkinasääntöihin.

- (5) Euroopan unioni ei voi allekirjoittaa ja ratifioida asekauppasopimusta, sillä siihen voivat liittyä vain valtiot.
- (6) Neuvosto hyväksyi 27 päivänä toukokuuta 2013 päätöksen 2013/269/YUTP jäsenvaltioiden valtuuttamisesta allekirjoittamaan asekauppasopimus Euroopan unionin edun vuoksi ⁽¹⁾.
- (7) Näin ollen neuvoston olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti valtuutettava jäsenvaltiot ratifioimaan asekauppasopimus unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvilla aloilla Euroopan unionin edun vuoksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltiot valtuutetaan unionin edun vuoksi ratifioimaan asekauppasopimus unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä maaliskuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. MICHELAKIS

⁽¹⁾ EUVL L 155, 7.6.2013, s. 9.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 21 päivänä maaliskuuta 2014,****päätöksen 2005/381/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY soveltamisen raportointiin käytettävän kyselylomakkeen osalta***(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 1726)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(2014/166/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

seksi ja laajentamiseksi. Komission asetuksessa (EU) N:o 601/2012 ⁽⁴⁾ säädetään kasvihuonekaasupäästöjen ja toimintotietojen tarkkailusta ja raportoinnista, ja komission asetuksessa (EU) N:o 600/2012 ⁽⁵⁾ vahvistetaan kasvihuonekaasupäästöraporttien todentamista, todentajien akkreditointia ja vastavuoroista tunnustamista sekä akkreditointilaitosten vertaisarviointia koskevat säännöt.

- (3) Lisäksi komission asetuksessa (EU) N:o 389/2013 ⁽⁶⁾ määritetään unionin rekisteriä koskevat yleiset, toiminnalliset ja ylläpitoa koskevat vaatimukset, ja komission päätöksessä 2011/278/EU ⁽⁷⁾ vahvistetaan direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaista päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat unionin laajuiset ohjeet.

- (1) Direktiivin 2003/87/EY 21 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittaisen kertomuksen direktiivin soveltamisesta. Direktiiviä 2003/87/EY on sen antamisen jälkeen muutettu huomattavasti, ja komissio on hyväksynyt erilaisia oikeudellisia välineitä sen täytäntöönpanoa varten.

- (2) Direktiiviä 2003/87/EY muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/101/EY ⁽²⁾ ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY ⁽³⁾ kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan parantami-

- (4) Komission päätöksessä 2005/381/EY ⁽⁸⁾ vahvistetaan kyselylomake, jota jäsenvaltioiden on käytettävä direktiivin 2003/87/EY soveltamista koskevien yksityiskohtaisten

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään (EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) N:o 601/2012, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista (EUVL L 181, 12.7.2012, s. 30).

⁽⁵⁾ Komission asetus (EU) N:o 600/2012, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöraporttien ja tonnikilometrira-porttien todentamisesta ja todentajien akkreditoinnista (EUVL L 181, 12.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Komission asetus (EU) N:o 389/2013, annettu 2 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 280/2004/EY ja N:o 406/2009/EY mukaisen unionin rekisterin perustamisesta ja komission asetusten (EU) N:o 920/2010 ja (EU) N:o 1193/2011 kumoamisesta (EUVL L 122, 3.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Komission päätös 2011/278/EU, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisen siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1).

⁽⁸⁾ Komission päätös 2005/381/EY, tehty 4 päivänä toukokuuta 2005, kyselylomakkeesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY soveltamiseksi (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 43).

vuotuisten raporttien laatimisessa. Mainittua kyselylomaketta muutettiin komission päätöksellä 2006/803/EY ⁽¹⁾ niiden kokemusten perusteella, joita jäsenvaltiot ja komissio olivat saaneet lomakkeen käytöstä.

- (5) Direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, ja komission hyväksymien oikeudellisten välineiden soveltaminen sekä jäsenvaltioiden ja komission kyselylomakkeen käytöstä saamat kokemukset ovat osoittaneet, että raportoitavien tietojen synergiaa ja johdonmukaisuutta on parannettava.
- (6) Erityisesti olisi muutettava kyselylomakkeessa vahvistettuja raportointivaatimuksia mainittujen oikeudellisten välineiden mukaisesti ja parannettava niitä yhdenmukaisella tavalla raportointiprosessiin tehokkuuden ja jäsenvaltioiden toimittamien tietojen laadun parantamiseksi.
- (7) Sen vuoksi päätöksen 2005/381/EY liite olisi muutettava.

- (8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013/EY ⁽²⁾ 26 artiklalla perustetun ilmastomuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2005/381/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä maaliskuuta 2014.

Komission puolesta

Connie HEDEGAARD

Komission jäsen

⁽¹⁾ Komission päätös 2006/803/EY, tehty 23 päivänä marraskuuta 2006, kyselylomakkeesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY soveltamiseksi annetun päätöksen 2005/381/EY muuttamisesta (EUVL L 329, 25.11.2006, s. 38).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

LIITE

"LIITE

DIREKTIIVIN 2003/87/EY TÄYTÄNTÖÖNPANOJA KOSKEVA KYSELYLOMAKE**1. Raportin toimittavaa laitosta koskevat tiedot**

Organisaatio ja osasto:

Yhteyshenkilön nimi:

Yhteyshenkilön tehtävänimike:

Osoite:

Puhelinnumero (myös maatunnus ja suuntanumero):

Sähköposti:

2. EU:n päästökauppajärjestelmän vastuuviranomaiset ja niiden keskinäinen koordinointi

Tämän osion kysymyksiin on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

2.1 Ilmoittakaa niiden toimivaltaisten viranomaisten nimi, lyhenne ja yhteystiedot, jotka osallistuvat maassanne EU:n päästökauppajärjestelmän toteuttamiseen kiinteiden laitosten ja ilmailun osalta. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Nimi	Lyhenne	Yhteystiedot ⁽¹⁾

Ilmoittakaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn kansallisen akkreditointielimen nimi, lyhenne ja yhteystiedot.

Nimi	Lyhenne	Yhteystiedot ⁽¹⁾

Onko maahanne perustettu kansallinen sertifiointiviranomainen sertifioimaan todentajia komission asetuksen (EU) N:o 600/2012 ⁽³⁾ 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa kansallisen akkreditointielimen nimi, lyhenne ja yhteystiedot taulukossa.

Nimi	Lyhenne	Yhteystiedot ⁽¹⁾

Ilmoittakaa maanne rekisterin valvojan nimi, lyhenne ja yhteystiedot.

Nimi	Lyhenne	Yhteystiedot ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Antakaa puhelinnumero, sähköpostiosoite ja internetsivun osoite.

⁽²⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽³⁾ EUVL L 181, 12.7.2012, s. 1.

- 2.2 Ilmoittakaa taulukossa, mikä toimivaltainen viranomainen vastaa seuraavista tehtävistä. Käyttäkää kunkin viranomaisen nimilyhennettä. Lisätkää rivejä tarpeen mukaan.

Jos sarake on merkitty harmaaksi, tehtävä ei liity joko laitoksiin tai ilmailuun.

Toimivaltainen viranomainen, joka vastaa seuraavista tehtävistä:	Laitokset	Ilmailu
Lupien myöntäminen		
Maksutta tapahtuva jako kiinteille laitoksille direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti		
Maksutta tapahtuva jako direktiivin 2003/87/EY 3 e ja 3 f artiklan mukaisesti		
Huutokauppaamiseen liittyvät toimet (komission asetuksessa (EU) N:o 1031/2010 (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1) tarkoitettu huutokaupanpitäjä)		
Epäsuoraan hiilivuotoon liittyvät taloudelliset toimenpiteet		
Päästöoikeuksien myöntäminen		
Tarkkailusuunnitelman ja siihen tehtävien merkittävien muutosten hyväksyminen		
Todennettujen päästöselvitysten ja todentamisraporttien vastaanottaminen ja arviointi		
Konservatiivisen arvion tekeminen päästöistä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 (EUVL L 181, 12.7.2012, s. 30) 70 artiklan mukaisesti		
Parannusraporttien hyväksyminen asetuksen (EU) N:o 601/2012 69 artiklan mukaisesti		
Laitoskäynnistä luopumisesta tehtyä todentajan päätöstä koskevan toiminnanharjoittajan hakemuksen hyväksyminen asetuksen (EU) N:o 600/2012 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti		
Tarkastukset ja täytäntöönpano		
Tiedottaminen yleisölle		
Hallinnointi, joka koskee muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä järjestelmään direktiivin 2003/87/EY 24 artiklan nojalla ⁽¹⁾		
Hallinnointi, joka koskee direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan nojalla järjestelmän ulkopuolelle jätettyjä laitoksia ⁽²⁾		
Muu. Mikä?		

⁽¹⁾ Tämä sarake täytetään ainoastaan, jos jäsenvaltio on sisällyttänyt järjestelmään toimintoja tai kaasuja direktiivin 2003/87/EY 24 artiklan nojalla.

⁽²⁾ Tämä sarake täytetään ainoastaan, jos jäsenvaltio on jättänyt laitoksia järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan nojalla.

- 2.3 Jos maassanne on nimetty useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen direktiivin 2003/87/EY 18 artiklan mukaisesti, mikä niistä on asetuksen (EU) N:o 600/2012 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu keskuspiiste? Ilmoittakaa myös keskuspiisteen lyhenne.

Toimivaltainen viranomainen, joka on asetuksen (EU) N:o 600/2012/EY 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu keskuspiiste	Lyhenne

Jos maassanne on nimetty useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen hoitamaan asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukaisia tehtäviä, mitä toimenpiteitä on toteutettu niiden toiminnan koordinoimiseksi kyseisen asetuksen 10 artiklan mukaisesti? Merkitkää vastauksenne taulukkoon. Lisätkää rivejä tarpeen mukaan.

Toiminnan koordinointi asetuksen (EU) N:o 601/2012 10 artiklan mukaisesti	Kyllä/Ei	Huomautuksia (tarvittaessa)
Edellytetäänkö kansallisessa lainsäädännössä, että toimivaltainen keskusviranomainen tarkastaa tarkkailusuunnitelmat, niiden muutoksia koskevat ilmoitukset tai päästöselvitykset ja antaa niistä sitovia ohjeita?		
Ohjaako toimivaltainen keskusviranomainen paikallisia ja/tai alueellisia toimivaltaisia viranomaisia sitovin ohjein ja neuvoihin?		
Tarkastaako toimivaltainen keskusviranomainen tarkkailusuunnitelmat, ilmoitukset ja päästöselvitykset, ja antaa se niistä neuvoja, joiden noudattaminen on vapaaehtoista?		
Järjestetäänkö toimivaltaisten viranomaisten kanssa säännöllisesti työryhmätapaamisia tai kokouksia?		
Järjestetäänkö kaikille toimivaltaisille viranomaisille yhteistä koulutusta, jolla varmistetaan vaatimusten johdonmukainen täytäntöönpano?		
Onko käytössä tietoteknisiä järjestelmiä tai välineitä, joilla varmistetaan yhteiset lähestymistavat tarkkailu- ja raportointiasioihin?		
Onko perustettu toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöstä koostuva koordinoitintyöryhmä, joka käsittelee tarkkailu- ja raportointiasioita ja laatii yhteisiä lähestymistapoja?		

Onko muita koordinointitoimia? Mitä?

- 2.4 Minkälainen tehokas tietojenvaihto ja tehokas yhteistyö maassanne on luotu toisaalta kansallisen akkreditointielimen, tai mahdollisesti kansallisen sertifiointiviranomaisen, ja toisaalta toimivaltaisen viranomaisen välille asetuksen (EU) N:o 600/2012 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti? Merkitkää vastauksenne taulukkoon. Lisätkää rivejä tarpeen mukaan.

Toiminnan koordinointi asetuksen (EU) N:o 600/2012 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti	Kyllä/Ei	Huomautuksia (tarvittaessa)
Järjestetäänkö kansallisen akkreditointielimen (tai mahdollisesti kansallisen sertifiointiviranomaisen) ja koordinoinnista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen kesken säännöllisesti kokouksia?		
Onko perustettu työryhmä, jossa kansallinen akkreditointielin (tai mahdollisesti kansallinen sertifiointiviranomainen), toimivaltainen koordinoitintyöryhmä ja todentajat käsittelevät akkreditointi- ja todentamisasioita?		
Voiko toimivaltainen viranomainen seurata tarkkailijana kansallisen akkreditointielimen toimia?		

Onko muita koordinointitoimia? Mitä?

3. Toimintoja, laitoksia ja ilma-aluksen käyttäjiä koskevat tiedot

Kysymyksen 3.1 jälkimmäiseen osakysymykseen ja kysymyksen 3.2 toiseen ja kolmanteen osakysymykseen on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

3.A Laitokset

- 3.1 Kuinka moni laitos harjoittaa direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltuja toimintoja ja aiheuttaa siinä lueteltuja kasvihuonekaasupäästöjä? Kuinka moni laitos on asetuksen (EU) N:o 601/2012 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu A-, B- tai C-luokan laitos? Kuinka moni laitos on kyseisen asetuksen 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vähän päästöjä aiheuttava laitos? Merkitkää vastauksenne taulukkoon.

Laitokset	Määrä
Vähän päästöjä aiheuttavat laitokset	
A-luokan laitokset	
B-luokan laitokset	
C-luokan laitokset	
Laitosten kokonaismäärä	

Mihin liitteessä I lueteltuihin toimintoihin maassanne on myönnetty lupia direktiivin 2003/87/EY nojalla? Merkitkää vastauksenne taulukkoon.

Liitteessä I lueteltu toiminto	Kyllä/Ei
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritellyt polttotoiminnot	
Mineraaliöljyn jalostaminen	
Koksin tuotanto	
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus tai sintraus, pelletointi mukaan lukien	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty raakaraudan tai teräksen tuotanto	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty rautametallien tuotanto tai jalostus	
Alumiinin primäärituotanto	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty alumiinin sekundäärituotanto	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty muiden kuin rautametallien tuotanto tai jalostus	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty sementtiklinkkerin tuotanto kiertouuneissa	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty kalkin tuotanto tai dolomiitin tai magnesiitin kalsinointi	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty lasin valmistus	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty keraamisten tuotteiden valmistus	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty eristysmateriaalin valmistus mineraalivillasta käytämällä lasia, kiveä tai kuonaa	

Liitteessä I lueteltu toiminto	Kyllä/Ei
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty kipsin kuivaus tai kalsinointi tai kipsilevyjen ja muiden kipsituotteiden valmistus	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty massan valmistus	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty paperin tai kartongin valmistus	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty hiilimustan tuotanto	
Typpihapon tuotanto	
Adipiinihapon tuotanto	
Glykosaali- ja glykossylihapon tuotanto	
Ammoniakin tuotanto	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty, suurissa erissä tuotettavien orgaanisen kemian kemikaalien tuotanto	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty vetykaasun (H ₂) ja synteetikaasun tuotanto	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty kalsinoidun soodan (Na ₂ CO ₃) ja natriumbikarbonaatin (NaHCO ₃) tuotanto	
Direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määritelty kasviuonekaasujen talteenotto laitoksista	
Kasviuonekaasujen kuljettaminen putkistojen kautta geologista varastointia varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114) mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan	
Kasviuonekaasujen geologinen varastointi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallitussa varastointipaikassa	

3.2 Onko laitoksia jätetty järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan nojalla? Kyllä/Ei

Jos on, täydentää taulukko ja vastatkaa sen alla oleviin kysymyksiin.

Tärkein liitteen I toiminto	Direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan nojalla pois jätettyjen laitosten kokonaispäästöt	Niiden laitosten määrä, jotka ovat ylittäneet 25 000 CO ₂ (e)-tonnin kynnyksarvon ja jotka on otettava takaisin päästökaup-pajärjestelmään

Millaisia todentamistoimenpiteitä on pantu täytäntöön direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti? Ilmoittakaa ne tässä.

Onko vahvistettu yksinkertaistettuja tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia sellaisia laitoksia varten, joiden vuotuiset todennetut päästöt vuosilta 2008–2010 ovat alle 5 000 hiilidioksidiekvivalenttitonniä vuodessa? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa tässä, mitä yksinkertaistettuja vaatimuksia sovelletaan.

3.B ilma-aluksen käyttäjät

- 3.3 Kuinka moni ilma-aluksen käyttäjä harjoittaa direktiivin 2003/87/EY liitteessä I mainittuja toimintoja, joista maanne on hallinnoivana jäsenvaltiona vastuussa, ja on toimittanut tarkkailusuunnitelman? Kuinka moni kyseisistä ilma-aluksen käyttäjistä on kaupallisia ja kuinka moni muita kuin kaupallisia? Kuinka moni niistä kaikista on asetuksen (EU) N:o 601/2012 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vähäisten päästöjen aiheuttajia? Merkitkää taulukkoon tarkat tiedot.

Ilma-aluksen käyttäjien tyyppi	Määrä
Kaupalliset ilma-aluksen käyttäjät	
Muut kuin kaupalliset ilma-aluksen käyttäjät	
Ilma-aluksen käyttäjien kokonaismäärä	
Vähäisten päästöjen aiheuttajat	

Onko tiedossanne lisäksi muita ilma-aluksen käyttäjiä, joista maanne on hallinnoivana jäsenvaltiona vastuussa ja jotka olivat velvollisia toimittamaan tarkkailusuunnitelman ja noudattamaan muita direktiivin 2003/87/EY mukaisia vaatimuksia? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa kyseisten ilma-aluksen käyttäjien täsmällinen määrä.

Niiden muiden ilma-aluksen käyttäjien kokonaismäärä, jotka olivat velvollisia noudattamaan EU:n päästökauppajärjestelmän vaatimuksia	
--	--

Halutessanne voitte tuoda esiin muiden ilma-aluksen käyttäjien kokonaismäärään liittyviä asioita tässä.

4. Lupien myöntäminen laitoksille

Kysymykseen 4.1 ja kysymyksen 4.2 ensimmäiseen osakysymykseen on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

- 4.1 Onko direktiivin 2003/87/EY 5, 6 ja 7 artiklassa täsmennetyt vaatimukset sisällytetty menettelyihin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ⁽¹⁾ mukaisesti? Kyllä/Ei

Jos on, täsmentäkää, kuinka sisällyttäminen toteutettiin. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Kasvihuonekaasujen päästölupan (ETS-luvan) ja teollisuuspäästödirektiivin (IED) mukaisen luvan sisällyttäminen menettelyihin	Kyllä/Ei	Huomautuksia (tarvittaessa)
Kuuluuko ETS-lupa IED-lupa?		
Onko IED-direktiivin ja ETS-luvan mukaiset lupamenettelyt sisällytetyt?		
Hoitavatko IED-sääntelyviranomaiset tarkkailusuunnitelmien hyväksynnän ja päästöselvitysten arvioinnin?		
Hoitavatko IED-sääntelyviranomaiset ETS-toimintojen tarkastuksen?		
Onko luvat sisällytetty menettelyihin jollain muulla tavalla? Miten?		

⁽¹⁾ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

Muussa tapauksessa kertokaa alla, kuinka ETS-luvan ja IED-luvan myöntämistä koskevien edellytysten ja menettelyjen koordinointi on järjestetty. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

ETS-luvan ja IED-luvan myöntämistä koskevien edellytysten ja menettelyjen koordinointi	Kyllä/Ei	Huomautuksia (tarvittaessa)
IED-sääntelyviranomaiset varmistavat, sovelletaanko ETS-lupaa ja onko se välttämätön, ja ilmoittavat asiasta päästökauppajärjestelmään kuuluvista toiminnoista vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle		
Lainsäädäntö, jolla IED-direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ei sisällä hiilidioksidipäästöjen tai -pitoisuuksien raja-arvoja		
IED-sääntelyviranomaiset antavat päästökaupasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle sitovia ohjeita lupamenettelyn aikana		
IED-sääntelyviranomaiset antavat päästökaupasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle lupamenettelyn aikana neuvoja, joiden noudattaminen on vapaaehtoista		

Hoidetaanko koordinointi jollain muulla tavalla? Miten?

- 4.2 Missä tilanteissa kansallisessa lainsäädännössä edellytetään direktiivin 2003/87/EY 6 ja 7 artiklan mukaista päästöluvan päivittämistä? Esittäkää tarkat tiedot kyseisistä kansallisista säännöksistä. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Muutosten laatu	Tiedot kansallisista säännöksistä
Missä tilanteissa toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa päästöluvan?	
Voiko päästöluvan voimassaolo päättyä kansallisen lainsäädännön mukaan? Jos voi, millaisissa tilanteissa?	
Missä tapauksessa päästölupaa muutetaan kapasiteetin lisäyksen seurauksena?	
Missä tapauksessa päästölupaa muutetaan kapasiteetin vähennyksen seurauksena?	
Missä tapauksessa päästölupaa muutetaan tarkkailusuunnitelmaan tehtyjen muutosten seurauksena?	
Esiintyykö muuntotyypisiä päästölupien päivityksiä? Jos esiintyy, antakaa tarkemmat tiedot.	

Mikä on raportointikautena tehtyjen päivitysten kokonaismäärä? Ilmoittakaa päästölupapäivitysten kokonaismäärä, jos se on toimivaltaisen viranomaisen tiedossa.

Raportointikautena tehtyjen lupapäivitysten kokonaismäärä	
---	--

5. Tarkkailu- ja raportointiasetuksen soveltaminen

5.A Yleistä

Kysymyksiin 5.1, 5.2, 5.3 ja 5.4 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

- 5.1 Onko annettu täydentävää kansallista lainsäädäntöä asetuksen (EU) N:o 601/2012 soveltamisen helpottamiseksi? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa alat, joilla täydentävää kansallista lainsäädäntöä on annettu.

Onko maassanne laadittu lisäohjeita asetuksen (EU) N:o 601/2012 tulkinnan avuksi? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa alat, joilla kansallisia lisäohjeita on laadittu.

- 5.2 Mitä toimenpiteitä on toteutettu muiden olemassa olevien raportointijärjestelyjen, kuten kasvihuonekaasuinventaarioraportin ja E-PRTR-raportin, vaatimusten täydentämiseksi? Ilmoittakaa ne tässä.

- 5.3 Onko maassanne luotu tarkkailusuunnitelmia, päästöselvityksiä, todentamisraportteja ja/tai parannusraportteja varten jäsenvaltiokohtaisia sähköisiä asiakirjamalleja tai omia tiedostomuotoja? Kyllä/Ei

Jos on, täydentäkää seuraavat taulukot:

	Jäsenvaltion oma asiakirjamalli tai oma tiedostomuoto ⁽¹⁾	Mitkä kyseisen asiakirjamallin tai tiedostomuodon ominaisuuksista ovat jäsenvaltiokohtaisia? ⁽²⁾
Laitosten tarkkailusuunnitelma		
Laitosten päästöselvitys		
Laitosten todentamisraportti		
Laitosten parannusraportti		

⁽¹⁾ Valitkaa jäsenvaltion oma asiakirjamalli tai jäsenvaltion oma tiedostomuoto.

⁽²⁾ Poikkeavat komission julkistaman asiakirjamallin ja tiedostomuotojen vaatimuksista.

	Jäsenvaltion oma asiakirjamalli tai tiedostomuoto ⁽¹⁾	Mitkä kyseisen asiakirjamallin tai tiedostomuodon ominaisuuksista ovat jäsenvaltiokohtaisia? ⁽²⁾
Ilma-aluksen käyttäjien tarkkailusuunnitelma		
Ilma-aluksen käyttäjien päästöselvitys		
Ilma-aluksen käyttäjien todentamisraportti		
Ilma-aluksen käyttäjien parannusraportti		

⁽¹⁾ Valitkaa jäsenvaltion oma asiakirjamalli tai jäsenvaltion oma tiedostomuoto.

⁽²⁾ Poikkeavat komission julkistaman asiakirjamallin ja tiedostomuotojen vaatimuksista.

Mitä toimia maassanne on toteutettu asetuksen (EU) N:o 601/2012 74 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten vaatimusten noudattamiseksi? Ilmoittakaa ne tässä.

- 5.4 Onko maassanne luotu automaattinen järjestelmä toiminnanharjoittajien tai ilma-aluksen käyttäjien sekä toimivaltaisen viranomaisen ja muiden osapuolten välistä sähköistä tiedonvaihtoa varten? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa, mitä toimia on toteutettu asetuksen (EU) N:o 601/2012 75 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten vaatimusten noudattamiseksi.

5.B Laitokset

Kysymyksiin 5.7 ja 5.9, kysymyksen 5.17 jälkimmäiseen osakysymykseen sekä kysymyksiin 5.19 ja 5.20 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

- 5.5 Täsmäntäkää taulukossa lueteltujen polttoaineiden kohdalla kokonaispolttoainekulutus ja vuotuiset kokonaispäästöt niiden tietojen perusteella, jotka on ilmoitettu toiminnanharjoittajien päästöselvityksissä kyseiseltä raportointivuodelta.

Polttoainetyyppi	Kokonaispolttoainekulutus (TJ)	Vuotuiset kokonaispäästöt (t CO ₂)
Kivihiili		
Ruskohiili ja puolibituminen kivihiili		
Turve		
Koksi		
Maakaasu		
Koksaamokaasu		
Masuunikaasu		
Jalostamokaasu ja muut prosessikaasut		
Polttoöljy		
Nestekaasu		
Öljykoksi (petroleum coke)		
Muut fossiiliset polttoaineet ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Huomattakaa, että tämä kysymys ei kata biomassaa (eikä kestävämmä biopolttoainetta ja bionesteitä). Biomassaa, biopolttoaineita ja bionesteitä koskevat tiedot käsitellään kysymyksessä 5.17.

- 5.6 Täydentäkää taulukkoon kunkin raportoidun IPCC CRF-luokan yhteenlasketut kokonaispäästöt toiminnanharjoittajien päästöselvityksissä ilmoitettujen tietojen perusteella asetuksen (EU) N:o 601/2012 73 artiklan mukaisesti.

CRF-luokka 1 (energia)	CRF-luokka 2 (prosessipäästöt)	Kokonaispäästöt (t CO _{2(e)})	Kaikki poltosta aiheutuvat päästöt (t CO _{2(e)})	Kaikki prosessipäästöt (t CO _{2(e)})

5.7 Ilmoittakaa seuraavassa taulukossa

- niiden laitosten määrä, joiden osalta toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt asetuksen (EU) N:o 601/2012 31 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut kirjallisuusarvot,
- kyseinen arvo, polttoainetyyppi ja laskentakerroin sekä käytettyjen kirjallisuusarvojen lähde ja niiden perustelu,
- niiden laitosten määrä, joiden osalta toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tyyppin I oletusarvot eli asetuksen (EU) N:o 601/2012 31 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetut arvot,
- kyseinen arvo, polttoaineen tai materiaalin tyyppi ja laskentakerroin sekä tällaisten tyyppin I oletusarvojen lähde ja niiden perustelu.

Arvotyyppi ⁽¹⁾	Polttoaineen tai materiaalin tyyppi	Laskentakerroin ⁽²⁾	Käytännössä sovellettu arvo	Arvon lähde ja sen perustelu	Niiden laitosten määrä, joiden osalta toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt arvon
---------------------------	-------------------------------------	--------------------------------	-----------------------------	------------------------------	---

⁽¹⁾ Valitkaa jompikumpi seuraavista arvotyypeistä: kirjallisuusarvo, josta on sovittu toimivaltaisen viranomaisen kanssa, tai tyyppin I oletusarvo. Asetuksen (EU) N:o 601/2012 31 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut kirjallisuusarvot liittyvät polttoainetyyppejä koskeviin laskentakertoimiin.

⁽²⁾ Valitkaa jokin seuraavista laskentakertoimista: tehollinen päästöarvo, päästökerroin, hapettumiskerroin, muuntokerroin, hiilipitoisuus tai biomassaosuus.

Kuinka monet näistä asetuksen (EU) N:o 601/2012 liitteessä VI luetelluista tyyppin I oletusarvoista ovat saman asetuksen 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja arvoja?

Asetuksen (EU) N:o 601/2012 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tyyppin I oletusarvojen kokonaismäärä	
---	--

5.8 Onko näytteenottosuunnitelma laadittu kaikissa tapauksissa, joissa sitä edellytetään asetuksen (EU) N:o 601/2012 33 artiklan mukaisesti? Kyllä/Ei

Jos ei ole, ilmoittakaa tässä kyseiset tapaukset ja syyt siihen, ettei näytteenottosuunnitelmaa ole laadittu.

Onko tiedossanne erityisiä ongelmia tai seikkoja, jotka liittyvät toiminnanharjoittajien laatimiin näytteenottosuunnitelmiin? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa ilmenneet ongelmat.

5.9 Ilmoittakaa taulukossa niiden laitosten määrä, jotka ovat saaneet asetuksen (EU) N:o 601/2012 35 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiselta viranomaiselta luvan noudattaa eri taajuutta, ja vahvistus siitä, että näytteenottosuunnitelma on dokumentoitu kokonaan ja sitä noudatetaan kaikilta osin.

Polttoaineen tai materiaalin nimi	Niiden laitosten määrä, jotka ovat saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta luvan noudattaa eri taajuutta	Niiden tärkeimpien lähdevirtojen määrä, joihin sovelletaan eri taajuutta	Vahvistus siitä, että näytteenottosuunnitelma on dokumentoitu kokonaan ja sitä noudatetaan kaikilta osin Kyllä/Ei. Jos ei, ilmoittakaa syy.

5.10 Jos asetuksen (EU) N:o 601/2012 19 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen C-luokan laitosten tärkeimpiin lähdevirtoihin ei sovelleta ylempiin määrittämistasoihin perustuvia lähestymistapoja, ilmoittakaa jokaisen tällaisen laitoksen osalta kyseiset lähdevirrat, kyseinen tarkkailuparametri, asetuksessa (EU) N:o 601/2012 edellytetty ylin määrittämistaso ja sovellettu määrittämistaso.

Laitostunnus ⁽¹⁾	Kyseinen lähdevirta laskentaan perustuvassa menetelmässä	Kyseinen päästölähde mittaukseen perustuvassa menetelmässä	Kyseinen tarkkailuparametri ⁽²⁾	Asetuksessa (EU) N:o 601/2012 edellytetty ylin määrittämistaso	Käytännössä sovellettu määrittämistaso

⁽¹⁾ Laitostunnus, joka on määritetty asetuksen (EU) No 389/2013 mukaisesti.

⁽²⁾ Valitkaa seuraavista: polttoaineen määrä, materiaalin määrä, tehollinen lämpöarvo, päästökerroin, alustava päästökerroin, hapettumiskerroin, muuntokerroin, hiilipitoisuus, biomassaosuus, tai, jos on käytetty mittaukseen perustuvaa menetelmää, päästölähteen tuntipäästöjen vuotuiset keskiarvot kg/h.

- 5.11 Ilmoittakaa niiden asetuksen (EU) N:o 601/2012 19 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen B-luokan laitosten määrä, jotka eivät sovelleta ylimpiä määrittämistasoja kaikkiin merkittäviin lähdevirtoihin ja kaikkiin merkittäviin päästölähteisiin ⁽¹⁾ kyseisen asetuksen mukaisesti.

Tarkkailumenetelmä ⁽¹⁾	Tärkein liitteen I toiminto	Kyseisten laitosten määrä

⁽¹⁾ Valitkaa joko laskentaan perustuva menetelmä tai mittaukseen perustuva menetelmä.

- 5.12 Onko maassanne laitoksia, jotka ovat soveltaneet asetuksen (EU) N:o 601/2012 22 artiklan mukaista fall back -menetelmää? Kyllä/Ei

Jos on, merkitkää tiedot tähän.

Laitostunnus ⁽¹⁾	Syy fall back -menetelmän soveltamiseen ⁽²⁾	Parametri, jonka kohdalla ei päästy vähintään määrittämistasolle 1 ⁽³⁾	Arvio päästöistä, joita kyseinen muuttuja koskee

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty laitostunnus.

⁽²⁾ Valitkaa seuraavista:

- määrittämistaso 1:n soveltaminen ei ole teknisesti mahdollista tai johtaisi kohtuuttomiin kustannuksiin yhden merkittävän lähdevirran osalta;
- määrittämistaso 1:n soveltaminen ei ole teknisesti mahdollista tai johtaisi kohtuuttomiin kustannuksiin yhden vähämerkityksisen lähdevirran osalta;
- määrittämistaso 1:n soveltaminen ei ole teknisesti mahdollista tai johtaisi kohtuuttomiin kustannuksiin useamman kuin yhden merkittävän tai vähämerkityksisen lähdevirran osalta, tai
- määrittämistaso 1:n soveltaminen mittaukseen perustuvassa menetelmässä ei ole teknisesti mahdollista tai johtaisi kohtuuttomiin kustannuksiin asetuksen (EU) N:o 601/2012 22 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

⁽³⁾ Valitkaa seuraavista: polttoaineen määrä, materiaalin määrä, tehollinen lämpöarvo, päästökerroin, alustava päästökerroin, hapettumiskerroin, muuntokerroin, hiilipitoisuus, biomassaosuus, tai jos on käytetty mittaukseen perustuvaa menetelmää, päästölähteen tuntipäästöjen vuotuiset keskiarvot kg/h.

- 5.13 Ilmoittakaa niiden A-, B- ja C-luokan laitosten määrä, joiden oli toimitettava parannusraportti asetuksen (EU) N:o 601/2012 69 artiklan mukaisesti ja jotka ovat sen toimittaneet. Taulukon tiedot koskevat edellistä raportointikautta.

Laitosluokka	Tärkein liitteen I toiminto	Parannusraportin tyyppi ⁽¹⁾	Niiden laitosten määrä, joiden oli toimitettava parannusraportti	Niiden laitosten määrä, jotka toimittivat parannusraportin

⁽¹⁾ Valitkaa seuraavista: 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu parannusraportti, 69 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu parannusraportti tai 69 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu parannusraportti.

- 5.14 Onko maassanne siirretty asetuksen (EU) N:o 601/2012 48 artiklassa tarkoitettua polttoaineeseen sisältyvää hiilidioksidia tai saman säädöksen 49 artiklassa tarkoitettua hiilidioksidia? Kyllä/Ei

Jos on, merkitkää tiedot taulukkoon.

⁽¹⁾ Päästölähteet, joiden päästöt ovat yli 5 000 tonnia hiilidioksidiekvivalenttia vuodessa tai joiden osuus on yli 10 % kyseisen laitoksen vuotuisista kokonaispäästöistä, sen mukaan, kumpi arvo on korkeampi absoluuttisina päästöinä mitattuna.

Polttoaineeseen sisältyvää hiilidioksidia tai 49 artiklassa tarkoitettua hiilidioksidia siirtäneen laitoksen laitostunnus ⁽¹⁾	Siirron tyyppi ⁽²⁾	Laitostunnus ⁽³⁾	Siirretyn hiilidioksidin määrä ⁽⁴⁾ (t CO ₂)	Vastaanotetun polttoaineeseen sisältyvän hiilidioksidin aiheuttamat päästöt (t CO ₂)	Vastaanottavan laitoksen tyyppi hiilidioksidisiirroissa (49 artikla) ⁽⁵⁾	Varastointipaikkaa koskevan luvan numero (direktiivin 2009/31/EY mukainen lupa)

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty laitostunnus.

⁽²⁾ Valitkaa joko polttoaineeseen sisältyvän hiilidioksidin siirtäminen (48 artikla) tai hiilidioksidin siirtäminen (49 artikla).

⁽³⁾ Ilmoittakaa joko polttoaineeseen sisältyvää hiilidioksidia vastaanottavan laitoksen laitostunnus tai hiilidioksidia 49 artiklan mukaisesti vastaanottavan laitoksen laitostunnus.

⁽⁴⁾ Ilmoittakaa polttoaineeseen sisältyvän siirretyn hiilidioksidin tai 49 artiklassa tarkoitetun siirretyn hiilidioksidin määrä.

⁽⁵⁾ Valitkaa seuraavista:

- direktiivin 2003/87/EY mukainen kasvihuonekasujen talteenotto laitoksesta niiden kuljettamiseksi ja geologiseksi varastoitumiseksi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan,
- kasvihuonekasujen kuljettaminen putkistojen kautta geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan,
- kasvihuonekasujen geologinen varastointi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallitussa varastointipaikassa.

5.15 Onko varauduttu sellaisiin muihin kuin asetuksen (EU) N:o 601/2012 49 artiklassa sallittuihin innovatiivisiin teknologioihin, joita voitaisiin soveltaa pysyvässä varastoinnissa ja jotka haluaisitte saattaa komission tietoon, koska niillä on merkitystä kyseiseen asetukseen myöhemmin tehtävien muutosten kannalta?

5.16 Onko maassanne laitoksia, jotka ovat käyttäneet jatkuvatoimista päästömittausjärjestelmää asetuksen (EU) N:o 601/2012 40 artiklan mukaisesti? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa kunkin laitoksen kokonaispäästöt, jatkuvatoimisten mittausten kattamat päästöt ja se, sisältääkö mitattu kaasu biomassan hiilidioksidia.

Hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien laitosten laitostunnus ⁽¹⁾	Tyypidioksidipäästöjä aiheuttavien laitosten laitostunnus ⁽²⁾	Vuotuiset kokonaispäästöt (t CO _{2(e)})	Jatkuvatoimisten mittausten kattamat päästöt (t CO _{2(e)})	Sisältääkö mitattu savukaasu biomassaa? Kyllä/Ei

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty laitostunnus.

⁽²⁾ Valitkaa joko polttoaineeseen sisältyvän hiilidioksidin siirtäminen (48 artikla) tai hiilidioksidin siirtäminen (49 artikla).

5.17 Ilmoittakaa taulukossa direktiivin 2003/87/EY liitteen I kunkin tärkeän toiminnon osalta

- biomassaa käyttäneiden A-, B, ja C-luokan laitosten määrä,
- biomassasta aiheutuneet kokonaispäästöt, joihin sovelletaan nollakerrointa, jolloin kestävyyskriteeriä ei sovelleta tai ne täyttyvät,
- biomassasta aiheutuneet kokonaispäästöt, joihin ei sovelleta nollakerrointa, jolloin kestävyyskriteeriä sovelletaan mutta ne eivät täyty,
- energiasisältö biomassassa, johon sovelletaan nollakerrointa, ja
- energiasisältö biomassassa, johon ei sovelleta nollakerrointa.

Tärkein liitteen I toiminto	Laitosluokka	Biomassasta aiheutuneet päästöt, joihin sovelletaan kestävyyskriteeriä, ja ne täyttyvät, ja biomassasta aiheutuneet päästöt, joihin kestävyyskriteeriä ei sovelleta (t CO _{2(e)})	Biomassasta aiheutuneet päästöt, joihin sovelletaan kestävyyskriteeriä, mutta ne eivät täyty (t CO _{2(e)})	Energiasisältö biomassassa, johon sovelletaan nollakerrointa (TJ)	Energiasisältö biomassassa, johon ei sovelleta nollakerrointa (TJ)

Mitä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamismenetelmiä maassanne yleensä käytetään? Jos kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamiseen käytetään kansallisia järjestelmiä, kuvailkaa niitä tässä pääpiirteittäin.

- 5.18 Mikä oli jätetyypeittäin eriteltynä niiden fossiilisten hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärä, jotka ovat aiheutuneet polttoaineena tai syöttömateriaalina käytetystä jätteestä, niiden tietojen perusteella, jotka toiminnanharjoittajat ovat ilmoittaneet todennetuissa päästöselvityksissään? Merkitkää vastauksenne taulukkoon. Lisätkää rivejä tarpeen mukaan.

Jätetyyppi	Päästöt (t CO ₂)

- 5.19 Onko maassanne sallittu yksinkertaistetun tarkkailusuunnitelman käyttäminen asetuksen (EU) N:o 601/2012 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa taulukossa, minkälainen riskinarviointi tuolloin tehtiin ja mihin periaatteisiin se perustui.

Riskinarvioinnin tyyppi ⁽¹⁾	Yleiset riskinarviointiperiaatteet

⁽¹⁾ Valitkaa joko toimivaltaisen viranomaisen tai toiminnanharjoittajan suorittama riskinarviointi.

- 5.20 Onko asetuksen (EU) N:o 601/2012 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vähän päästöjä aiheuttavien laitosten kohdalla yksinkertaistettu vaatimusten noudattamista innovatiivisin tavoin? Kyllä/Ei

Jos on, eritelkää vastauksenne taulukkoon. Lisätkää rivejä tarpeen mukaan.

Innovatiiviset tavat noudattamisen yksinkertaistamiseksi	Kyllä/Ei
Jäsenvaltiokohtaiset ohjeet, asiakirjamallit ja/tai yksittäiset esimerkit	
Vähän päästöjä aiheuttaville laitoksille suunnitellut työpajat	
Yksinkertaistettu asiakirjamalli tarkkailusuunnitelmia varten	
Muu. Mikä?	

5.C Ilma-aluksen käyttäjät

Kysymyksiin 5.26 ja 5.27 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

- 5.21 Kuinka moni ilma-aluksen käyttäjä soveltaa joko menetelmää A tai B polttoaineen kulutuksen määrittämiseen? Merkitkää vastauksenne taulukkoon.

Menetelmä polttoaineen kulutuksen määrittämiseksi	Ilma-aluksen käyttäjien määrä	Polttoaineen kulutuksen määrittävien, vähäisten päästöjen aiheuttajien prosenttiosuus (kakkos-sarakkeessa ilmoitetusta ilma-aluksen käyttäjien kokonaismäärästä)
Menetelmä A		
Menetelmä B		
Menetelmät A ja B		

- 5.22 Ilmoittakaa yhteenlasketut kokonaispäästöt sekä kaikista lennoista että kaikista kotimaan lennoista, joita ovat raportointikaudella lentäneet ne ilma-aluksen käyttäjät, joiden hallinnoiva jäsenvaltio maanne on.

Kokonaispäästöt niiden ilma-aluksen käyttäjien lennoista, joiden hallinnoiva jäsenvaltio maanne on (t CO ₂)	Kokonaispäästöt niiden ilma-aluksen käyttäjien kotimaan lennoista, joiden hallinnoiva jäsenvaltio maanne on (t CO ₂)

5.23 Ilmoittakaa taulukossa

- biopolttoaineita käyttävien lento-alusten käyttäjien määrä,
- biopolttoaineista aiheutuneet kokonaispäästöt, joihin sovelletaan nollakerrointa, jolloin kestävyyskriteerit täyttyvät,
- biopolttoaineista aiheutuneet kokonaispäästöt, joihin ei sovelleta nollakerrointa, jolloin kestävyyskriteerejä sovelletaan, mutta ne eivät täyty,
- energiasisältö biopolttoaineissa, joihin sovelletaan nollakerrointa, ja
- energiasisältö biopolttoaineissa, joihin ei sovelleta nollakerrointa.

Biopolttoaineita käyttävien lentoalusten käyttäjien määrä	Biopolttoaineista aiheutuneet päästöt, joihin kestävyyskriteerejä sovelletaan, ja ne täyttyvät (t CO ₂)	Biopolttoaineista aiheutuneet päästöt, joihin kestävyyskriteerejä sovelletaan, mutta ne eivät täyty (t CO ₂)	Energiasisältö biopolttoaineissa, joihin sovelletaan nollakerrointa (TJ)	Energiasisältö biopolttoaineissa, joihin ei sovelleta nollakerrointa (TJ)

5.24 Ilmoittakaa taulukossa

- niiden vähäisten päästöjen aiheuttajien määrä, jotka ovat käyttäneet vähäisten päästöjen aiheuttajan välinettä (SET) polttoaineen kulutuksen määrittämisessä,
- niiden vähäisten päästöjen aiheuttajien määrä, joiden päästöselvitys pohjautuu SETiin ja on tuotettu EU:n päästökaupan tukivälineen pohjalta erillään ilma-aluksen käyttäjältä saaduista tiedoista,
- niiden ilma-aluksen käyttäjien määrä, jotka käyttävät vaihtoehtoista menetelmää puuttuvien lentopäästötietojen määrittämiseksi,
- niiden ilma-aluksen käyttäjien määrä, jotka käyttävät SETiä puuttuvien lentopäästötietojen määrittämiseksi asetuksen (EU) N:o 601/2012 65 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Vähäisten päästöjen aiheuttajat, jotka ovat käyttäneet vähäisten päästöjen aiheuttajan välinettä (SET) polttoaineen kulutuksen määrittämisessä	
Vähäisten päästöjen aiheuttajat, joiden päästöselvitys pohjautuu SETiin ja on tuotettu EU:n päästökaupan tukivälineen pohjalta erillään ilma-aluksen käyttäjältä saaduista tiedoista	
Ilma-aluksen käyttäjät, jotka käyttävät vaihtoehtoista menetelmää puuttuvien lentopäästötietojen määrittämiseksi	
Ilma-aluksen käyttäjät, jotka käyttävät SETiä puuttuvien lentopäästötietojen määrittämiseksi asetuksen (EU) N:o 601/2012 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti	

5.25 Ilmoittakaa taulukossa niiden ilma-aluksen käyttäjien määrät, jotka olivat asetuksen (EU) N:o 601/2012 69 artiklan mukaisesti velvollisia toimittamaan parannusraportin ja jotka toimittivat sen. Taulukon tiedot koskevat edellistä raportointikautta.

Ilma-aluksen käyttäjät, joiden oli toimitettava parannusraportti	Ilma-aluksen käyttäjät, jotka toimittivat parannusraportin

5.26 Onko maassanne sallittu yksinkertaistetun tarkkailusuunnitelman käyttäminen asetuksen (EU) N:o 601/2012 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti? Kyllä/Ei.

Jos on, ilmoittakaa taulukossa, minkälainen riskinarviointi tuolloin tehtiin ja mihin periaatteisiin se perustui.

Riskinarvioinnin tyyppi ⁽¹⁾	Yleiset riskinarviointiperiaatteet

⁽¹⁾ Valitkaa joko toimivaltaisen viranomaisen suorittama riskinarviointi tai ilma-alueen käyttäjän suorittama riskinarviointi.

- 5.27 Onko asetuksen (EU) N:o 601/2012 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vähäisten päästöjen aiheuttajien kohdalla yksinkertaistettu vaatimusten noudattamista innovatiivisin tavoin? Kyllä/Ei

Jos on, eritellään vastauksenne taulukkoon. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Innovatiiviset tavat noudattamisen yksinkertaistamiseksi	Kyllä/Ei
Jäsenvaltiokohtaiset ohjeet ja yksittäiset esimerkit	
Vähäisten päästöjen aiheuttajille suunnitellut työpajat	
Yksinkertaistettu asiakirjamalli tarkkailusuunnitelmia varten	

Muu. Mikä?

6. Todentamista koskevat järjestelyt

6.A Yleistä

- 6.1 Ilmoittakaa niiden todentajien määrä, jotka on akkreditoitu tietyille asetuksen (EU) N:o 600/2012 liitteessä I tarkoitettulle akkreditoinnin pätevyysalueelle. Jos jäsenvaltio on sallinut luonnollisten henkilöiden sertifiointin todentajiksi kyseisen asetuksen 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ilmoittakaa myös niiden luonnollisten henkilöiden määrä, jotka on sertifioitu todentajiksi tietyille sertifioidulle alueelle kyseisen asetuksen liitteen I mukaisesti.

Asetuksen (EU) N:o 600/2012 liitteessä I mainittu akkreditoinnin pätevyysalue tai sertifioitu alue	Maassanne akkreditoitujen todentajien määrä	Maassanne sertifioidujen todentajien määrä

- 6.2 Ilmoittakaa taulukossa tiedot asetuksen (EU) N:o 600/2012 VI luvussa määriteltyjen, tiedonvaihtoa koskevien vaatimusten soveltamisesta.

Tiedot asetuksen (EU) N:o 600/2012 VI luvussa määriteltyjen, tiedonvaihtoa koskevien vaatimusten soveltamisesta

Niiden todentajien määrä, jotka on akkreditoitu toisen jäsenvaltion kansallinen akkreditointielin ja jotka ovat suorittaneet todentamisia maassanne	Laitokset	Ilmailu	
Niiden todentajien määrä, jotka on sertifioinut toisen jäsenvaltion kansallinen sertifiointielin ja jotka ovat suorittaneet todentamisia maassanne	Laitokset	Ilmailu	
Maanne akkreditoimille todentajille asetettujen hallinnollisten toimenpiteiden määrä	Akkreditoinnin keskeyttäminen	Akkreditoinnin peruuttaminen	Akkreditoinnin pätevyysalueen rajoittaminen

Maanne sertifioimille todentajille asetettujen hallinnollisten toimenpiteiden määrä (tarvittaessa)	Sertifioinnin keskeyttäminen	Sertifioinnin peruuttaminen	Sertifioinnin pätevyysalueen rajoittaminen
Kuinka monta kertaa maanne kansallinen akkreditointielin on pyytänyt toisen jäsenvaltion akkreditointielintä suorittamaan valvontatoimet puolestaan asetuksen (EU) N:o 600/2012 49 artiklan 5 kohdan mukaisesti?			
Maanne akkreditoimista todentajista tehtyjen valitusten määrä ja ratkaistujen valitustapausten määrä	Valitusten määrä	Ratkaistujen valitustapausten määrä	
Maanne sertifioimista todentajista tehtyjen valitusten määrä ja ratkaistujen valitustapausten määrä	Valitusten määrä	Ratkaistujen valitustapausten määrä	
Tietojenvaihdossa ilmoitettujen jäljellä olevien poikkeamien määrä todentajien osalta ja korjattujen poikkeamien määrä	Poikkeamien määrä	Korjattujen poikkeamien määrä	

6.B Laitokset

- 6.3 Merkitkää taulukkoon laitokset, joiden osalta toimivaltainen viranomainen on tehnyt konservatiivisen arvion päätöistä asetuksen (EU) N:o 601/2012 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Lisää rivejä tarpeen mukaan.

Laitostunnus ⁽¹⁾	Laitoksen vuotuiset kokonaispäästöt (t CO _{2(e)})	Syy konservatiivisen arvion tekemiseen ⁽²⁾	Laitoksen konservatiivisesti arvioitujen päästöjen prosenttiosuus	Päästöjen konservatiivisessa arvioinnissa käytetty menetelmä	Toteutetut tai ehdotetut jatkotoimet ⁽³⁾

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty laitostunnus.

⁽²⁾ Täsmentää syy: päästöselvitystä ei ollut toimitettu 31. maaliskuuta mennessä; positiivista todentamislauseuntoa ei ollut annettu olennaisten väärintulkintojen vuoksi; positiivista todentamislauseuntoa ei ollut annettu todentamisen pätevyysalueen suppeuden vuoksi (asetuksen (EU) N:o 600/2012 27 artiklan 1 kohdan c alakohta); positiivista todentamislauseuntoa ei ollut annettu asetuksen (EU) N:o 600/2012 27 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainituista syistä; päästöselvitys hylättiin, koska se ei ollut asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukainen; tai päästöselvitystä ei ollut todennettu asetuksen (EU) N:o 600/2012 mukaisesti.

⁽³⁾ Ilmoittakaa, mitkä seuraavista toimista on toteutettu tai ehdotusvaiheessa: toiminnanharjoittajille on lähetetty muistutus tai virallinen varoitus seuraamusten määrittämisestä; toiminnanharjoittajan päästöoikeustilin jäädyttäminen; sakkojen määrääminen; muu (täsmennettävä). Toimien yhdistelmä on mahdollinen.

- 6.4 Sisältyikö johonkin todentamisraporttiin tietoja muista kuin olennaisista väärintulkintoista, negatiiviseen todentamislauseuntoon johtamattomista poikkeamista tai asetuksen (EU) N:o 601/2012 noudattamatta jättämisestä, tai esitettiinkö jossakin niistä parantamissuosituksia? Kyllä/Ei

Jos vastaus on kyllä, ilmoittakaa tiedot taulukossa.

Tärkein liitteen I toiminto	Havaittu seikka ⁽¹⁾	Laitosten määrä	Tärkeimmät syyt havaittuihin seikkoihin (yleisesti) ⁽²⁾	Niiden todennettujen päästöselvitysten prosenttiosuus, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen on tehnyt päästöistä konservatiivisen arvion

⁽¹⁾ Täsmentää: muita kuin olennaisia väärintulkintoja; negatiiviseen todentajan lausuntoon johtamattomia poikkeamia; asetuksen (EU) N:o 601/2012 noudattamatta jättäminen; parantamissuosituksia.

⁽²⁾ Ilmoittakaa ainoastaan yleiset tiedot tärkeimmistä syistä. Jokaista väärintulkintaa, poikkeamaa, noudattamatta jättämistä tai suositusta ei ole tarpeen mainita erikseen.

6.5 Tekikö toimivaltainen viranomainen todennettujen päästöselvitysten tarkastuksia? Kyllä/Ei

Jos teki, täsmentää, millaisia tarkastuksia on tehty.

Todennettujen päästöselvitysten tarkastukset

Kattavuudeltaan ja johdonmukaisuudeltaan tarkastettujen päästöselvitysten osuus	%	
Niiden päästöselvitysten osuus, joiden vastavuus tarkailusuunnitelman kanssa on tarkastettu	%	
Niiden päästöselvitysten osuus, joiden tietoja on vertailtu päästöoikeuksien jakamista koskeviin tietoihin	%	
Muihin tietoihin vertailtujen päästöselvitysten osuus Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa, mihin muihin tietoihin päästöselvityksiä on vertailtu.	%	
Yksityiskohtaisesti analysoitujen päästöselvitysten osuus Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa kriteerit päästöselvitysten valikoimiseksi yksityiskohtaista analysointia varten ⁽¹⁾	%	
Niiden laitostarkastusten määrä, jotka toimivaltainen viranomainen suoritti laitospöytäkirjojen avulla		
Niiden todennettujen päästöselvitysten määrä, jotka hylättiin, koska ne eivät olleet asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukaisia		
Muista syistä hylättyjen todennettujen päästöselvitysten määrä Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa syyt päästöselvitysten hylkäämiseen.		
Toimenpiteet, joita on toteutettu todennettujen päästöselvitysten hylkäämisen seurauksena		
Muut toimenpiteet, joita on toteutettu todennettujen päästöselvitysten tarkastamisen seurauksena		

⁽¹⁾ Valitkaa seuraavista: riskiä perustuva arvio, prosenttiosuus kaikista laitoksista, kaikki C-luokan laitokset, satunnaisvalinta, tai muu (täsmentää).

- 6.6 Onko sellaisten laitosten laitostäynneistä luovuttu, joiden vuosipäästöt ovat yli 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia? Kyllä/Ei

Jos on, täsmentäkää, kuinka monen laitoksen kohdalla luovuttiin laitostäynnistä, koska tietty edellytys täyttyi. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Laitostäynnistä luopumisen edellytys ⁽¹⁾	Tärkein liitteen I toiminto	Laitosten määrä

⁽¹⁾ Valitkaa yksi tai useampi komission ohjeellisen N:o II.5 ("Key guidance note II.5") kohdassa 3 (laitostäynnit) lueteltu edellytys: edellytys I, II, III tai IV.

Onko laitostäynneistä luovuttu asetuksen (EU) N:o 601/2012 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen, vähän päästöjä aiheuttavien laitosten kohdalla? Kyllä/Ei

Jos on, täsmentäkää, kuinka monen laitoksen kohdalla luovuttiin laitostäynnistä.

Niiden laitostäyntien kokonaismäärä, joista luovuttiin vähän päästöjä aiheuttavien laitosten osalta	
---	--

6.C Ilma-aluksen käyttäjät

- 6.7 Merkitkää taulukkoon ilma-aluksen käyttäjät, joiden kohdalla toimivaltainen viranomais on tehnyt konservatiivisen arvion päästöistä asetuksen (EU) N:o 601/2012 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Ilma-aluksen käyttäjän yksilöllinen tunnus ⁽¹⁾	Ilma-aluksen käyttäjän vuotuiset kokonaispäästöt (t CO _{2(e)})	Syyt konservatiivisen arvion tekemiseen ⁽²⁾	Ilma-aluksen käyttäjän konservatiivisesti arvioitujen päästöjen prosenttiosuus	Päästöjen konservatiivisessa arvioinnissa käytetty menetelmä	Toteutetut tai ehdotetut jatkotoimet ⁽³⁾

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty ilma-aluksen käyttäjän yksilöllinen tunnus.

⁽²⁾ Valitkaa seuraavista: päästöselvitystä ei ollut toimitettu 31. maaliskuuta mennessä; positiivista todentamislauseuntoa ei ollut annettu olennaisen väärintulkintojen vuoksi; positiivista todentamislauseuntoa ei ollut annettu todentamisen pätevyysalueen suppeuden vuoksi (asetuksen (EU) N:o 600/2012 27 artiklan 1 kohdan c alakohta); positiivista todentamislauseuntoa ei ollut annettu asetuksen (EU) N:o 600/2012 27 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainituista syistä; päästöselvitys hylättiin, koska se ei ollut asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukainen; tai päästöselvitystä ei ollut todennettu asetuksen (EU) N:o 600/2012 mukaisesti.

⁽³⁾ Ilmoittakaa, mitkä seuraavista toimita on toteutettu tai ehdotusvaiheessa: ilma-aluksen käyttäjille on lähetetty muistutus tai virallinen varoitus seuraamusten määräämisestä; ilma-aluksen käyttäjän päästöoikeustilin jäädyttäminen; sakkojen määrääminen; muu (täsmennettävä). Toimien yhdistelmä on mahdollinen.

- 6.8 Sisältyikö johonkin todentamisraporttiin tietoja muista kuin olennaisista väärintulkintoista, negatiiviseen todentajan lausuntoon johtamattomista poikkeamista tai asetuksen (EU) N:o 601/2012 noudattamatta jättämisestä, tai esitetiinkö jossakin niistä parantamissuosituksia? Kyllä/Ei

Jos vastaus on kyllä, esittäkää taulukoissa päästöselvitysten ja tonnikilometriselvitysten tietoja.

Taulukko päästöselvityksiin liittyviä tietoja varten

Havaittu seikka ⁽¹⁾	Ilma-aluksen käyttäjien määrä	Tärkeimmät syyt havaittuihin seikkoihin (yleisesti) ⁽²⁾	Niiden todennettujen päästöselvitysten prosenttiosuus, joiden perusteella toimivaltainen viranomais on tehnyt päästöistä konservatiivisen arvion

⁽¹⁾ Valitkaa seuraavista: muita kuin olennaisia väärintulkintoja; negatiiviseen todentajan lausuntoon johtamattomia poikkeamia; asetuksen (EU) N:o 601/2012 noudattamatta jättäminen; parantamissuosituksia.

⁽²⁾ Ilmoittakaa ainoastaan yleiset tiedot tärkeimmistä syistä. Jokaista väärintulkintaa, poikkeamaa, noudattamatta jättämistä tai suositusta ei ole tarpeen mainita erikseen.

Taulukko tonnakilometriselvityksiin liittyviä tietoja varten

Havaittu seikka ⁽¹⁾	Ilma-aluksen käyttäjien määrä	Tärkeimmät syyt havaittuihin seikkoihin (yleisesti) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Valitkaa seuraavista: muita kuin olennaisia väärintulkintoja; negatiiviseen todentajan lausuntoon johtamattomia poikkeamia; asetuksen (EU) N:o 601/2012 noudattamatta jättäminen; parantamissuosituksia.

⁽²⁾ Ilmoittakaa ainoastaan yleiset tiedot tärkeimmistä syistä. Jokaista väärintulkintaa, poikkeamaa, noudattamatta jättämistä tai suositusta ei ole tarpeen mainita erikseen.

6.9 Tekikö toimivaltainen viranomainen todennettujen päästöselvitysten tarkastuksia? Kyllä/Ei

Jos teki, esittääkö tarkemmat tiedot tarkastuksista päästöselvitysten ja tonnakilometriselvitysten osalta.

Taulukko päästöselvityksiin liittyviä tietoja varten

Todennettujen päästöselvitysten tarkastukset

Kattavuudeltaan ja johdonmukaisuudeltaan tarkastettujen päästöselvitysten osuus	%	
Niiden päästöselvitysten osuus, joiden vastaavuus tarkkailusuunnitelman kanssa on tarkastettu	%	
Muihin tietoihin vertailtujen päästöselvitysten osuus Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa, mihin muihin tietoihin päästöselvityksiä on vertailtu	%	
Yksityiskohtaisesti analysoitujen päästöselvitysten osuus Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa kriteerit päästöselvitysten valikoimiseksi yksityiskohtaista analysointia varten ⁽¹⁾	%	
Ilma-aluksen käyttäjiin kohdistuvien tarkastusten määrä		
Niiden todennettujen päästöselvitysten määrä, jotka hylättiin, koska ne eivät olleet asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukaisia		
Muista syistä hylättyjen todennettujen päästöselvitysten määrä Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa syyt päästöselvitysten hylkäämiseen.		
Toimenpiteet, joita on toteutettu todennettujen päästöselvitysten hylkäämisen seurauksena		
Muut toimenpiteet, joita on toteutettu todennettujen päästöselvitysten tarkastamisen seurauksena		

⁽¹⁾ Valitkaa seuraavista: riskeihin perustuva arvio, prosenttiosuus ilma-aluksen käyttäjistä, kaikki suuret ilma-aluksen käyttäjät, satunnaisvalinta tai muu (täsmentäkää).

Taulukko tonnakilometriselvityksiin liittyviä tietoja varten

Tonnakilometriselvitysten tarkastukset

Kattavuudeltaan ja johdonmukaisuudeltaan tarkastettujen tonnakilometriselvitysten osuus	%	
---	---	--

Niiden tonnikilometriselvitysten osuus, joiden vastaavuus tarkkailusuunnitelman kanssa on tarkastettu	%	
Muihin tietoihin vertailtujen tonnikilometriselvitysten osuus Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa, mihin muihin tietoihin tonnikilometriselvityksiä on vertailtu.	%	
Yksityiskohtaisesti analysoitujen tonnikilometriselvitysten osuus Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa kriteerit tonnikilometriselvitysten valikoimiseksi yksityiskohtaista analysointia varten. ⁽¹⁾	%	
Ilma-aluksen käyttäjiin kohdistettujen tarkastusten määrä		
Niiden todennettujen tonnikilometriselvitysten määrä, jotka hylättiin, koska ne eivät olleet asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukaisia		
Muista syistä hylättyjen todennettujen tonnikilometriselvitysten määrä Mainitkaa kolmannessa sarakkeessa syyt tonnikilometriselvitysten hylkäämiseen.		
Toimenpiteet, joita on toteutettu todennettujen tonnikilometriselvitysten tarkastamisen seurauksena		

⁽¹⁾ Valitkaa seuraavista: riskeihin perustuva arvio, prosenttiosuus ilma-aluksen käyttäjistä, suuret ilma-aluksen käyttäjät, satunnaisvalinta, tai muu (täsmentäkää).

- 6.10 Onko laitoskäynneistä luovuttu asetuksen (EU) N:o 601/2012 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, vähäisten päästöjen aiheuttajien kohdalla? Kyllä/Ei

Jos on, täsmentäkää, kuinka monen vähäisten päästöjen aiheuttajan kohdalla luovuttiin laitoskäynnistä.

Niiden laitoskäyntien kokonaismäärä, joista luovuttiin vähäisten päästöjen aiheuttajien kohdalla	
--	--

7. Rekisterit

- 7.1 Liittää vastaukseenne jäljennös niistä jäsenvaltioitanne koskevista ehdoista ja edellytyksistä, jotka tilinomistajien on hyväksyttävä.
- 7.2 Jos rekisterissä oleva tili suljettiin, koska ei ollut perusteltua olettaa, että laitos tai ilma-aluksen käyttäjä palauttaisi enää päästöoikeuksia, kuvaile, miksi ei ollut perusteltua olettaa päästöoikeuksien palauttamista ja ilmoittakaa jäljellä olevien päästöoikeuksien määrä. Lisää rivejä tarpeen mukaan.

Laitostunnus / ilma-aluksen käyttäjän yksilöllinen tunnus ⁽¹⁾	Ilma-aluksen käyttäjän nimi	Laitoksen nimi	Jäljellä olevien päästöoikeuksien määrä	Syy, miksi ei ollut perusteltua olettaa päästöoikeuksien palauttamista

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty tunnus.

- 7.3 Kuinka monta kertaa raportointivuoden aikana ilma-aluksen käyttäjät hyödynsivät komission asetuksen (EU) N:o 389/2013 ⁽¹⁾ 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valtuutusta? Ilmoittakaa kertojen määrä.

Valtuutusten käyttökertojen määrä raportointikauden aikana	
--	--

Mitkä ilma-aluksen käyttäjät hyödynsivät asetuksen (EU) N:o 389/2013 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valtuutusta? Esittäkää tiedot taulukossa. Lisää rivejä tarpeen mukaan.

⁽¹⁾ EUVL L 122, 3.5.2013, s. 1.

Ilma-aluksen käyttäjän yksilöllinen tunnus ⁽¹⁾	Ilma-aluksen käyttäjän nimi

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty ilma-aluksen käyttäjän yksilöllinen tunnus.

8. Päästöoikeuksien jako

- 8.1 Ilmoittakaa niiden muutosten määrä, jotka ovat koskeneet laitoksia ja päästöoikeuksien jakoa kolmannen päästökauppakauden alusta lähtien ja tällä raportointikaudella.

Jaossa tapahtuneen muutoksen syy	Raportointikaudella		Kolmannen päästökauppakauden alusta	
	Muutosten määrä raportointikaudella	Kaikkia raportointikauden muutoksia vastaava päästöoikeuksien määrä	Muutosten määrä kolmannen päästökauppakauden alusta	Kaikkia kolmannen päästökauppakauden alusta lähtien tehtyjä muutoksia vastaava päästöoikeuksien määrä
Jakaminen komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1) 19 artiklassa tarkoitettuille uusille laitoksille ja laitosten osille				
Päätöksen 2011/278/EU 20 artiklassa tarkoitettu merkittävä kapasiteetin laajennus				
Päätöksen 2011/278/EU 22 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettu toiminnan keskeytys				
Päätöksen 2011/278/EU 22 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu toiminnan keskeytys				
Päätöksen 2011/278/EU 21 artiklassa tarkoitettu merkittävä kapasiteetin supistaminen				
Päätöksen 2011/278/EU 23 artiklassa tarkoitettu toiminnan osittainen keskeytys				

- 8.2 Jäikö toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamatta tietoja suunnitelluista tai toteutuneista muutoksista, jotka kohdistuivat laitoksen kapasiteettiin, tuotantotasoon ja toimintaan, mikä on vastoin päätöksen 2011/278/EU 24 artiklaa? Kyllä/Ei

Jos jäi, ilmoittakaa, kuinka monia laitoksia tämä koski ja kuinka muutokset määritettiin.

Niiden laitosten määrä, jotka eivät ilmoittaneet suunnitelluista tai toteutuneista muutoksista	Kuinka suunnitellut tai toteutuneet muutokset määritettiin

- 8.3 Onko direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaa sovellettu? Kyllä/Ei

Jos on, ilmoittakaa direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaisesti myönnettyjen päästöoikeuksien kokonaismäärä ja sen mukaisesti tehtyjen investointien kokonaisarvo.

	Raportointikaudella
Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaisesti myönnettyjen päästöoikeuksien kokonaismäärä	
Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaisesti tehtyjen investointien kokonaisarvo	

9. **Päästövähennysyksiköiden (ERU) ja sertifioitujen päästövähennysten (CER) käyttö unionin järjestelmässä**

Kysymykseen 9.1 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

- 9.1 Mitä toimenpiteitä on toteutettu ennen hyväksymispäätöksen tekemistä yli 20 megawattia tuottavista vesivoimahankkeista, jotta varmistettaisiin asiaan kuuluvien, myös Maailman patokomission (World Commission on Dams, WCD) vuoden 2000 loppuraporttiin sisältyvien, kansainvälisten perusteiden ja ohjeiden noudattaminen? Käyttäkää vastatessanne tätä taulukkoa. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Toimenpiteet, joilla on varmistettu asiaan kuuluvien kansainvälisten, myös WCD:n loppuraporttiin sisältyvien, perusteiden ja ohjeiden noudattaminen.	Kyllä/Ei	Huomautuksia
Hankkeiden osallistujilla on oikeudellinen velvollisuus noudattaa asiaan kuuluvia kansainvälisiä perusteita ja ohjeita, myös niitä, jotka sisältyvät WCD:n marraskuun 2000 raporttiin "Dams and Development – A New Framework for Decision-Making".		
Asiaan kuuluvien kansainvälisten perusteiden ja ohjeiden noudattaminen, myös niiden, jotka sisältyvät WCD:n marraskuun 2000 raporttiin "Dams and Development – A New Framework for Decision-Making", on varmistettu. Jos on, mainitkaa huomautuksille varatussa sarakkeessa asiasta vastaava viranomainen, esimerkiksi toimivaltainen viranomainen tai nimetty kansallinen viranomainen (DNA).		
DNA:n tai muun asiaa hoitavan viranomaisen on yli 20 megawattia tuottavien vesivoimahankkeiden hyväksymisessä noudatettava direktiivin 2003/87/EY 11 b artiklan 6 kohdan soveltamisesta annettuja yhdenmukaistettuja ohjeita, joista jäsenvaltiot ovat sopineet ilmastomuutoskomiteassa.		
Hanketahojen on toimitettava yhdenmukaistettujen ohjeiden mukainen validoitu raportti 11 b artiklan 6 kohdan noudattamisesta. Jos on, mainitkaa kyseiset asiakirjat tai internetlinkit huomautuksille varatussa sarakkeessa.		
Myös muut kuin nimetyt toiminnalliset yksiköt (DOE) saavat validoida 11 b artiklan 6 kohdan noudattamista koskevia raportteja. Jos saavat, mainitkaa kyseiset yksiköt huomautuksille varatussa sarakkeessa.		
Hanketoiminnot hyväksytään yhdenmukaistettujen ohjeiden mukaisesti. Jos näin on, mainitkaa hyväksyttyjen hanketoimintojen määrä huomautuksille varatussa sarakkeessa.		
Tiedot vesivoimahankkeista, jotka on hyväksytty maassanne direktiivin 2003/87/EY 11 b artiklan 6 kohdan mukaisesti, ovat yleisön saatavilla. Jos ovat, kertokaa, miten tiedot ovat saatavilla, ja mainitkaa myös mahdolliset internetlinkit huomautuksille varatussa sarakkeessa.		
Muu. Mikä?		

10. Maksut

Kysymyksiin 10.1, 10.2 ja 10.3 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

10.A Laitokset

10.1 Peritäänkö toiminnanharjoittajilta maksuja? Kyllä/Ei

Jos peritään, täsmentäkää lupien myöntämisestä ja päivittämisestä sekä tarkkailusuunnitelmien hyväksymisestä ja päivittämisestä perittävät maksut.

Maksun peruste tai tyyppi	Määrä euroina
Luvan myöntäminen / tarkkailusuunnitelman hyväksyminen	
Luvan päivittäminen	
Luvan siirtäminen	
Luvan luovuttaminen	
Uusien osallistujien varannon soveltaminen	
Muu. Mikä?	

Jos peritään, täsmentäkää vuotuiset ylläpitomaksut.

Maksun peruste tai tyyppi	Määrä euroina
Vuotuinen ylläpitomaksu	
Muu. Mikä?	

10.B Ilma-aluksen käyttäjät

10.2 Peritäänkö ilma-aluksen käyttäjiltä maksuja? Kyllä/Ei

Jos peritään, täsmentäkää tarkkailusuunnitelmien hyväksymisestä ja päivittämisestä perittävät maksut.

Maksun peruste tai tyyppi	Määrä euroina
Päästöjen tarkkailusuunnitelman hyväksyminen	
Päästöjen tarkkailusuunnitelman muutosten hyväksyminen	
Tonnikilometriselvitysten tarkkailusuunnitelman hyväksyminen	
Tonnikilometriselvitysten tarkkailusuunnitelman muutosten hyväksyminen	
Tarkkailusuunnitelman siirtäminen	
Tarkkailusuunnitelman luovuttaminen	
Muu. Mikä?	

Jos peritään, täsmentäkää vuotuiset ylläpitomaksut.

Maksun peruste tai tyyppi	Määrä euroina
Vuotuinen ylläpitomaksu	
Muu. Mikä?	

10.C Laitokset ja ilma-aluksen käyttäjät

10.3 Ilmoittakaa taulukoissa kerta- ja vuosimaksut, joita ilma-aluksen käyttäjiltä peritään rekisteritileistä.

Kertamaksut

Maksun peruste tai tyyppi	Määrä euroina

Vuosimaksut

Maksun peruste tai tyyppi	Määrä euroina

11. Päästökauppadirektiivin noudattamiseen liittyviä seikkoja**11.A Laitokset**

Kysymyksiin 11.1 ja 11.2 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

11.1 Täsmentäkää, mitä toimenpiteitä on toteutettu sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittajat noudattavat lupaehtoja sekä asetuksia (EU) N:o 601/2012 ja (EU) N:o 600/2012? Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Noudattamisen varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet	Kyllä/Ei
Pistokokeet ja sen tarkastaminen, kuinka laitokset toteuttavat ja noudattavat tarkkailusuunnitelmaa sekä asetuksia (EU) N:o 601/2012 ja (EU) N:o 600/2012	
Säännölliset tapaamiset teollisuuden edustajien ja/tai todentajien kanssa	
Varmistetaan, että päästöoikeuksien myynti on kiellettyä, mikäli esiintyy sääntöjenvastaisuuksia	
Julkistetaan niiden toiminnanharjoittajien nimet, jotka eivät noudata asetusta (EU) N:o 601/2012	

Muu. Mikä?

11.2 Ilmoittakaa taulukossa, mitä seuraamuksia voidaan määrätä direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 1 kohdan nojalla asetusten (EU) N:o 601/2012 ja (EU) N:o 600/2012 sekä kansallisen lainsäädännön rikkomisesta. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Rikkomisen laji	Sakko euroina		Vankeusrangaistus kuukausina		Muu
	Vähintään	Enintään	Vähintään	Enintään	
Toimintaa harjoitetaan ilman lupaa.					
Lupaehtoja ei ole noudatettu.					
Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä tarkkailusuunnitelma puuttuu.					

Rikkomisen laji	Sakko euroina		Vankeusrangaistus kuukausina		Muu
	Vähintään	Enintään	Vähintään	Enintään	
Asetuksen (EU) N:o 601/2012 12 artiklan 1 kohdan mukaista tarkkailumenetelmien dokumentaatiota ei ole toimitettu.					
Käytössä ei ole toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää yhtä tai useampaa näytteenotto-suunnitelmaa.					
Hyväksytyn tarkkailusuunnitelman ja asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukaista tarkkailua ei ole toteutettu.					
Mittauslaitteiden laadunvarmistus ei ole asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukaista.					
Asetuksessa (EU) N:o 601/2012 edellytetyt menettelyt ei ole pantu täytäntöön.					
Tarkkailusuunnitelman muutoksista ei ole ilmoitettu, eikä sitä ole päivitetty asetuksen (EU) N:o 601/2012 14–16 artiklan mukaisesti.					
Todennettua päästöselvitystä ei ole toimitettu ajallaan.					
Parannusraporttia tai -raportteja ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 601/2012 69 artiklan mukaisesti.					
Todentajalle ei ole toimitettu kaikkia asetuksen (EU) N:o 600/2012 10 artiklan mukaisia tietoja.					
On todettu, ettei todennettu päästöselvitys ole asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukainen.					
Raportointikaudella ei ole 31. joulukuuta mennessä toimitettu tietoja suunnitelluista tai toteutuneista muutoksista, jotka kohdistuvat laitoksen kapasiteettiin, tuotantotasoon ja toimintaan, mikä on vastoin päätöksen N:o 2011/278/EU 24 artiklaa.					
Muu. Mikä?					

11.3 Ilmoittakaa taulukossa raportointikaudella tapahtuneet säännösten rikkomiset ja direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrätty seuraamukset. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Rikkomisen laji	Määrätyt seuraamukset			Ovatko seuraamuksen määräämiseen liittyvät menettelyt vielä kesken? Kyllä/Ei	Pantiinko seuraamus toimeen? Kyllä/Ei
	Sakot euroina	Vankeusrangaistus kuukausina	Muu		
Valitkaa rikkomisen laji kysymyksessä 11.2 esitetyltä listalta. Jokainen määrätty seuraamus on ilmoitettava omalla rivillään.					

- 11.4 Ilmoittakaa niiden toiminnanharjoittajien nimet, joille määrättiin raportointikaudella liikapäästösakkoja direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Laitostunnus ⁽¹⁾	Toiminnanharjoittajan nimi

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty laitostunnus.

11.B Ilma-aluksen käyttäjät

Kysymyksiin 11.5, 11.6 ja 11.9 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

- 11.5 Täsmäntäkää, mitä toimenpiteitä on toteutettu, jotta ilma-aluksen käyttäjät noudattaisivat asetuksia (EU) N:o 601/2012 ja (EU) N:o 600/2012? Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Toteutetut toimenpiteet	Kyllä/Ei
Pistokeet ja sen tarkastaminen, kuinka ilma-aluksen käyttäjät toteuttavat ja noudattavat tarkkailusuunnitelmaa sekä asetuksia (EU) N:o 601/2012 ja (EU) N:o 600/2012	
Säännölliset tapaamiset ilma-aluksen käyttäjien ja/tai todentajien kanssa	
Varmistetaan, että päästöoikeuksien myynti on kiellettyä, jos sääntöjenvastaisuuksia esiintyy	
Julkistetaan niiden ilma-aluksen käyttäjien nimet, jotka eivät noudata asetusta (EU) N:o 601/2012	

Muu. Mikä?

- 11.6 Ilmoittakaa, mitä seuraamuksia voidaan määrätä direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 1 kohdan nojalla asetusten (EU) N:o 601/2012 ja (EU) N:o 600/2012 sekä kansallisen lainsäädännön rikkomisesta. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Rikkomisen laji	Sakko euroina		Vankeusrangaistus kuukausina		Muu
	Vähintään	Enintään	Vähintään	Enintään	
Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä tarkkailusuunnitelma puuttuu.					
Asetuksen (EU) N:o 601/2012 12 artiklan 1 kohdan mukaista tarkkailumenetelmien dokumentaatiota ei ole toimitettu.					
Hyväksytyn tarkkailusuunnitelman ja asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukaista tarkkailua ei ole toteutettu.					
Asetuksessa (EU) N:o 601/2012 edellytetyt menettelyt ei ole pantu täytäntöön.					
Tarkkailusuunnitelman muutoksista ei ole ilmoitettu, eikä sitä ole päivitetty asetuksen (EU) N:o 601/2012 14–16 artiklan mukaisesti.					
Lentojen täydellisyttä koskevan raportin sisältämiä epäjohtamukaisuuksia ei ole oikaistu.					

Rikkomisen laji	Sakko euroina		Vankeusrangaistus kuukausina		Muu
	Vähintään	Enintään	Vähintään	Enintään	
Todennettua päästöselvitystä ei ole toimitettu ajallaan.					
Parannusraporttia tai -raportteja ei ole toimitettu asetuksen (EU) N:o 601/2012 69 artiklan mukaisesti.					
Todentajalle ei ole toimitettu kaikkia asetuksen (EU) N:o 600/2012 10 artiklan mukaisia tietoja.					
On todettu, ettei todennettu päästöselvitys ole asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukainen.					
On todettu, ettei todennettu tonnikilometriselvitys ole asetuksen (EU) N:o 601/2012 mukainen.					
Muu. Mikä?					

- 11.7 Ilmoittakaa raportointikaudella tapahtuneet säännösten rikkomiset ja direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrätty seuraamukset. Lisätäkää rivejä tarpeen mukaan.

Rikkomisen laji	Määrätyt seuraamukset			Ovatko seuraamuksen määräämiseen liittyvät menetyt kesken? Kyllä/Ei	Pantiinko seuraamus toimeen? Kyllä/Ei
	Sakot euroina	Vankeusrangaistus kuukausina	Muu		
Valitkaa rikkomisen laji kysymyksessä 11.6 esitetyltä listalta. Jokainen määrätty seuraamus on ilmoitettava omalla rivillään.					

- 11.8 Ilmoittakaa niiden ilma-aluksen käyttäjien nimet, joille on raportointikaudella määrätty liikapäästösakkoja direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan 3 kohdan nojalla.

Ilma-aluksen käyttäjän yksilöllinen tunnus ⁽¹⁾	Ilma-aluksen käyttäjän nimi

⁽¹⁾ Asetuksen (EU) N:o 389/2013 mukaisesti määritetty ilma-aluksen käyttäjän yksilöllinen tunnus.

- 11.9 Millaisia toimia maassanne olisi toteutettava ennen kuin se voisi pyytää komissiota määräämään ilma-aluksen käyttäjän toimintakieltoon 2003/87/EY 16 artiklan 10 kohdan mukaisesti? Ilmoittakaa, millaisista toimenpiteistä on kyse.

12. Päästöoikeuksien oikeudellinen luonne ja verokohtelu

Kysymyksiin 12.1, 12.2, 12.3 ja 12.4 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

12.1 Mikä on päästöoikeuden oikeudellinen luonne maassanne?

12.2 Kuinka päästöoikeuksia käsitellään maanne kirjanpitosääntöjä noudattavien yhtiöiden tilinpäätöksessä?

12.3 Sovelletaanko päästöoikeuksien myöntämiseen arvonlisäveroa? Kyllä/Ei

Sovelletaanko päästöoikeuksien jälkimarkkinoilla tapahtuviin liiketoimiin arvonlisäveroa? Kyllä/Ei

Sovelletaanko maassanne käännettyä verovelvollisuutta päästöoikeuksia koskeviin kotimaisiin liiketoimiin? Kyllä/Ei

12.4 Verotetaanko päästöoikeuksia? Kyllä/Ei

Jos verotetaan, ilmoittakaa verotyyppi ja sovellettavat verokannat. Lisätkää rivejä tarpeen mukaan.

Verotyyppi	Sovellettava verokanta

13. Petokset

Kysymyksiin 13.1 ja 13.2 on vastattava 30. kesäkuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissa ja, jos raportointikaudella on tapahtunut muutoksia, sitä seuraavissa raporteissa.

13.1 Täsmentäkää, mitä järjestelyjä on käytössä maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin liittyvän petollisen toiminnan varalta.

Järjestelyt petollisen toiminnan varalta	Tarkat tiedot kansallisen lainsäädännön mukaisista järjestelyistä ja menettelyistä
Onko toiminnanharjoittajien, ilma-aluksen käyttäjien tai kolmansien tahojen käytettävissä järjestelyjä, joilla ne voivat tuoda esiin epäilyjä maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin mahdollisesti liittyvästä petollisesta toiminnasta? Jos on, minkälaisia ne ovat?	
Millaisia järjestelyjä on käytettävissä maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin liittyvää petollista toimintaa koskevien epäilyjen tutkimiseksi?	
Mitä järjestelyjä on käytössä syytteen nostamiseksi maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin liittyvästä petollisesta toiminnasta?	
Jos petollisesta toiminnasta nostetaan syyte, mitkä ovat enimmäisrangaistukset? Ilmoittakaa sakkojen määrä ja vankeusajat.	

13.2 Kertokaa lähemmin, millaisin järjestelyin on mahdollisesti varmistettu, että unionin päästökauppajärjestelmän toimeenpäättämiseen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedon petollisesta toiminnasta.

Järjestelyt petollisen toiminnan saattamiseksi toimivaltaisen viranomaisen tietoon	Tarkat tiedot järjestelyistä ja menettelyistä
Mitä järjestelyjä on mahdollisesti käytössä, jotta toimivaltaisen viranomaisen saa tiedon petollista toimintaa koskevista tutkimuksista?	

Järjestelyt petollisen toiminnan saattamiseksi toimivaltaisen viranomaisen tietoon	Tarkat tiedot järjestelyistä ja menettelyistä
Mitä järjestelyjä on mahdollisesti käytössä, jotta toimivaltainen viranomainen saa tiedon oikeuteen viedyistä tapauksista, joissa on kyse petollisesta toiminnasta?	
Mitä järjestelyjä on mahdollisesti käytössä, jotta toimivaltainen viranomainen saa tiedon petollista toimintaa koskevista oikeustapauksista, jotka on käsitelty tuomioistuinten ulkopuolella?	
Mitä järjestelyjä on mahdollisesti käytössä, jotta toimivaltainen viranomainen saa tiedon petollista toimintaa koskevassa oikeuskäsittelyssä annetusta tuomiosta?	

13.3 Ilmoittakaa taulukossa seuraavat tiedot petollisesta toiminnasta sikäli kuin ne ovat unionin päästökauppajärjestelmän toteuttamiseen maassanne osallistuvan toimivaltaisen viranomaisen tiedossa:

- raportointikaudella tehtyjen tutkimusten määrä (myös vireillä olevat),
- raportointikaudella oikeuteen vietyjen tapausten määrä,
- raportointikaudella tuomioistuinten ulkopuolella ilman tuomiota ratkaistujen tapausten määrä ja vapauttavaan tuomioon johtaneiden tapausten määrä,
- petolliseen toimintaan syyllistymisestä annettuun tuomioon johtaneiden tapausten määrä raportointikaudella.

Tiedot petollisesta toiminnasta	Määrä	Petoksen tai petollisen toiminnan tyyppi
Tehtyjen tutkimusten määrä		
Oikeuteen vietyjen tapausten määrä		
Tuomioistuinten ulkopuolella ilman tuomiota ratkaistujen tapausten määrä ja vapauttavaan tuomioon johtaneiden tapausten määrä		
Petolliseen toimintaan syyllistymisestä annettuun tuomioon johtaneiden tapausten määrä		

14. Muut havainnot

14.1 Mainitkaa taulukossa mahdollisia muita maassanne ongelmallisina pidettyjä seikkoja tai esittääkää halutessanne muita relevantteja tietoja.

Kohta	Muut tiedot tai ongelmalliset seikat
Yleistä	
Kohta 2	
Kohta 3	
Kohta 4	
Kohta 5	
Kohta 6	
Kohta 7	

Kohta	Muut tiedot tai ongelmalliset seikat
Kohta 8	
Kohta 9	
Kohta 10	
Kohta 11	
Kohta 12	
Kohta 13	

14.2 Oletteko tutustunut kyselyn kaikkiin yksittäisiin kysymyksiin ja tarvittaessa päivittänyt kysymyksiin antamanne vastaukset? Kyllä/Ei

Palatkaa tarvittaessa asianomaisiin kysymyksiin.”

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

Vain alkuperäiset UNECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä on hyvä tarkastaa UNECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 56 – Mopojen ja sellaisina pidettävien ajoneuvojen ajovalaisimien hyväksyntää koskevat yhdenmukaiset vaatimukset

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin asti:

Muutossarja 01 – voimaantulopäivä: 12. syyskuuta 2001

SISÄLLYS

SÄÄNTÖ

1. Soveltamisala
2. "Tyypin" määritelmä
3. Hyväksynnän hakeminen
4. Merkinnät
5. Hyväksyntä
6. Yleiset vaatimukset
7. Erityiset vaatimukset
8. Värillisiä linssejä ja suodattimia koskevat vaatimukset
9. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
10. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
11. Ajovalaisintyyppin muutokset ja hyväksynnän laajentaminen
12. Tuotannon lopettaminen
13. Hyväksyntätesteistä vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet
14. Siirtymämääräykset

LIITTEET

Liite 1 — Ilmoitus ajovalaisintyyppin hyväksynnän myöntämisestä, laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta tai tuotannon lopettamisesta säännön nro 56 mukaisesti

Liite 2 — Hyväksyntämerkkien sijoittelu

Liite 3 — Fotometriset mittaukset

Liite 4 — Tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontamenettelyä koskevat vähimmäisvaatimukset

Liite 5 — Tarkastajan suorittamaa näytteenottoa koskevat vähimmäisvaatimukset

1. SOVELTAMISALA

Tätä sääntöä sovelletaan ajovalaisimiin, joissa käytetään hehkulamppuja ja jotka tuottavat yhden lähivalon ja jotka on tarkoitettu varusteeksi mopoihin ⁽¹⁾ ja sellaisina pidettäviin ajoneuvoihin.

2. "TYYPIN" MÄÄRITELMÄ

Eri "tyyppiä" olevilla ajovalaisimilla tarkoitetaan ajovalaisimia, jotka eroavat toisistaan seuraavien olennaisten piirteiden osalta:

2.1. kauppanimi tai tavaramerkki

2.2. optisen järjestelmän ominaisuudet

2.3. sellaisten osien sisältyminen tai puuttuminen, jotka vaikuttavat optisiin ominaisuuksiin heijastumisen, taittumisen tai absorboitumisen kautta. Ajovalaisinten lähettämän valokeilan värin muuttuminen ei aiheuta ajovalaisintyyppin muuttumista, jos ajovalaisimen muut ominaisuudet eivät muutu. Tällaisille ajovalaisimille annetaan sama hyväksyntänumero.

3. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN

Hyväksyntää koskevan hakemuksen voi jättää kauppanimen tai tavaramerkin haltija tai tämän valtuutettu edustaja. Hakemukseen on liitettävä seuraavat:

3.1. Piirustukset, jotka ovat riittävän yksityiskohtaiset tyyppin yksilöimiseksi, kolmena kappaleena. Piirustuksista on käytävä ilmi hyväksyntänumerolle varattu paikka, ja niissä on esitettävä ajovalaisimen etu- ja poikkileikkauskuva sekä linssin optiset urat ja prismat.

3.2. Lyhyt tekninen kuvaus, jossa mainitaan erityisesti toimitetun hehkulampun luokka.

3.3. Kaksi laitetta, joissa on väritön linssi ⁽²⁾.

3.4. Toimivaltaisen viranomaisen on ennen tyyppihyväksynnän myöntämistä todennettava, että on huolehdittu riittävistä järjestelyistä, joiden avulla tuotannon vaatimustenmukaisuuden tehokas valvonta voidaan varmistaa.

4. MERKINNÄT

4.1. Hyväksyttäväksi toimitetuissa ajovalaisimissa on oltava seuraavat merkinnät selvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi:

4.1.1. hakijan kauppanimi tai tavaramerkki

4.1.2. toimitetun hehkulampun luokka.

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne on määritelty vuoden 1968 tieliikennettä koskevan yleissopimuksen I luvun 1 artiklan m kohdassa (E/CONF.56/16/Rev.I).

⁽²⁾ Jos ajovalaisin on tarkoitettu valmistaa värillisillä linseillä varustettuna, on lisäksi toimitettava kaksi värillisen linssin näytekappaletta, joita käytetään vain värin testaamiseen.

- 4.2. Lisäksi niiden linseissä ja päärungossa (heijastinta pidetään päärunkona) ⁽¹⁾ on oltava riittävä tila hyväksyntämerkinnälle. Nämä tilat on osoitettava kohdassa 3.1 tarkoitetuissa piirustuksissa.
5. HYVÄKSYNTÄ
- 5.1. Jos kaikki kohdan 3 mukaisesti hyväksyntää varten toimitetut laitteet täyttävät tämän säännön vaatimukset, hyväksyntä myönnetään.
- 5.2. Kullekin hyväksytylle tyyppille annetaan tyyppihyväksyntänumero. Hyväksyntänumeron kahdesta ensimmäisestä numerosta (tällä hetkellä 00, eli sääntö on alkuperäisessä muodossaan) käy ilmi muutossarja, joka sisältää ne sääntöön tehdyt tärkeät tekniset muutokset, jotka ovat hyväksynnän myöntämishetkellä viimeisimmät. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle ajovalaisintyyppille.
- 5.3. Tämän säännön mukaisen ajovalaisintyyppin hyväksynnästä tai hyväksynnän laajentamisesta tai epäämisestä on ilmoitettava tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 olevan mallin mukaisella lomakkeella.
- 5.4. Jokaiseen tämän säännön mukaisesti hyväksyttyä tyyppiä edustavaan ajovalaisimeen on kiinnitettävä kohdan 4.2 mukaiseen paikkaan ja kohdassa 4.1 määrättyjen merkintöjen lisäksi
- 5.4.1. kansainvälinen hyväksyntämerkki ⁽²⁾, jonka osat ovat
- 5.4.1.1. E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ⁽³⁾, jotka ovat ympyrän sisällä
- 5.4.1.2. hyväksyntänumero.
- 5.5. Kohdan 5.4 mukaisten merkintöjen on oltava selvästi luettavissa ja pysyviä.
- 5.6. Tämän säännön liitteessä 2 annetaan esimerkki hyväksyntämerkistä.
6. YLEISET VAATIMUKSET
- 6.1. Jokaisen laitteen on täytettävä tämän säännön kohdan 7 vaatimukset.
- 6.2. Ajovalaisimet on suunniteltava ja rakennettava siten, että ne toimivat tyydyttävästi tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ja säilyttävät tässä säännössä tarkoitettuja ominaisuuksia huolimatta niihin käytön aikana mahdollisesti kohdistuvasta värinästä.
- 6.3. Osat, joiden avulla hehkulamppu kiinnitetään heijastimeen, on valmistettava niin, että hehkulamppu voidaan pimeässäkin kiinnittää ainoastaan oikeaan asentoonsa.
7. ERITYISET VAATIMUKSET
- 7.1. Linssin oikea asento suhteessa optiseen järjestelmään on merkittävä yksiselitteisesti ja lukittava niin, ettei se kierry käytössä.
- 7.2. Ajovalaisimen tuottaman valaistuksen mittaamisessa on käytettävä tämän säännön liitteessä 3 kuvattua mittaustasoa ja säännön nro 37 mukaisen luokan S3 vakiohehkulamppua, jossa on sileä ja väritön kupu.

Vakiohehkulamppu on säädettävä soveltuvaan vertailuvalovirtaan säännössä nro 37 kyseisille lamppuille vahvistettujen arvojen mukaisesti.

⁽¹⁾ Jos linssiä ei voida irrottaa päärungosta (heijastinta pidetään päärunkona), riittää, että kyseinen tila on linssissä.

⁽²⁾ Jos eri ajovalaisintyypeissä on samanlainen linssi tai samanlainen heijastin, linssissä ja heijastimessa voi olla näiden ajovalaisintyyppien hyväksyntämerkit, kunhan hyväksyttäväksi toimitetulle tyyppille annettu hyväksyntämerkki voidaan tunnistaa yksiselitteisesti.

⁽³⁾ Vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolten tunnusnumerot esitetään ajoneuvojen rakennetta koskevan konsolidoidun päätöslauselman (R.E.3) liitteessä 3 (asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev. 2/Amend.1).

- 7.3. Valokeilan valorajan on oltava riittävän terävä, jotta sen avulla voidaan suorittaa asianmukainen säätö. Valorajan on oltava olennaisesti vaakasuuntainen ja mahdollisimman suora vähintään ± 900 mm vaakasuoraa pituutta mitattuna 10 metrin etäisyydeltä.

Kun ajovalaisimet suunnataan liitteen 3 mukaisesti, niiden on täytettävä kyseisen liitteen vaatimukset.

- 7.4. Valokeilassa ei saa olla sivuttaista vaihtelua, joka haittaa hyvää näkyvyyttä.
- 7.5. Valaistus kohdassa 7.2 mainitulla tasolla on mitattava fotoreseptorilla, jonka tehoalue on sivuiltaan 65 mm:n kokoisen neliön sisällä.

8. VÄRILLISIÄ LINSSEJÄ JA SUODATTIMIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

- 8.1. Hyväksyntä voidaan saada ajovalaisimille, jotka heijastavat väritöntä tai vaaleankeltaista valoa ja joissa on väritön hehkulamppu. Vastaavat keltaisia laseja tai suodattimia koskevat kolorimetriset ominaisuudet ovat seuraavat ilmaistuna kansainvälisen valaistustoimikunnan (CIE) värikoordinaatteina:

Vaaleankeltainen suodatin (varjostin tai linssi)

raja punaiseen päin	$y \geq$	$0,138 + 0,58 x$
raja vihreään päin	$y \leq$	$1,29 x - 0,1$
raja valkoiseen päin	$y \leq$	$-x + 0,966$
raja spektriarvoon päin	$y \leq$	$-x + 0,992$

mikä voidaan ilmoittaa myös seuraavasti:

vallitseva aallonpituus	575–585 nm
puhtauskerroin	0,90–0,98

Siirtokertoimen on oltava $\geq 0,78$.

Siirtokertoimen määrittelyssä on käytettävä valonlähdettä, jonka värilämpötila on 2 854 K. (Vastaa Kansainvälisen valaistustoimikunnan (CIE:n) A-valonlähdettä.)

- 8.2. Suodattimen on oltava osa ajovalaisinta, ja sen on oltava kiinnitettyä siihen niin, että käyttäjä ei voi irrottaa sitä tahattomasti tai tavallisin työkaluin tarkoituksellisesti.

8.3. Väriä koskeva huomautus

Koska hyväksyntä myönnetään tämän säännön kohdan 8.1 mukaisesti valkoista tai vaaleankeltaista valoa säteilevälle ajovalaisintyyppille, sen sopimuksen, jonka liitteenä tämä sääntö on, 3 artikla ei estä sopimuksen sopimuspuolia kieltämästä rekisteröimissään ajoneuvoissa valkoista tai vaaleankeltaista valoa säteileviä ajovalaisimia.

9. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS

- 9.1. Tämän säännön mukaisesti hyväksyttävät ajovalaisimet on valmistettava siten, että ne vastaavat hyväksyttyä tyyppiä ja täyttävät kohtien 7 ja 8 vaatimukset.

- 9.2. Tuotantoa on valvottava asianmukaisella tavalla kohdassa 9.1 esitettyjen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

- 9.3. Hyväksynnän haltijan on erityisesti

- 9.3.1. varmistettava, että tuotteiden laaduntarkastukseen sovellettavat menettelyt ovat riittäviä,
- 9.3.2. voitava käyttää tarkastuslaitteita, joita tarvitaan kunkin hyväksytyn tyyppin vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseen,
- 9.3.3. varmistettava, että testitulosten tiedot talletetaan ja että asiaan liittyvät asiakirjat ovat saatavilla ajan, joka määritetään hallinnollisen yksikön kanssa,
- 9.3.4. analysoitava kunkin testityypin tulokset tarkastaakseen ja varmistaakseen tuotteen ominaisuuksien pysyvyyden kuitenkin niin, että teollisessa tuotannossa esiintyvät vaihtelut sallitaan,

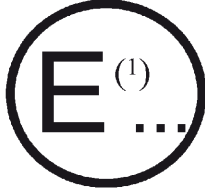
- 9.3.5. varmistettava, että kullekin tuotetyypille suoritetaan vähintään tämän säännön liitteessä 4 määrätty testit,
- 9.3.6. varmistettava, että jos näyte-erä ei vastaa kyseisen testityypin vaatimuksia, otetaan uudet näytteet ja tehdään uusi testi. Kyseisen tuotannon palauttamiseksi vaatimustenmukaiseksi on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet.
- 9.4. Tyypin hyväksynnän antanut toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa tarkastaa vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät, joita sovelletaan jokaiseen tuotantoyksikköön.
- 9.4.1. Kussakin tarkastuksessa on tarkastajalle esitettävä testiä ja tuotannon valvontaa koskevat asiakirjat.
- 9.4.2. Tarkastaja voi ottaa satunnaisnäytteitä testattavaksi valmistajan laboratorioissa. Näytteiden vähimmäismäärä voidaan määrittää valmistajan omien tarkastusten tulosten mukaisesti.
- 9.4.3. Jos näyttää siltä, että laatutaso ei ole tyydyttävä tai että kohdan 9.4.2 soveltamiseksi suoritettujen testien oikeellisuus on tarpeellista tarkastaa, tarkastaja valitsee liitteen 5 perusteiden mukaisesti näytteet, jotka toimitetaan tyyppi hyväksyntätestit suorittaneelle tekniselle tutkimuslaitokselle.
- 9.4.4. Toimivaltainen viranomainen voi suorittaa kaikki tässä säännössä määrätty testit. Kyseiset testit tehdään satunnaisnäytteille, jotka otetaan valmistajan toimitussitoumuksia häiritsemättä ja liitteen 5 perusteiden mukaisesti.
- 9.4.5. Toimivaltaisen viranomaisen on pyrittävä suorittamaan tarkastus joka toinen vuosi. Viranomainen voi kuitenkin päättää tästä oman harkintansa ja sen mukaan, miten se luottaa tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvonnan tehokkuuteen. Jos tulokset eivät tyydytä, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikki tarpeelliset toimenpiteet toteutetaan tuotannon saattamiseksi vaatimustenmukaiseksi mahdollisimman pian.
- 9.5. Ajovalaisimia, joissa on selviä vikoja, ei oteta huomioon.
10. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA
- 10.1. Ajovalaisintyyppille tämän säännön mukaisesti myönnetty hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos edellä esitetyt vaatimukset eivät täyty tai jos hyväksyntämerkillä varustettu ajovalaisin ei vastaa hyväksyttyä tyyppiä.
- 10.2. Jos tätä sääntöä soveltava vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä hyväksynnän, sen on ilmoitettava siitä muille tätä sääntöä soveltaville sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.
11. AJOVALAISINTYYPIN MUUTOKSET JA HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
- 11.1. Ajovalaisintyyppiin mahdollisesti tehtävistä muutoksista on ilmoitettava hallinnolliselle yksikölle, joka on hyväksynyt kyseisen ajovalaisintyyppin. Hallinnollinen yksikkö voi tämän jälkeen
- 11.1.1. katsoa, ettei tehdyillä muutoksilla todennäköisesti ole havaittavaa kielteistä vaikutusta ja että ajovalaisin joka tapauksessa edelleen täyttää vaatimukset, tai
- 11.1.2. vaatia testien suorittamisesta vastaavalta tutkimuslaitokselta uuden testausselosteen.

- 11.2. Hyväksynnän vahvistus tai epääminen, jossa eritellään muutokset, annetaan tiedoksi kohdan 5.3 mukaisella menettelyllä tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille.
- 11.3. Hyväksynnän laajentamisen myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen on annettava laajentamiselle sarjanumero ja ilmoitettava siitä muille vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille, jotka soveltavat tätä sääntöä, tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.
12. TUOTANNON LOPETTAMINEN
- Jos hyväksynnän haltija lopettaa tämän säännön perusteella hyväksytyn ajovalaisimen valmistamisen, hyväksynnän haltijan on ilmoitettava tästä hyväksynnän myöntäneelle viranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan viranomaisen on ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.
13. HYVÄKSYNTÄTESTEISTÄ VASTAAVIEN TEKNISTEN TUTKIMUSLAITOSTEN SEKÄ HALLINNOLLISTEN YKSIKÖIDEN NIMET JA OSOITTEET
- Tätä sääntöä soveltavien vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolten on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle hyväksyntätestien suorittamisesta vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä niiden hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynät ja joille toimitetaan lomakkeet todistukseksi muissa maissa myönnetystä hyväksynnästä tai hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta.
14. SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET
- 14.1. Kuuden kuukauden kuluttua säännön nro 113 virallisesta voimaantulopäivästä tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on lakattava myöntämästä E-hyväksyntöjä tämän säännön perusteella.
- 14.2. Tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa kieltäytyä laajentamasta hyväksyntää, joka on myönnetty tämän säännön muutossarjan 01 mukaisesti.
- 14.3. Hyväksynät, jotka on myönnetty tämän säännön perusteella ennen säännön nro 113 voimaantuloa, sekä kaikki hyväksyntien laajennukset, mukaan luettuina myöhemmin myönnettävät laajennukset tämän säännön alkuperäisen version mukaisiin hyväksyntiin, pysyvät voimassa rajoittamattoman ajan.
- 14.4. Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on edelleen myönnettävä hyväksyntiä muutossarjan 01 ja tämän säännön alkuperäisen version perusteella, jos kyseiset ajovalaisimet on tarkoitettu varaosiksi käytössä oleviin ajoneuvoihin.
- 14.5. Säännön nro 113 virallisesta voimaantulopäivästä alkaen mikään tätä sääntöä soveltava sopimuspuoli ei saa kieltää säännön nro 113 mukaisesti hyväksytyn ajovalaisintyyppin asentamista uuteen ajoneuvotyyppiin.
- 14.6. Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on edelleen sallittava tämän säännön mukaisesti hyväksytyn ajovalaisimen asentaminen ajoneuvotyyppiin tai ajoneuvoon.
- 14.7. Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on edelleen sallittava tämän säännön alkuperäisen version mukaisesti hyväksytyn ajovalaisimen asentaminen ja käyttö käytössä olevassa ajoneuvossa sillä edellytyksellä, että ajovalaisin on tarkoitettu varaosaksi.
-

LIITE 1

ILMOITUS

(Enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Antaja: Viranomaisen nimi

.....

.....

.....

Aihe: ajovalaisintyyppin ⁽²⁾: HYVÄKSYNNÄN MYÖNTÄMINEN
HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
HYVÄKSYNNÄN EPÄÄMINEN
HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMINEN
TUOTANNON LOPETTAMINEN

säännön nro 56 mukaisesti

Hyväksyntänumero

Laajentamisen numero

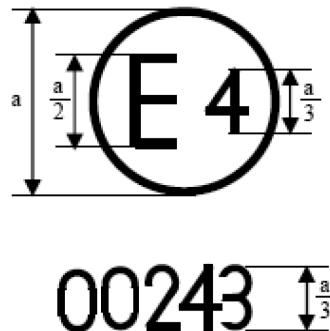
1. Ajovalaisintyyppi
2. Ajovalaisin, joka värittömällä lampulla varustettuna lähettää väritöntä valoa / vaaleankeltaista valoa ⁽²⁾
3. Kauppanimi tai tavaramerkki
4. Valmistajan nimi ja osoite
5. Tapauksen mukaan valmistajan edustajan nimi ja osoite
6. Hyväksyntähakemuksen jättöpäivä
7. Hyväksyntätesteistä vastaava tekninen tutkimuslaitos
8. Kyseisen laitoksen antaman selosteen päivämäärä
9. Kyseisen laitoksen antaman selosteen numero
10. Hyväksyntä myönnetty/eväty/peruutettu, hyväksyntää laajennettu ⁽²⁾
11. Paikka
12. Päiväys
13. Allekirjoitus
14. Ajovalaisin havainnollistetaan oheisessa piirustuksessa n:o ..., jossa on tyyppihyväksyntänumero.

⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäneen/laajentaneen/evänneen/peruuttaneen maan tunnusnumero (ks. säännössä olevat hyväksyntää koskevat määräykset).

⁽²⁾ Tarpeeton viivataan yli.

LIITE 2

HYVÄKSYNTÄMERKKI

 $a \geq 5 \text{ mm}$

Edellä esitetyllä hyväksyntämerkillä varustettu ajovalaisin on hyväksytty Alankomaissa (E4) hyväksyntänumerolla 00243. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä tarkoittavat, että hyväksyntä on myönnetty tämän säännön vaatimusten mukaisesti säännön ollessa alkuperäisessä muodossaan.

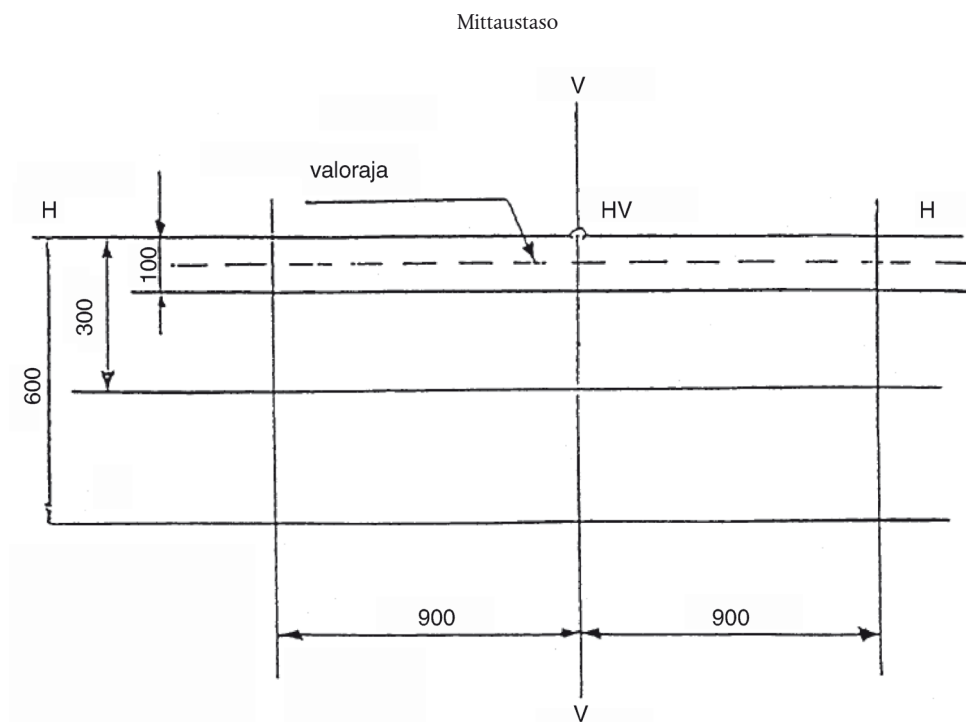
Huomautus:

Hyväksyntänumero on sijoitettava ympyrän lähelle ja joko E-kirjaimen ylä- tai alapuolelle tai sen vasemmalle tai oikealle puolelle. Hyväksyntänumeron muodostavien merkkien on oltava E-kirjaimen samalla puolella ja samaan suuntaan suunnattuja. Roomalaisten numeroiden käyttämistä hyväksyntänumeroina on vältettävä, jotta niitä ei sekoitettaisi muihin merkkeihin.

LIITE 3

FOTOMETRISET MITTAUKSET

1. Mittaustaso on mittauksia varten sijoitettava 10 metrin etäisyydelle ajovalaisimen eteen ja kohtisuoraan siihen suoraan nähden, joka yhdistää valaisimen hehkulangan ja pisteen HV. Suoran H-H on oltava vaakasuuntainen. Poikittaissuuntaisella hehkulangalla varustetuissa valaisimissa hehkulangan on oltava mittausten aikana mahdollisimman vaakasuuntainen.
2. Ajovalaisimet on suunnattava sivusuunnassa niin, että valokeila on mahdollisimman symmetrinen suhteessa suoraan V-V nähden.
3. Pystysuunnassa ajovalaisin on suunnattava niin, että valaistus pisteessä HV on 2 luksia. Kun suuntaus on tehty näin, valorajan on oltava suoran H-H ja H-100 mm välissä.
4. Kun suuntaus on tehty kohtien 2 ja 3 mukaisesti, valaistusarvojen on oltava seuraavat:
 - 4.1. suoralla H-H ja sen yläpuolella: enintään 2 luksia
 - 4.2. 300 mm suoran H-H alapuolella sijaitsevilla suoralla ja 900 mm:n leveydellä pystysuoran V-V molemmin puolin: vähintään 8 luksia
 - 4.3. 600 mm suoran H-H alapuolella sijaitsevilla suoralla ja 900 mm:n leveydellä pystysuoran V-V molemmin puolin: vähintään 4 luksia

(mitat millimetreinä, kun etäisyys on 10 m)

LIITE 4

**TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUDEN VALVONTAMENETTELYJÄ KOSKEVAT
VÄHIMMÄISVAATIMUKSET**

1. YLEISTÄ
- 1.1. Vaatimustenmukaisuutta koskevat mekaaniset ja geometriset vaatimukset katsotaan täytetyiksi, jos eroavuudet eivät ylitä väistämättömiä valmistuspoikkeamia tämän säännön vaatimusten rajoissa.
- 1.2. Fotometristen ominaisuuksien osalta sarjatuotantona valmistettujen ajovalaisimien vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi, jos minkä tahansa sattumanvaraisesti valitun, vakiohehkulampulla varustetun ajovalaisimen fotometrisiä ominaisuuksia testattaessa mikään mitattu arvo ei poikkea negatiivisesti yli 20 prosentilla tässä säännössä määritellyistä arvoista.
- 1.3. Jos edellä kuvattujen testien tulokset eivät vastaa vaatimuksia, ajovalaisimelle suoritettavat testit on toistettava käyttämällä toista vakiohehkulamppua.
- 1.4. Ajovalaisimia, joissa on selviä vikoja, ei oteta huomioon.
- 1.5. Värikoordinaatteja koskevien vaatimusten on täyttyvä silloin, kun ajovalaisin on varustettu hehkulampulla, joka on säädetty A-väriämpötilalle.

Vaaleankeltaista valoa säteilevän, värittömällä hehkulampulla varustetun ajovalaisimen fotometristen ominaisuuksien on täytettävä tähän sääntöön sisältyvät arvot kerrottuna 0,84:llä.

2. VALMISTAJAN SUORITTAMAN VAATIMUSTENMUKAISUUDEN TARKASTUKSEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET
- Hyväksyntämerkin haltijan on suoritettava kullekin ajovalaisintyypille asianmukaisin väliajoin ainakin seuraavassa esitetyt testit. Testit on suoritettava tämän säännön määräysten mukaisesti.

Jos näyte ei täytä kyseisen testityypin vaatimuksia, on otettava lisää näytteitä ja testattava ne. Valmistajan on toteutettava toimenpiteitä kyseisen tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi.

- 2.1. Testien luonne
- Tässä säännössä esitettyjen vaatimustenmukaisuustestien on katettava fotometriset ominaisuudet.
- 2.2. Testimenetelmät
- 2.2.1. Testit on yleisesti suoritettava tässä säännössä esitettyjen menetelmien mukaisesti.
 - 2.2.2. Valmistajan suorittamassa vaatimustenmukaisuustestissä voidaan käyttää tässä säännössä esitettyjä menetelmiä vastaavia menetelmiä tyyppihyväksyntätesteistä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. Valmistajan vastuulla on osoittaa, että käytetyt menetelmät vastaavat tässä säännössä esitettyjä menetelmiä.
 - 2.2.3. Kohtien 2.2.1 ja 2.2.2 soveltaminen edellyttää, että testilaite kalibroidaan säännöllisesti ja että se vastaa toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa mittausta.
 - 2.2.4. Vertailumenetelminä on käytettävä kaikissa tapauksissa tämän säännön vertailumenetelmiä, erityisesti hallinnollisen tarkastuksen ja näytteenoton tarkoituksia varten.

- 2.3. Näytteenotto

Ajovalaisinnäytteet on valittava sattumanvaraisesti yhdenmukaisen erän tuotannosta. Yhdenmukaisella erällä tarkoitetaan samaa tyyppiä edustavien ajovalaisimien sarjaa, joka on määritetty valmistajan tuotantomenetelmien mukaisesti.

Arvioinnin on yleensä kohdistuttava yksittäisten tehtaiden sarjatuotantoon. Valmistaja voi kuitenkin ryhmittää yhteen useista eri tehtaista saadut samaa tyyppiä koskevat tiedot, jos tehtaissa sovelletaan samaa laatujärjestelmää ja laadunhallintaa.

2.4. Mitattavat ja tallennettavat fotometriset ominaisuudet

Ajovalaisimien näytekappaleista on tehtävä fotometrisiä mittauksia säännössä määrätystä pisteistä. Lukemat otetaan pisteistä HV, LH, RH, L 600 ja R 600.

2.5. Hyväksyttävyyssperusteet

Valmistajan vastuulla on laatia testituloksista tilastollinen tutkimus ja määrittää toimivaltaisen viranomaisen suositumuksella hyväksyttävyyssperusteet tuotteilleen, jotta tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamiselle tämän säännön kohdassa 9.1 asetetut edellytykset täyttyvät.

Hyväksyttävyyssperusteiden on oltava sellaiset, että 95 prosentin luotettavuustasolla liitteen 5 (ensimmäinen näytteenotto) mukaisesti suoritettua pistokokeen läpäisemisen vähimmäistodennäköisyys on 0,95.

LIITE 5

TARKASTAJAN SUORITTAMAA NÄYTTEENOTTOA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. YLEISTÄ
- 1.1. Mekaanista ja geometrista vaatimustenmukaisuutta koskevat määräykset katsotaan täytetyiksi, jos eroavuudet eivät ylitä väistämättömiä valmistuspoikkeamia tämän säännön vaatimusten rajoissa.
- 1.2. Fotometrinen ominaisuuksien osalta sarjatuotantona valmistettujen ajovalaisimien vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi, jos minkä tahansa sattumanvaraisesti valitun, vakiohehkulampulla varustetun ajovalaisimen fotometrisiä ominaisuuksia testattaessa mikään mitattu arvo ei poikkeaa negatiivisesti yli 20 prosentilla tässä säännössä määritellyistä arvoista.
- 1.3. Värikoordinaatteja koskevien vaatimusten on täytettävä silloin, kun ajovalaisin on varustettu hehkulampulla, joka on säädetty A-väriämpötilalle.

Vaaleankeltaista valoa säteilevän, värittömällä hehkulampulla varustetun ajovalaisimen fotometrinen ominaisuuksien arvot kerrotaan 0,84:llä.

2. ENSIMMÄINEN NÄYTTEENOTTO
- Ensimmäisessä näytteenotossa valitaan sattumanvaraisesti neljä ajovalaisinta. Ensimmäinen kahden valaisimen näyte merkitään A:ksi ja toinen B:ksi.

- 2.1. Vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi
- 2.1.1. Sarjatuotantona valmistettujen ajovalaisimien vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi tämän liitteen kuvassa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn mukaisesti, jos ajovalaisimien mitattujen arvojen kielteiset poikkeamat ovat seuraavat:

2.1.1.1. Näyte A

A1: yksi ajovalaisin	0 prosenttia
yksi ajovalaisin enintään	20 prosenttia
A2: molemmat ajovalaisimet yli	0 prosenttia
mutta enintään	20 prosenttia

siirrytään näytteeseen B

2.1.1.2. Näyte B

B1: molemmat ajovalaisimet	0 prosenttia
----------------------------	--------------

- 2.2. Vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi
- 2.2.1. Sarjatuotantona valmistettujen ajovalaisimien vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi tämän liitteen kuvassa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn mukaisesti ja valmistajaa kehoitetaan saattamaan tuotantonsa vaatimusten mukaiseksi, jos ajovalaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:

2.2.1.1. Näyte A

A3: yksi ajovalaisin enintään	20 prosenttia
yksi ajovalaisin yli	20 prosenttia
mutta enintään	30 prosenttia

2.2.1.2. Näyte B

B2: jos tulos on A2 ja

yksi ajovalaisin yli	0 prosenttia
mutta enintään	20 prosenttia
yksi ajovalaisin enintään	20 prosenttia

B3: jos tulos on A2 ja

yksi ajovalaisin	0 prosenttia
yksi ajovalaisin yli	20 prosenttia
mutta enintään	30 prosenttia

2.3. Hyväksynnän peruuttaminen

Vaatimustenmukaisuus on asetettava kyseenalaiseksi ja kohtaa 10 on sovellettava, jos tämän liitteen kuvan 1 mukaisessa näytteenottomenettelyssä ajovalaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:

2.3.1. Näyte A

A4: yksi ajovalaisin enintään	20 prosenttia
yksi ajovalaisin yli	30 prosenttia

A5: molemmat ajovalaisimet yli	20 prosenttia
--------------------------------	---------------

2.3.2. Näyte B

B4: jos tulos on A2 ja

yksi ajovalaisin yli	0 prosenttia
mutta enintään	20 prosenttia
yksi ajovalaisin yli	20 prosenttia

B5: jos tulos on A2 ja

molemmat ajovalaisimet yli	20 prosenttia
----------------------------	---------------

B6: jos tulos on A2 ja

yksi ajovalaisin	0 prosenttia
yksi ajovalaisin yli	30 prosenttia

3. TOISTETTU NÄYTTEENOTTO

Tulosten A3, B2 ja B3 tapauksessa on kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen antamisesta suoritettava toistettu näytteenotto (kolmas näyte C ja neljäs näyte D, jotka koostuvat kahdesta valaisimesta, jotka on valmistettu sen jälkeen, kun valmistaja on saattanut tuotantonsa vaatimusten mukaiseksi).

3.1. Vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi

3.1.1. Sarjatuotantona valmistettujen ajovalaisimien vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi tämän liitteen kuvassa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn mukaisesti, jos ajovalaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:

3.1.1.1. Näyte C

C1: yksi ajovalaisin	0 prosenttia
yksi ajovalaisin enintään	20 prosenttia

C2: molemmat ajovalaisimet yli	0 prosenttia
mutta enintään	20 prosenttia

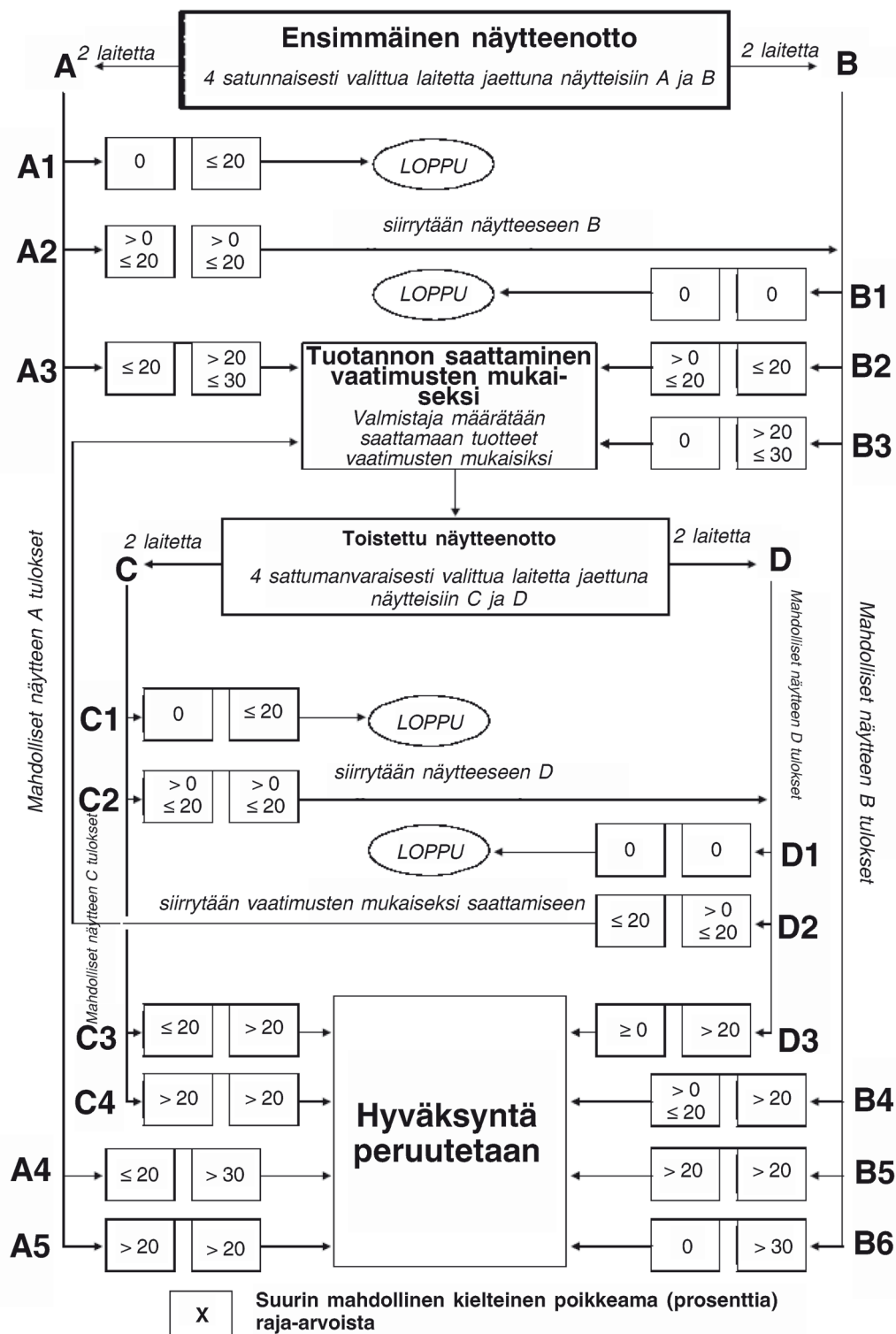
siirrytään näytteeseen D

3.1.1.2. Näyte D

D1: jos tulos on C2 ja

molemmat ajovalaisimet	0 prosenttia
------------------------	--------------

- 3.2. Vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi
- 3.2.1. Sarjatuotantona valmistettujen ajovalaisimien vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi tämän liitteen kuvassa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn mukaisesti ja valmistajaa kehoitetaan saattamaan tuotantonsa vaatimusten mukaiseksi, jos ajovalaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:
- 3.2.1.1. Näyte D
- D2: jos tulos on C2 ja
yksi ajovalaisin yli	0 prosenttia
mutta enintään	20 prosenttia
yksi ajovalaisin enintään	20 prosenttia
- 3.3. Hyväksynnän peruuttaminen
- Vaatimustenmukaisuus on asetettava kyseenalaiseksi ja kohtaa 10 on sovellettava, jos tämän liitteen kuvan 1 mukaisessa näytteenottomenettelyssä ajovalaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:
- 3.3.1. Näyte C
C3: yksi ajovalaisin enintään	20 prosenttia
yksi ajovalaisin yli	20 prosenttia
C4: molemmat ajovalaisimet yli	20 prosenttia
- 3.3.2. Näyte D
- D3: jos tulos on C2 ja
yksi ajovalaisin 0 prosenttia tai yli	0 prosenttia
yksi ajovalaisin yli	20 prosenttia

Vain alkuperäiset UNECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä on hyvä tarkastaa UNECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

**Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 82 –
Halogeenihehkulampuilla (HS₂) varustettujen mopojen ajovalaisimien hyväksyntää koskevista
yhdenmukaisista vaatimuksista**

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin asti:

Muutossarja 01 – voimaantulopäivä: 12. syyskuuta 2001

SISÄLLYS

SÄÄNTÖ

1. Soveltamisala
2. ”Tyypin” määritelmä
3. Hyväksynnän hakeminen
4. Merkinnät
5. Hyväksyntä
6. Yleiset vaatimukset
7. Erityiset vaatimukset
8. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
9. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
10. Ajovalaisintyyppin muutokset ja hyväksynnän laajentaminen
11. Tuotannon lopettaminen
12. Hyväksyntätesteistä vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet
13. Siirtymämääräykset

LIITTEET

Liite 1 – Ilmoitus ajovalaisintyyppin hyväksynnän myöntämisestä, laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta tai tuotannon lopettamisesta säännön nro 82 mukaisesti

Liite 2 – Hyväksyntämerkki

Liite 3 – Fotometriset testit

Liite 4 – Lampun lähettämän valon väri

1. SOVELTAMISALA

Tätä sääntöä sovelletaan halogeenihehkulampuilla (HS₂) varustettujen mopojen ja sellaisina pidettävien ajoneuvojen varusteeksi tarkoitettujen ajovalaisimien hyväksyntään.

2. TYYPIN MÄÄRITELMÄ

”Erityyppisillä” ajovalaisimilla tarkoitetaan ajovalaisimia, jotka eroavat toisistaan esimerkiksi seuraavien olennaisten seikkojen osalta:

2.1 tuotenimi tai tuotemerkki

2.2 optisten järjestelmien ominaisuudet

2.3 valaisimeen sisältyvät tai siitä puuttuvat osat, jotka voivat muuttaa optisia ominaisuuksia heijastamalla, taivuttamalla tai absorboimalla. Ajovalaisimien lähettämien valokeilojen värin muuttumista ei pidetä ajovalaisintyyppin muuttumisena, jos ajovalaisimien muut ominaisuudet eivät muutu. Tällaisille ajovalaisimille annetaan sama hyväksyntänumero.

3. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN

3.1 Hyväksyntää hakee kaupanimen tai tavaramerkin omistaja tai tämän valtuutettu edustaja.

3.2 Jokaiseen hyväksyntähakemukseen on liitettävä

3.2.1 kolmena kappaleena piirustukset, jotka ovat riittävän yksityiskohtaiset tyyppin tunnistamiseksi (ks. kohdat 4.2 ja 5.3) ja joissa kuvataan ajovalaisin pystyleikkaus- ja etuleikkauskuvana ja esitetään linssin mahdolliset uritukset

3.2.2 lyhyt tekninen kuvaus

3.2.3 näytteitä seuraavasti:

3.2.3.1 kaksi näytettä varustettuna värittömällä linssillä

3.2.3.2 kaksi näytettä värillisen suodattimen (tai värillisen linssin) testausta varten.

3.3 Toimivaltaisen viranomaisen on ennen tyyppihyväksynnän myöntämistä todennettava, että on huolehdittu riittävästä järjestelystä, joiden avulla tuotannon vaatimustenmukaisuuden tehokas valvonta voidaan varmistaa.

4. MERKINNÄT ⁽¹⁾

4.1 Hyväksyntää varten toimitetuissa ajovalaisimissa on oltava valmistajan kaupanimi tai tavaramerkki. Merkinnän on oltava selvästi luettavissa ja pysyvä.

4.2 Jokaisen ajovalaisimen linssissä ja päärungossa ⁽¹⁾ on oltava riittävänkokoinen tila hyväksyntämerkille. Nämä tilat on esitettävä kohdassa 3.3.1 tarkoitetuissa piirustuksissa.

5. HYVÄKSYNTÄ

5.1 Jos kaikki kohdan 3.3.3 mukaisesti hyväksyntää varten toimitetut ajovalaisintyyppin näytekappaleet täyttävät tämän säännön vaatimukset, hyväksyntä on myönnettävä.

⁽¹⁾ Jos linssiä ei voi irrottaa päärungosta, riittää, että kyseinen tila on linssissä.

- 5.2 Kullekin hyväksytylle tyyppille on annettava hyväksyntänumero. Hyväksyntänumeron kahdesta ensimmäisestä numerosta (tällä hetkellä 00, eli sääntö on alkuperäisessä muodossaan) käy ilmi muutossarja, joka sisältää ne sääntöön tehdyt tärkeät tekniset muutokset, jotka ovat hyväksynnän myöntämishetkellä viimeisimmät. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle tämän säännön soveltamisalaan kuuluvalla ajovalaisintyyppille ⁽¹⁾.
- 5.3 Tämän säännön mukaisesta ajovalaisintyyppin hyväksynnästä tai hyväksynnän laajennuksesta tai epämisestä on ilmoitettava tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 olevan mallin mukaisella lomakkeella.
- 5.4 Jokaiseen tämän säännön mukaisesti hyväksyttyä tyyppiä vastaavaan ajovalaisimeen on kiinnitettävä kohdassa 4.2 määriteltyyn paikkaan ja kohdassa 4.1 määriteltyjen merkintöjen lisäksi kansainvälinen hyväksyntämerkki ⁽²⁾, jonka osat ovat
- 5.4.1 E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ⁽³⁾, jotka ovat ympyrän sisällä
- 5.4.2 hyväksyntänumero.
- 5.5 Kohdassa 5.4 tarkoitetun hyväksyntämerkin on oltava helposti luettava ja pysyvä.
- 5.6 Tämän säännön liitteessä 2 annetaan esimerkkejä edellä tarkoitetuista hyväksyntämerkeistä.
6. YLEISET VAATIMUKSET
- 6.1 Jokaisen näytekappaleen on täytettävä kohdassa 7 esitetyt vaatimukset.
- 6.2 Ajovalaisimet on suunniteltava ja valmistettava siten, että ne toimivat tyydyttävästi tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ja säilyttävät tässä säännössä tarkoitettut ominaisuudet huolimatta niihin mahdollisesti kohdistuvasta värinästä.
- 6.3 Komponentit, joiden avulla halogeenilamppu on kiinnitetty heijastimeen, on valmistettava niin, että halogeenilamppu voidaan pimeässäkin kiinnittää ainoastaan oikeaan asentoonsa.
7. ERITYISET VAATIMUKSET
- 7.1 Linssin oikea asento suhteessa optiseen järjestelmään on merkittävä yksiselitteisesti, ja sen kiertyminen käytön aikana on estettävä.
- 7.2 Ajovalaisimien tuottaman valaistuksen mittauksessa on käytettävä tämän säännön liitteessä 3 kuvattua mittaustasoa ja säännössä nro 37 esitetyn luokan HS₂ mukaista vakiohalogeenihehkulamppua, jossa on sileä ja väritön kupu.

Vakiohalogeenihehkulamppu on säädettävä sovellettavalle vertailuvalovirralla niiden arvojen mukaisesti, jotka säännössä nro 37 määrätään näille lampuille kuuden voltin nimellisjännitteellä.

Läihivalon on tuotettava tarpeeksi terävä valoraja, jotta sen avulla voidaan suorittaa asianmukainen säätö.

⁽¹⁾ Ajovalaisimien lähettämien valokeilojen värin muuttumista ei pidetä ajovalaisintyyppin muuttumisena, jos ajovalaisimien muut ominaisuudet eivät muutu. Tällaisille ajovalaisimille annetaan sama hyväksyntänumero (ks. kohta 2.3).

⁽²⁾ Jos eri tyyppisissä ajovalaisimissa on samanlainen linssi tai heijastin, linssissä ja heijastimessa voi olla kyseisten ajovalaisintyyppien eri hyväksyntänumerot, kunhan hyväksyttäväksi toimitetun tyyppin hyväksyntänumero voidaan tunnistaa yksiselitteisesti.

⁽³⁾ Vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolten tunnusnumerot esitetään ajoneuvojen rakennetta koskevan konsolidoidun päätöslauselman (R.E.3) liitteessä 3 (asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev. 2/Amend.1).

- 7.3 Valorajan on oltava mahdollisimman suora ja vaakasuuntainen vähintään $\pm 2,250$ mm vaakasuoraa pituutta mitattuna 25 metrin etäisyydeltä.

Kun ajovalaisimet suunnataan ⁽¹⁾ liitteen 3 mukaisesti, niiden on täytettävä siinä vahvistetut vaatimukset.

- 7.4 Valokeilassa ei saa esiintyä hyvää näkyvyyttä haittaavaa sivuttaista vaihtelua.
- 7.5 Valaistuksen arvot kankaalla on mitattava fotoreseptorilla, jonka tehoalueen on oltava sivuiltaan 65 mm:n suuruisen neliön sisällä.

8. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS

- 8.1 Kaikkien ajovalaisimien, joissa on tässä säännössä määrätty hyväksyntämerkki, on vastattava hyväksyttyä tyyppiä ja täytettävä tämän säännön vaatimukset.

- 8.2 Kun kyseessä on sarjatuotannosta satunnaisesti valittu laite, sen lähettämän valon enimmäis- ja vähimmäisvalovoiman (mitattuna kohdassa 7.2 tarkoitetulla vakiohalogeenilampulla) on kuitenkin oltava vähintään 80 prosenttia liitteessä 3 annetuista vähimmäisarvoista ja enintään 120 prosenttia siinä annetuista enimmäisarvoista.

9. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA

- 9.1 Ajovalaisintyypille tämän säännön mukaisesti myönnetty hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos edellä asetetut vaatimukset eivät täyty.
- 9.2 Jos tätä sääntöä soveltava sopimuksen osapuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä hyväksynnän, sen on viipymättä ilmoitettava siitä muille tätä sääntöä soveltaville sopimuksen osapuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.

10. AJOVALAISINTYYPIN MUUTOKSET JA HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN

- 10.1 Ajovalaisintyyppiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava hallinnolliselle yksikölle, joka on hyväksynyt kyseisen ajovalaisintyytin. Hallinnollinen yksikkö voi tämän jälkeen
- 10.1.1 katsoa, ettei tehdyillä muutoksilla todennäköisesti ole havaittavaa kielteistä vaikutusta ja että ajovalaisin joka tapauksessa edelleen täyttää vaatimukset, tai
- 10.1.2 vaatia testien suorittamisesta vastaavalta tutkimuslaitokselta uuden testausselosteen.
- 10.2 Hyväksynnän vahvistus tai epääminen, jossa eritellään muutokset, annetaan tiedoksi kohdan 5.3 mukaisella menettelyllä tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille.
- 10.3 Hyväksynnän laajentamisen myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen on annettava laajentamiselle sarjanumero ja ilmoitettava siitä muille vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille, jotka soveltavat tätä sääntöä, tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.

⁽¹⁾ Ajovalaisimen pystykulmaa on voitava säätää.

11. TUOTANNON LOPETTAMINEN

Jos hyväksynnän haltija lopettaa tämän säännön perusteella hyväksytyn ajovalaisimen valmistamisen, hyväksynnän haltijan on ilmoitettava tästä hyväksynnän myöntäneelle viranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan viranomaisen on ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.

12. HYVÄKSYNTÄTESTEISTÄ VASTAAVIEN TEKNISTEN TUTKIMUSLAITOSTEN SEKÄ HALLINNOLLISTEN YKSIKÖIDEN NIMET JA OSOITTEET

Tätä sääntöä soveltavien vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolien on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle hyväksyntätestauksesta vastaavien tutkimuslaitosten ja niiden hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynnän ja joille on lähetettävä ilmoitukset muissa maissa annetusta hyväksynnästä taikka hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta.

13. SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET

13.1. Kuuden kuukauden kuluttua säännön nro 113 virallisesta voimaantulopäivästä tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on lakattava myöntämästä E-hyväksyntöjä tämän säännön perusteella.

13.2. Tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa kieltäytyä laajentamasta hyväksyntää, joka on myönnetty tämän säännön muutossarjan 01 perusteella.

13.3. Hyväksynnät, jotka on myönnetty tämän säännön perusteella ennen säännön nro 113 voimaantuloa, sekä kaikki hyväksyntien laajennukset, mukaan luettuina myöhemmin myönnettävät laajennukset tämän säännön alkuperäisen version mukaisiin hyväksyntiin, pysyvät voimassa rajoittamattoman ajan.

13.4. Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on edelleen myönnettävä hyväksyntiä muutossarjan 01 ja tämän säännön alkuperäisen version perusteella, jos kyseiset ajovalaisimet on tarkoitettu varaosiksi käytössä oleviin ajoneuvoihin.

13.5. Säännön nro 113 virallisesta voimaantulopäivästä alkaen mikään tätä sääntöä soveltava sopimuspuoli ei saa kieltää sellaisen ajovalaisintyyppin asentamista uuteen ajoneuvoon, joka on hyväksytty säännön nro 113 mukaisesti.

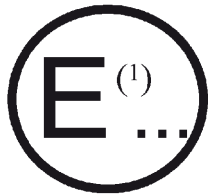
13.6. Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on edelleen sallittava tämän säännön mukaisesti hyväksytyn ajovalaisimen asentaminen ajoneuvotyyppiin tai ajoneuvoon.

13.7. Tätä sääntöä soveltavien sopimuspuolten on edelleen sallittava tämän säännön alkuperäisen version mukaisesti hyväksytyn ajovalaisimen asentaminen ja käyttö käytössä olevassa ajoneuvossa sillä edellytyksellä, että ajovalaisin on tarkoitettu varaosaksi.

LIITE 1

ILMOITUS

(Enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Antaja: Viranomaisen nimi

.....

.....

.....

Aihe Ajovalaisintyyppiin ⁽²⁾: HYVÄKSYNNÄN MYÖNTÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
 HYVÄKSYNNÄN EPÄÄMINEN
 HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMINEN
 TUOTANNON LOPETTAMINEN

säännön nro 82 mukaisesti

Hyväksyntänumero: Laajennuksen numero:

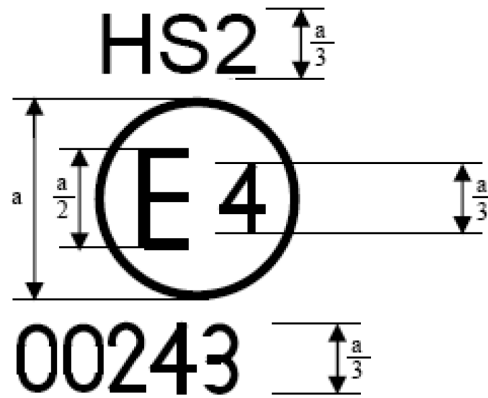
1. Ajovalaisintyyppi:
2. Ajovalaisin, joka värittömällä lampulla varustettuna lähettää väritöntä valoa / vaaleankeltaista valoa ⁽²⁾
3. Kauppanimi tai tavaramerkki:
4. Valmistajan nimi ja osoite:
5. Tapauksen mukaan valmistajan edustajan nimi ja osoite:
6. Hyväksyntähakemuksen päiväys:
7. Hyväksyntätestauksesta vastaava tutkimuslaitos:
8. Tutkimuslaitoksen antaman testaussesteen päiväys:
9. Tutkimuslaitoksen antaman testaussesteen numero:
10. Hyväksyntä myönnetty/laajennettu/eväty/peruutettu ⁽²⁾
11. Paikka:
12. Päiväys:
13. Allekirjoitus:
14. Ajovalaisin havainnollistetaan oheisessa piirustuksessa nro, jossa on tyyppihyväksyntänumero.
15. Tämän ilmoituksen liitteenä on luettelo hyväksynnän myöntäneen viranomaisen arkistoinnista ja pyynnöstä saatavissa olevista asiakirjoista.

⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäneen / hyväksyntää laajentaneen / hyväksynnän evänneen / hyväksynnän peruuttaneen maan tunnusnumero (ks. säännössä olevat hyväksyntää koskevat määräykset).

⁽²⁾ Tarpeeton viivataan yli.

LIITE 2

HYVÄKSYNTÄMERKKI

 $a \geq 12 \text{ mm}$

Ajovalaisin, jossa on edellä esitetty hyväksyntämerkki, on hyväksytty Alankomaissa (E4) säännön nro 82 mukaisesti, ja sen hyväksyntänumero on 00243. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä tarkoittavat, että hyväksyntä on myönnetty säännön vaatimusten mukaisesti säännön alkuperäisessä muodossa.

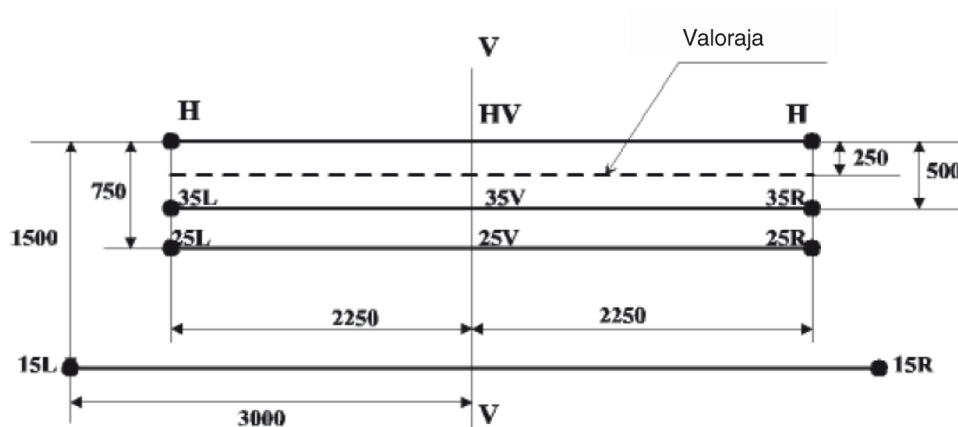
LIITE 3

FOTOMETRISET TESTIT

1. Mittauksia varten on sijoitettava mittaustaso 25 metrin etäisyydelle ajovalaisimen eteen ja kohtisuoraan siihen suoraan nähden, joka yhdistää lampun hehkulangan ja pisteen HV. Suoran HH on oltava vaakasuuntainen.
2. Ajovalaisin on suunnattava sivusuunnassa niin, että valokeilan keskipiste on pystysuoralla VV.
3. Ajovalaisin on suunnattava pystysuunnassa niin, että valoraja on 250 mm suoran HH alapuolella ja mahdollisimman vaakasuora.
4. Kun ajovalaisin on suunnattu kohtien 2 ja 3 mukaisesti, seuraavien edellytysten on täyttyttävä:

Mittauspiste	Valaistus E/luksia
Mikä tahansa piste suoralla HH ja sen yläpuolella:	$\leq 0,7$
Mikä tahansa piste suoralla 35L35R paitsi 35V	≥ 1
Piste 35V	≥ 2
Mikä tahansa piste suoralla 25L25R	≥ 2
Mikä tahansa piste suoralla 15L15R	$\geq 0,5$

5. Mittaustaso

(mitat millimetreinä, etäisyys 25 m)

LIITE 4

LAMPUN LÄHETTÄMÄN VALON VÄRI

1. Ajovalaisimet voivat lähettää valkoista tai vaaleankeltaista valoa.

2. Vaaleankeltaisen värin värikoordinaatit ovat seuraavat:

$$\text{raja punaiseen päin} \quad y \geq 0,138 + 0,580 x$$

$$\text{raja vihreään päin} \quad y \leq 1,29 x - 0,100$$

$$\text{raja valkoiseen päin} \quad y \geq -x + 0,966$$

$$\text{raja spektriarvoon päin} \quad y \geq -x + 0,992$$

3. Valkoisen valon värikoordinaatit ovat seuraavat:

$$\text{raja siniseen päin} \quad x \geq 0,310$$

$$\text{raja keltaiseen päin} \quad x \leq 0,500$$

$$\text{raja vihreään päin} \quad y \leq 0,150 + 0,640 x$$

$$\text{raja vihreään päin} \quad y \leq 0,440$$

$$\text{raja purppuraan päin} \quad y \geq 0,050 + 0,750 x$$

$$\text{raja punaiseen päin} \quad y \geq 0,382$$

Huomautus:

Sen sopimuksen 3 artikla, johon tämä sääntö on liitetty, ei estä sopimuspuolia kieltämästä valkoista tai vaaleankeltaista valoa lähettävien ajovalaisimien käyttöä rekisteröimissään ajoneuvoissa.

Vain alkuperäiset UNECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä on hyvä tarkastaa UNECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

**Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 119 –
Moottorikäyttöisten ajoneuvojen kulmavalaisimien hyväksyntää koskevat yhdenmukaiset
vaatimukset**

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin asti:

Muutossarjan 01 täydennys 3 – Voimaantulopäivä: 3. marraskuuta 2013

SISÄLTÖ

SÄÄNTÖ

Soveltamisala

1. Määritelmät
2. Hyväksynnän hakeminen
3. Merkinnät
4. Hyväksyntä
5. Yleiset vaatimukset
6. Säteilevän valon voimakkuus
7. Testausmenettely
8. Säteilevän valon väri
9. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
10. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
11. Tuotannon lopettaminen
12. Hyväksyntätesteistä vastaavien tutkimuslaitosten ja tyyppihyväksyntäviranomaisten nimet ja osoitteet
13. Siirtymämääräykset

LIITTEET

- 1 Ilmoitus kulmavalaisintyyppin hyväksynnästä, hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta tai tuotannon lopettamisesta säännön nro 119 mukaisesti
- 2 Esimerkkejä hyväksyntämerkeistä
- 3 Fotometriset mittaukset
- 4 Valkoisen valon väri

- 5 Tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontamenettelyä koskevat vähimmäisvaatimukset
- 6 Tarkastajan suorittamaa näytteenottoa koskevat vähimmäisvaatimukset

SOVELTAMISALA

Tätä sääntöä sovelletaan luokkiin M, N ja T ⁽¹⁾ kuuluvien ajoneuvojen kulmavalaisimiin.

1. MÄÄRITELMÄT

- 1.1. "Kulmavalaisimella" tarkoitetaan valaisinta, joka valaisee tarkemmin sen tien osan, joka sijaitsee lähellä ajoneuvon etukulmaa sillä sivulla, mihin suuntaan ajoneuvo on kääntymässä.
- 1.2. "Erityyppisillä kulmavalaisimilla" tarkoitetaan valaisimia, jotka eroavat toisistaan seuraavien olennaisten seikkojen osalta:
 - a) kaupan nimi tai tavaramerkki
 - b) optisen järjestelmän ominaisuudet (voimakkuus, valon jakautumiskulmat, valonlähteen tyyppi, valonlähde, jne.).

Hehkulampun tai suodattimen värin muuttuminen ei aiheuta tyyppin muuttumista.

- 1.3. Tähän sääntöön sovelletaan valon väriä koskevia määritelmiä, jotka on vahvistettu säännössä nro 48 ja sen muutossarjoissa, jotka ovat voimassa hyväksynnän hakuhetkellä.
- 1.4. Tässä säännössä olevat viittaukset standardihehkulamppuihin ja sääntöön nro 37 viittaavat sääntöön nro 37 ja sen muutossarjoihin, jotka ovat voimassa tyyppihyväksynnän hakemishetkellä.

2. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN

- 2.1. Hyväksyntää koskevan hakemuksen voi jättää kaupan nimen tai tavaramerkin haltija tai tämän valtuutettu edustaja.
- 2.2. Jokaiseen kulmavalaisintyyppiä koskevaan hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat ja tiedot:
 - 2.2.1. kolmena kappaleena riittävän yksityiskohtaiset piirustukset, joiden perusteella kulmavalaisimen tyyppi voidaan tunnistaa ja joissa esitetään geometrisesti kohdat, joihin valaisin voidaan asentaa ajoneuvoon, havaintoakseli, jota käytetään vertailuakselina testeissä (vaakakulma $H = 0^\circ$, pystyakseli $V = 0^\circ$), ja kyseisissä testeissä vertailupisteenä käytettävä piste. Piirustuksesta on käytävä ilmi hyväksyntänumerolle ja lisätunnuksille tarkoitettu paikka hyväksyntämerkin ympärään nähden.
 - 2.2.2. lyhyt tekninen kuvaus, jossa ilmoitetaan varsinkin seuraavat, paitsi sellaisten valaisinten osalta, joissa on ei-vaihdettava valonlähde:
 - a) käytettävien hehkulamppujen luokka. Hehkulamppuluokan on oltava jokin säännössä nro 37 ja sen hakuajankohtana voimassa olevissa muutossarjoissa esitetyistä lamppuluokista; ja/tai

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne määritellään ajoneuvojen rakennetta koskevan konsolidoidun päätöslauselman (R.E.3) (asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev.2) kohdassa 2.

- b) käytettävien LED-valonlähteiden luokka. LED-valonlähteen luokan on oltava jokin säännössä nro 128 ja sen hakuajankohtana voimassa olevissa muutossarjoissa esitetyistä luokista; ja/tai

- c) valonlähdemoduulin tunnuskuodi.

- 2.2.3. kaksi näytekappaletta. Jos laitteet eivät ole identtisiä vaan symmetrisiä ja toinen laite voidaan asentaa vasemmalle ja toinen oikealle puolelle, toimitetut kaksi näytekappaletta voivat kuitenkin olla identtisiä ja asennettavissa vain ajoneuvon vasemmalle tai oikealle puolelle.

3. MERKINNÄT

Hyväksyttäväksi toimitettavien kulmavalaisintyyppiä edustavien näytekappaleiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- 3.1. Niissä on oltava hakijan kaupan nimi tai tavaramerkki helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla.
- 3.2. Ei-vaihdettavilla valonlähteillä varustettuja valaisimia lukuun ottamatta valaisimissa on oltava selvästi luettavissa oleva ja pysyvä merkintä, josta käyvät ilmi

- a) käytettävien LED-valonlähteiden luokka. ja/tai

- b) valonlähdemoduulin tunnuskuodi.

- 3.3. Valaisimissa on oltava riittävän suuri tila kohdassa 4.3 määritellylle hyväksyntämerkille ja lisätunnuksille. Tilä on merkittävä kohdassa 2.2.1 tarkoitettuihin piirustuksiin.

- 3.4. Elektronisella valonlähteen säätölaitteella ja/tai ei-vaihdettavilla valonlähteillä ja/tai valonlähdemoduuleilla varustetuissa valaisimissa on oltava nimellisjännitettä tai jännitealuetta sekä enimmäis-nimellistehoa koskeva merkintä.

- 3.5. Jos valaisin on varustettu valonlähdemoduulilla tai -moduuleilla, moduuleissa on oltava seuraavat merkinnät:

- 3.5.1. Hakijan kaupan nimi tai tavaramerkki. Merkinnän on oltava selvästi luettavissa ja pysyvä.

- 3.5.2. Moduulin tunnuskuodi selvästi luettavissa ja pysyvästi merkittynä. Tunnistuskoodi koostuu kirjaimista MD (lyhenteenä sanasta moduuli) ja hyväksyntämerkistä ilman kohdassa 4.3.1.1 määrättyä ympyrää sekä lisätunnuksista ja -merkeistä silloin, kun käytetään useita erilaisia valonlähdemoduuleita. Tämä tunnistuskoodi on merkittävä kohdassa 2.2.1 mainittuihin piirustuksiin.

Hyväksyntämerkinnän ei tarvitse olla sama kuin siinä valaisimissa oleva hyväksyntämerkintä, jossa moduulia käytetään, mutta molempien merkintöjen on oltava saman hakijan.

- 3.5.3. Nimellisjännite- ja nimellistehomerkintä.

- 3.6. Valaisimet, jotka toimivat muulla kuin 6 V:n, 12 V:n tai 24 V:n nimellisjännitteellä käytettäessä valaisimen ulkopuolista elektronista valonlähteen säätölaitetta, on lisäksi varustettava merkinnällä, josta ilmenee sekundaarinen nimellisjännite.

- 3.7. Elektroniseen valonlähteen säätölaitteeseen, joka on osa valaisinta mutta joka ei sijaitse valaisimen rungossa, on merkittävä valmistajan nimi ja tunnistusnumero.

4. HYVÄKSYNTÄ
- 4.1. Jos kulmavalaisintyyppin kaksi näytekappaletta täyttävät tämän säännön vaatimukset, hyväksyntä myönnetään.
- 4.2. Kullekin hyväksytylle tyyppille annetaan hyväksyntänumero. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle tämän säännön soveltamisalaan kuuluvalla kulmavalaisintyyppille. Tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille on ilmoitettava tähän sääntöön perustuvasta valaisintyyppin hyväksynnästä tai hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta taikka valaisintyyppin tuotannon lopettamisesta tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella lomakkeella.
- 4.3. Jokaisessa tämän säännön mukaisesti hyväksyttyä tyyppiä vastaavassa kulmavalaisimessa on kohdissa 3.1, 3.2 ja 3.3 tai 3.4 määriteltyjen merkintöjen ja tietojen lisäksi oltava seuraavat merkinnät kohdassa 3.3 määritellyssä paikassa:
- 4.3.1. Kansainvälinen hyväksyntämerkki, jonka osat ovat:
- 4.3.1.1. E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ⁽¹⁾ ympyrän sisällä ja
- 4.3.1.2. hyväksyntänumero,
- 4.3.2. lisätunnus K aseteltuna tämän säännön liitteessä 2 esitetyllä tavalla.
- 4.3.3. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä merkkiä (tällä hetkellä 01), jotka ilmoittavat tämän säännön viimeisimmät muutossarjat, voidaan asettaa lisätunnuksen K läheisyyteen.
- 4.4. Kun kaksi valaisinta tai useampia valaisimia on osana samaa ryhmitettyä, yhdistettyä tai rakenteellisesti yhdistettyä valaisinta, hyväksyntä myönnetään vain, jos kaikki nämä valaisimet ovat tämän tai jonkin muun säännön mukaisia. Tällaisessa ryhmitetyssä, yhdistetyssä tai rakenteellisesti yhdistetyssä valaisimessa ei saa olla valaisimia, jotka eivät ole minkään mainitun säännön mukaisia.
- 4.4.1. Jos ryhmitetyt, yhdistetyt tai rakenteellisesti yhdistetyt valaisimet ovat usean säännön vaatimusten mukaisia, niissä voidaan käyttää yhtä kansainvälistä hyväksyntämerkkiä, jossa on E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ympyrän sisällä sekä hyväksyntänumero ja tarvittaessa vaadittu nuoli. Tämä hyväksyntämerkki voidaan sijoittaa mihin tahansa kohtaan ryhmitetyssä, yhdistetyssä tai rakenteellisesti yhdistetyssä valaisimessa seuraavin edellytyksin:
- 4.4.1.1. Merkintä näkyy, kun valaisimet on asennettu.
- 4.4.1.2. Ryhmitetystä, yhdistetystä tai rakenteellisesti yhdistetystä valaisimesta ei voida poistaa valoa lähettävää osaa poistamatta samalla hyväksyntämerkkiä.
- 4.4.2. Sitä sääntöä vastaava valaisimen tunnus, jonka perusteella tyyppihyväksyntä on myönnetty, ja sääntöön viimeksi tehtyjä tärkeitä teknisiä muutoksia vastaava järjestysnumero tyyppihyväksynnän myöntämispäivänä on merkittävä
- 4.4.2.1. joko soveltuvalla valolla lähettävälle pinnalle
- 4.4.2.2. tai ryhmään niin, että ryhmitetyn, yhdistetyn tai rakenteellisesti yhdistetyn laitteen jokaisen valaisimen voi selvästi tunnistaa. (Liitteessä 2 on kolme esimerkkiä mahdollisista merkintätavoista.)

⁽¹⁾ Vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolten tunnusnumerot annetaan ajoneuvojen rakennetta koskevan konsolidoidun päätöslauselman (R.E.3) (asiakirja ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1) liitteessä 3.

- 4.4.3. Yhden hyväksyntämerkin osien on oltava vähintään sitä vähimmäiskokoa, joka vaaditaan pienimmiltä yksittäisiltä merkinnöiltä säännössä, jonka mukaisesti hyväksyntä on myönnetty.
- 4.4.4. Kullekin hyväksytylle tyyppille annetaan tyyppi hyväksyntänumero. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle tämän säännön soveltamisalaan kuuluvalla ryhmitetyllä, yhdistetyllä tai rakenteellisesti yhdistetyllä valaisimelle.
- 4.5. Kohdissa 4.3.1 ja 4.3.2 tarkoitettujen merkkien ja tunnusten on oltava pysyviä ja selvästi luettavissa myös silloin, kun valaisin on asennettuna ajoneuvoon.
- 4.6. Liitteessä 2 annetaan esimerkkejä yksittäisten (kuva 1) ja ryhmitettyjen, yhdistettyjen tai rakenteellisesti yhdistettyjen valaisimien (kuva 2) hyväksyntämerkeistä, jotka sisältävät edellä tarkoitettua lisätunnukset, joissa kirjain K osoittaa kulmavalaisimen.
- 4.7. Hyväksyntämerkin on oltava selvästi luettavissa ja pysyvä. Se voidaan sijoittaa laitteen sisä- tai ulkopuoliseen osaan (joko läpinäkyvään tai läpinäkymättömään), jota ei voi irrottaa laitteen valoa säteilevästä läpinäkyvästä osasta. Merkinnän on joka tapauksessa oltava näkyvillä, kun laite on asennettu ajoneuvoon tai kun avataan jokin liikkuva osa, kuten konepelti, tavaratilan luukku tai ovi.
5. YLEISET VAATIMUKSET
- 5.1. Jokaisen näyttekappaleen on täytettävä jäljempänä olevissa kohdissa esitetyt vaatimukset.
- 5.2. Kulmavalaisimet on suunniteltava ja valmistettava siten, että ne toimivat tyydyttävästi tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ja säilyttävät tässä säännössä tarkoitettuja ominaisuuksia huolimatta niihin käytön aikana mahdollisesti kohdistuvasta tärinästä.
- 5.3. Valonlähdemoduulit
- 5.3.1. Valonlähdemoduulien rakenteen on oltava sellainen, että
- a) kunkin valonlähdemoduulin voi asentaa vain määrättyyn oikeaan asentoon ja poistaa vain työkaluja käyttämällä
- b) jos laitteen kotelossa on useampia valonlähdemoduuleita, erityyppisillä ominaisuuksilla varustettuja valonlähdemoduuleita ei voi vaihtaa keskenään valaisimen kotelon sisällä.
- 5.3.2. Valonlähdemoduulien on oltava asiattomalta käsittelyltä suojattuja.
- 5.3.3. Valonlähdemoduulin on oltava mekaaniselta rakenteeltaan sellainen, että sitä ei voida työkaluja käyttämällä tai ilman työkaluja vaihtaa mihinkään toiseen hyväksyttyyn valonlähteeseen.
- 5.4. Ei-vaihdettavat valonlähteet
- 5.4.1. Mitä tahansa säännön nro 37 ja/tai 128 mukaisesti hyväksytyn luokan valonlähdettä voidaan käyttää, mikäli käyttöä ei rajoiteta säännössä nro 37 ja sen muutossarjoissa, jotka ovat voimassa tyyppi hyväksynnän hakemishetkellä, tai säännössä nro 128 ja sen muutossarjoissa, jotka ovat voimassa tyyppi hyväksynnän hakemishetkellä.

- 5.4.2. Laitteen rakenteen on oltava sellainen, että valonlähteen voi asentaa ainoastaan oikeaan asentoon.
- 5.4.3. Valonlähteen kannan on oltava IEC:n julkaisussa 60061 määriteltyjen ominaisuuksien mukainen. Tässä yhteydessä sovelletaan tietolomaketta, joka koskee kyseisessä valonlähdeluokassa käytettävää kantaa.
6. SÄTEILEVÄN VALON VOIMAKKUUS
- 6.1. Kummankaan näytteen säteilevän valon voimakkuus ei saa olla pienempi kuin kohdassa 6.2 annettu vähimmäisarvo eikä suurempi kuin kohdassa 6.3 annettu enimmäisarvo. Voimakkuus mitataan suhteessa vertailuakseliin jäljempänä esitetyissä suunnissa (ilmaistuna asteina vertailuakselista). Annetut testauspisteet koskevat ajoneuvon vasemmalle puolelle asennettua valaisinta. Kun valaisin on asennettu ajoneuvon oikealle puolelle, pisteet L ovat pisteitä R.
- 6.2. Vasemmalle puolelle asennetun laitteen tapauksessa mittauspisteissä mitatun vähimmäisvoimakkuuden on oltava seuraava:
- (1) 2,5D – 30L: 240 cd
- (2) 2,5D – 45L: 400 cd
- (3) 2,5D – 60L: 240 cd
- Samoja arvoja sovelletaan symmetrisesti oikealle puolelle asennetun laitteen tapauksessa (ks. liite 3).
- 6.3. Säteilevän valon voimakkuus saa kaikissa suunnissa olla enintään
- a) 300 cd suoran 1,0U, L ja R yläpuolella
- b) 600 cd vaakatason ja suoran 1,0U, L ja R välissä ja
- c) 14 000 cd suoran 0,57,0U, L ja R alapuolella.
- 6.4. Jos valaisimessa on useampi kuin yksi valonlähde, valaisimen on täytettävä vähimmäisvoimakkuutta koskeva vaatimus silloinkin, kun jokin valonlähteistä ei toimi, eikä enimmäisvoimakkuus saa ylittyä, kun kaikki valonlähteet ovat toiminnassa.
7. TESTAUSMENETTELY
- 7.1. Jos valaisimessa on vaihdettava valonlähde mutta ei valonlähteen elektronista säätölaitetta ja laitteelle määrätyn luokan väritön tai värillinen vakiovalonlähde, jännitteen on oltava seuraava:
- a) hehkulamppujen tapauksessa jännite, joka tarvitaan kyseisessä hehkulamppuluokassa vaaditun vertailuvalovirran tuottamiseksi
- b) 6,75 V:n, 13,5 V:n tai 28,0 V:n jännitteellä toimivien LED-valonlähteiden tapauksessa valovirran arvo on korjattava. Korjauskerroin on nimellisvalovirran ja käytettävällä jännitteellä (6,75 V, 13,5 V tai 28,0 V) mitatun valovirran keskiarvon suhde.
- 7.2. Kaikki sellaisten valaisimien mittaukset, joiden valonlähde ei ole vaihdettava (hehkulamput ja muut), on suoritettava jännitteillä 6,75 V, 13,5 V tai 28,0 V, jos valonlähdettä ei säädellä elektronisella säätölaitteella.
- 7.3. Kun kyseessä on järjestelmä, jossa käytetään valaisimen osana ⁽¹⁾ olevaa elektronista valonlähteen säätölaitetta, syötetään valonlähteen elektronisen säätölaitteen tulonapoihin jännitettä 6,75 V, 13,5 V tai 28,0 V.

⁽¹⁾ Tässä säännössä "valaisimen osana olevalla" tarkoitetaan sitä, että laite joko sisältyy fyysisesti valaisimen runkoon tai on valaisimen rungon ulkopuolella siihen kiinnitettynä tai irrallisena, mutta osana valmistajan toimittamaa valaisinjärjestelmää.

- 7.4. Kun kyseessä on järjestelmä, jossa käytetään elektronista valonlähteen säätölaitetta, joka ei ole osa valaisinta, mittaukset tehdään syöttäen lampun tulonapoihin valmistajan ilmoittamaa jännitettä. Testauslaboratorion on vaadittava hakijaa toimittamaan elektroninen valonlähteen säätölaite, jota tarvitaan valonlähteen ja asianomaisten toimintojen virransyöttöä varten.

Valaisimeen syötettävä jännite on ilmoitettava tämän säännön liitteen 1 mukaisessa ilmoituslomakkeessa.

- 7.5. Muiden kuin hehkulampuilla varustettujen valaisimien yhden minuutin ja 30 minuutin toiminnan jälkeen mitattujen valovoima-arvojen on oltava vähimmäis- ja enimmäisarvojen mukaisia. Yhden minuutin toiminnan jälkeinen valovoiman jakauma voidaan laskea 30 minuutin toiminnan jälkeisestä valovoiman jakaumasta soveltamalla kuhunkin testauspisteeseen yhden minuutin ja 30 minuutin toiminnan jälkeen pisteessä HV mitattujen valovoima-arvojen suhdetta.

8. SÄTEILEVÄN VALON VÄRI

Säteilevän valon värin on liitteen 3 kohdassa 2 määritetyn valonjakautumiskaavion alueella oltava valkoinen. Testauksesta ks. tämän säännön liite 4. Esitetyn alueen ulkopuolella ei saa olla havaittavissa jyrkkää värinmuutosta.

9. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS

Tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontamenettelyjen on oltava sopimuksen lisäyksessä 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) esitettyjen määräysten sekä seuraavien vaatimusten mukaisia:

- 9.1. Tämän säännön mukaisesti hyväksyttävät valaisimet on valmistettava siten, että ne vastaavat hyväksyttyä tyyppiä ja täyttävät kohtien 6 ja 8 vaatimukset.
- 9.2. Tämän säännön liitteessä 5 asetettuja tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontaa koskevia vähimmäisvaatimuksia on noudatettava.
- 9.3. Tämän säännön liitteessä 6 asetettujen tarkastajan suorittamaa näytteenottoa koskevia vähimmäisvaatimuksia on noudatettava.
- 9.4. Tyyppihyväksynnän myöntänyt viranomainen voi milloin tahansa varmentaa kussakin tuotantolaitoksessa sovellettavat vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät. Tällaisia varmennuksia tehdään tavallisesti kerran kahdessa vuodessa.

10. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA

- 10.1. Kulmavalaisintyypille tämän säännön mukaisesti annettu hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos edellä esitetyt vaatimukset eivät täyty tai jos kulmavalaisin, jossa on kohdissa 4.3.1 ja 4.3.2 kohdassa tarkoitettu merkki, ei vastaa hyväksyttyä tyyppiä.
- 10.2. Jos tätä sääntöä soveltava sopimuksen sopimuspuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä hyväksynnän, sen on viipymättä ilmoitettava tästä muille tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.

11. TUOTANNON LOPETTAMINEN

Jos hyväksynnän haltija lopettaa kokonaan tämän säännön perusteella hyväksytyn kulmavalaisintyyppin valmistamisen, siitä on ilmoitettava hyväksynnän myöntäneelle viranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan viranomaisen on ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.

12. HYVÄKSYNTÄTESTEISTÄ VASTAAVIEN TUTKIMUSLAITOSTEN JA TYYPPIHVÄKSYNTÄVIRANOMAISTEN NIMET JA OSOITTEET

Tätä sääntöä soveltavien vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolien on ilmoitettava Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristölle hyväksyntätestauksesta vastaavien tutkimuslaitosten ja niiden tyyppihyväksyntäviranomaisten nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynnän ja joille on lähetettävä ilmoitukset muissa maissa annetusta hyväksynnästä taikka hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta.

13. SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET

13.1. Tämän säännön muutossarjan 01 voimaantulosta alkaen tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa evätä tähän sääntöön, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 01, perustuvia hyväksyntiä.

13.2. Kun muutossarjan 01 voimaantulopäivästä on kulunut 60 kuukautta, tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet voivat myöntää hyväksynnän vain, jos hyväksyttäväksi esitetty kulmavalaisin täyttää tämän säännön vaatimukset, sellaisina kuin ne ovat muutettuina muutossarjalla 01.

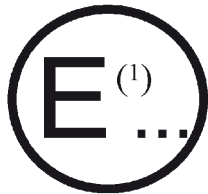
13.3. Kulmavalaisimien hyväksynät, jotka on annettu tämän säännön perusteella ennen muutossarjan 01 voimaantuloa, pysyvät voimassa rajoittamattoman ajan.

13.4. Tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät voi kieltäytyä laajentamasta hyväksyntää, joka on annettu tämän säännön aiempien muutossarjojen mukaisesti.

LIITE 1

ILMOITUS

(Enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Antaja: Viranomaisen nimi

.....

.....

.....

Aihe: kulmavalaisintyyppin: ⁽³⁾: hyväksynnän myöntäminen
 hyväksynnän laajentaminen
 hyväksynnän epääminen
 hyväksynnän peruuttaminen
 tuotannon lopettaminen

säännön nro 119 mukaisesti

Hyväksyntänumero: Laajennuksen numero:

1. Laitteen kaupp nimi ja merkki:
2. Laitetypin valmistajan nimi:
3. Valmistajan nimi ja osoite:
4. Tarvittaessa valmistajan edustajan nimi ja osoite:
5. Hyväksyntähakemuksen päiväys:
6. Hyväksyntätesteistä vastaava tutkimuslaitos:
7. Kyseisen laitoksen antaman testaussesteen päiväys:
8. Kyseisen laitoksen antaman testaussesteen numero:
9. Lyhyt kuvaus:

Valaisimen luokka:

Valonlähteiden lukumäärä, luokka ja laji ⁽²⁾:

Jännite ja teho:

Valonlähdemoduuli: kyllä/ei ⁽³⁾

Valonlähdemoduulin tunnuskoodi:

Valonlähteen elektroninen säätölaite:

(a) osana valaisinta kyllä/ei ⁽³⁾(b) erillisenä kyllä/ei ⁽³⁾

Syöttöjännite elektronisen valonlähteen säätölaitteen kautta:

Valonlähteen elektronisen säätölaitteen valmistaja ja tunnistusnumero (kun valonlähde on osa valaisinta mutta valaisimen rungon ulkopuolella):

Asennuksen geometriset olosuhteet ja niiden mahdolliset muutokset:

10. Hyväksyntämerkin sijainti:

11. Laajentamisen syyt (tarvittaessa):

12. Hyväksyntä myönnetty/eväty/laajennettu/peruutettu ⁽³⁾

13. Paikka:

14. Päiväys:

15. Allekirjoitus:

16. Tämän lomakkeen liitteenä on luettelo hyväksynnän myöntäneen tyyppihyväksyntäviranomaisen haltuun annetuista asiakirjoista, jotka ovat pyynnöstä saatavilla.

⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäneen/laajentaneen/evänneen/peruuttaneen maan tunnusnumero.

⁽²⁾ Kulmavalaisimista, joiden valonlähteet eivät ole vaihdettavia, ilmoitetaan valonlähteiden lukumäärä ja kokonaisteho.

⁽³⁾ Tarpeeton viivataan yli.

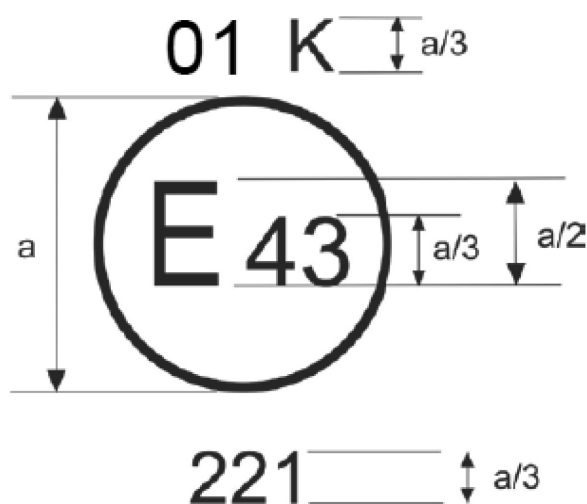
LIITE 2

ESIMERKKEJÄ HYVÄKSYNTÄMERKEISTÄ

Kuva 1

Yksittäisen valaisimen merkintä

Malli A

a = vähintään 5 mm

Laite, jossa on edellä esitetty hyväksyntämerkki, on kulmavalaisin, joka on hyväksytty Japanissa (E43) säännön nro 119 mukaisesti ja jonka hyväksyntänumero on 221. Hyväksyntänumero osoittaa, että hyväksyntä myönnettiin säännön nro 119 mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna muutossarjalla 01.

Huomautus: Hyväksyntänumero ja lisätunnukset on sijoitettava ympyrän lähelle ja joko E-kirjaimen ylä- tai alapuolelle tai sen oikealle tai vasemmalle puolelle. Hyväksyntänumeron merkkin on oltava samalla puolella E-tunnusta ja samansuuntaisia sen kanssa. Roomalaisten numeroiden käyttämistä hyväksyntänumeroina on vältettävä, jotta niitä ei sekoitettaisi muihin merkkeihin.

Kuva 2

Ryhmitettyjen, yhdistettyjen tai rakenteellisesti yhdistettyjen valaisimien yksinkertaistettu merkintä

(Pysty- ja vaakasuorat viivat kuvaavat merkkivalolaitteen muotoa. Ne eivät ole osa hyväksyntämerkkiä.)

Malli B

	3333 E₄₃		
	02 A →	01 1	01 K

Malli C

	02 A 01 1 01 K →		
	3333 E₄₃		

Malli D

02 A →	01 1 →	01 K			
3333 E₄₃					

Huomautus: Kolme hyväksyntämerkintäesimerkkiä, mallit B, C ja D, esittävät kolmea mahdollista merkintätapaa valaisinlaitteessa, jossa on vähintään kaksi valaisinta osana samaa ryhmitettyjen, yhdistettyjen tai rakenteellisesti yhdistettyjen valaisimien kokoonpanoa. Tämä hyväksyntämerkintä osoittaa, että laite on hyväksytty Japanissa (E 43) hyväksyntänumerolla 3333 ja että se sisältää seuraavat osat:

luokan 1 suuntavalaisin, joka on hyväksytty säännön nro 6 muutossarjan 01 mukaisesti,

etuvalaisin, joka on hyväksytty säännön nro 7 muutossarjan 02 mukaisesti,

kulmavalaisin, joka on hyväksytty säännön nro 119 muutossarjan 01 mukaisesti.

Kuva 3

Valonlähdemoduulit

MD E3 17325

Yllä olevalla tunnuskoodilla merkitty valonlähdemoduuli on hyväksytty yhdessä Italiassa (E3) hyväksyntänumerolla 17325 hyväksytyn valaisimen kanssa.

LIITE 3

FOTOMETRISET MITTAUKSET

1. MITTAUSMENETELMÄT

1.1. Fotometristen mittauksen aikana hajaheijastukset on estettävä tarkoituksenmukaisella suojauksella.

1.2. Mittauksen tulosten kyseenalaistamisen varalta mittaukset on suoritettava siten, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

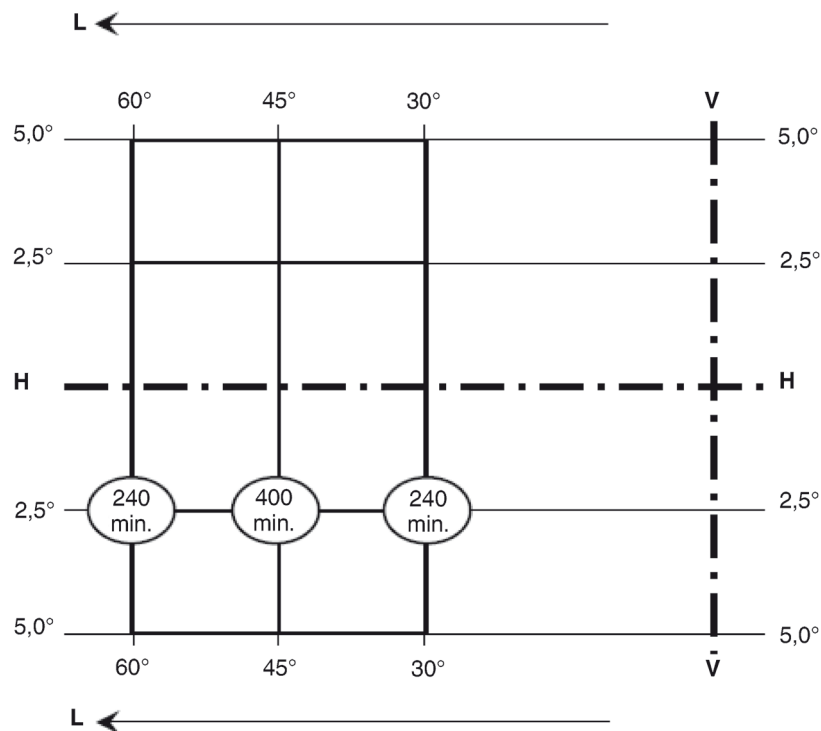
1.2.1. Mittausetäisyyden on oltava sellainen, että voidaan soveltaa etäisyyden käänteistä neliöjuurilakia.

1.2.2. Mittauslaitteen on oltava sellainen, että vastaanottimen vastainen kulma valon vertailukeskipisteestä on välillä 10' ja 1°.

1.2.3. Valovoimavaatimus tiettyyn havaintosuuntaan katsotaan täytetyksi, jos vaadittu voimakkuus saavutetaan suunnassa, joka poikkeaa enintään asteen neljäsosan havaintosuunnasta.

2. MITTAUSPISTEET ASTEINA VERTAILUAKSELIIN NÄHDEN

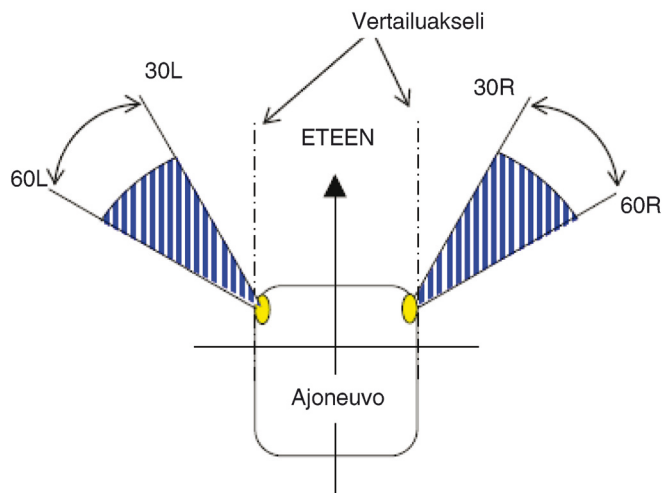
Kuva 1

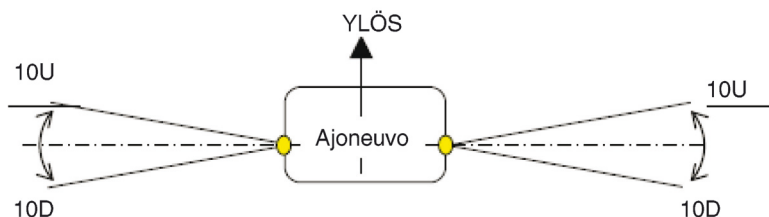
○ = Vähimmäisvoimakkuus (cd)
 = Vasemmanpuoleinen valaisin (oikeanpuoleisen valaisimen tapauksessa kulma L on kulma R)

2.1. Geometrisen näkyvyyden kenttä

Kuva 1

Kuva 2

2.1.1. Suunnat $H = 0^\circ$ ja $V = 0^\circ$ vastaavat vertailuakselia. Ajoneuvossa ne ovat vaakasuorassa ja yhdensuuntaiset ajoneuvon pituussuuntaisen keskitason kanssa ja suunnatut vaadittuun näkyvyysuuntaan. Ne kulkevat vertailukeskipisteen kautta. Taulukon arvot antavat vähimmäisvoimakkuudet kandeloina eri mittaussuunnissa.

3. USEILLA VALONLÄHTEILLÄ VARUSTETTUIJEN VALAISIMIEN FOTOMETRINEN MITTAUS

Fotometrisen tehon tarkastus

3.1. Ei-vaihdettavat valonlähteet (hehkulamput ja muut):

valaisimissa olevista valonlähteistä tämän säännön kohdan 7.1.1 mukaisesti.

3.2. Vaihdettavat valonlähteet:

Jos valaisimet on varustettu 6,75 V:n, 13,5 V:n tai 28,0 V:n valonlähteillä, niiden tuottamat valovoima-arvot on korjattava. Hehkulamppujen tapauksessa korjauskerroin on vertailuvalovirran ja käytettävällä jännitteellä (6,75 V, 13,5 V tai 28,0 V) mitatun valovirran keskiarvon suhde.

LED-valonlähteiden tapauksessa korjauskerroin on nimellisvalovirran ja käytettävällä jännitteellä (6,75 V, 13,5 V tai 28,0 V) mitatun valovirran keskiarvon suhde.

Minkään käytettävän valonlähteen todelliset valovirrat eivät saa poiketa enempää kuin ± 5 prosenttia keskiarvosta. Vaihtoehtoisesti ja pelkästään hehkulampan tapauksessa voidaan käyttää vakiohehkulamppua kussakin yksittäisessä asennossa sen vertailuvalovirralla ja laskea kunkin asennon yksittäiset mittaukset yhteen.

3.3. Muiden kuin hehkulampuilla varustettujen kulmavalaisimien yhden minuutin ja 30 minuutin toiminnan jälkeen mitattujen valovoima-arvojen on oltava vähimmäis- ja enimmäisvaatimusten mukaisia. Yhden minuutin toiminnan jälkeinen valovoiman jakauma voidaan laskea 30 minuutin toiminnan jälkeisestä valovoiman jakaumasta soveltamalla kuhunkin testauspisteeseen yhden minuutin ja 30 minuutin toiminnan jälkeen kohdassa 45 L 2,5° mitattujen valovoima-arvojen suhdetta, kun kyse on vasemmanpuoleisesta valaisimesta (oikeanpuoleisen valaisimen tapauksessa kulman L asemesta käytetään kulmaa R).

LIITE 4

VALKOISEN VALON VÄRI

Värikoordinaatit

1. Valon väriä koskevien arvojen tarkastamisessa käytetään Kansainvälisen valaistustoimikunnan (CIE) valonlähdettä A vastaavaa valonlähdettä, jonka värilämpötila on 2 856 K. Valaisimissa, joiden valonlähde ei ole vaihdettava (hehkulamput ja muut), tai (vaihdettavissa tai ei-vaihdettavissa) valonlähteissä, joita käytetään valonlähteen elektronisen säätölaitteen kanssa, kolorimetriset ominaisuudet olisi kuitenkin tarkistettava tämän säännön kohdan 7 mukaisesti siten, että valonlähteet ovat paikoillaan valaisimissa.
 2. Vaihdettava valonlähde altistetaan valovoimalle, joka tuottaa saman värin kuin CIE:n valonlähde A.
-

LIITE 5

TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUDEN VALVONTAMENETTELYÄ KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. YLEISTÄ

- 1.1. Vaatimustenmukaisuutta koskevat mekaaniset ja geometriset vaatimukset katsotaan täytetyiksi, jos eroavuudet eivät ylitä väistämättömiä valmistuspoikkeamia tämän säännön vaatimusten rajoissa.
- 1.2. Sarjatuotantona valmistettujen valaisimien fotometrisiin ominaisuuksiin liittyvää vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi, jos testattaessa fotometrisiä ominaisuuksia sattumanvaraisesti valitusta valaisimesta, joka on varustettu vakiohehkulampulla taikka ei-vaihdettavalla valonlähteellä (hehkulamput ja muut), jolloin kaikki mittaukset tehdään tapauksen mukaan jännitteillä 6,75 V, 13,5 V tai 28,0 V,
 - 1.2.1. mikään mitattu arvo ei poikkea negatiivisesti yli 20 prosentilla tässä säännössä määritellyistä arvoista.
 - 1.2.2. Jos kyseessä on valaisin, jonka valonlähde on vaihdettava, ja jos edellä tarkoitetun testin tulokset eivät täytä vaatimuksia, valaisimille suoritettavat testit on toistettava käyttäen toista vakiovalonlähdettä.
- 1.3. Värikoordinaatteja koskevien vaatimusten on täyttyvä silloin, kun valaisin on varustettu vakiovalonlähteellä, tai niiden valaisimien, joiden valonlähde ei ole vaihdettava (hehkulamput ja muut), osalta silloin, kun kolorimetriset ominaisuudet tarkastetaan valonlähteen ollessa valaisimessa.

2. VALMISTAJAN SUORITTAMAA VAATIMUSTENMUKAISUUDEN TARKASTUSTA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Hyväksyntämerkin haltijan on suoritettava kullekin valaisintyypille asianmukaisin väliajoin ainakin seuraavassa esitetyt testit. Testit on suoritettava tämän säännön määräysten mukaisesti.

Jos näyte ei täytä kyseisen testityypin vaatimuksia, on otettava lisää näytteitä ja testattava ne. Valmistajan on toteutettava toimenpiteitä kyseisen tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi.

2.1. Testien luonne

Tässä säännössä esitetyt vaatimustenmukaisuustestit koskevat fotometrisiä ja kolorimetrisiä ominaisuuksia.

2.2. Testimenetelmät

2.2.1. Testit on yleensä suoritettava tässä säännössä esitettyjen menetelmien mukaisesti.

2.2.2. Valmistajan suorittamassa vaatimustenmukaisuustestissä voidaan käyttää tässä säännössä esitettyjä menetelmiä vastaavia menetelmiä tyyppi hyväksyntätesteistä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. Valmistajan vastuulla on osoittaa, että käytetyt menetelmät vastaavat tässä säännössä esitettyjä menetelmiä.

2.2.3. Kohtien 2.2.1 ja 2.2.2 soveltaminen edellyttää, että testilaitte kalibroidaan säännöllisesti ja että se vastaa toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa mittausta.

2.2.4. Vertailumenetelminä on käytettävä kaikissa tapauksissa tämän säännön vertailumenetelmiä, erityisesti hallinnollisen tarkastuksen ja näytteenoton tarkoituksia varten.

2.3. Näytteenotto

Valaisinnäytteet on valittava sattumanvaraisesti yhdenmukaisen erän tuotannosta. Yhdenmukaisella erällä tarkoitetaan samaa tyyppiä edustavien valaisimien sarjaa, joka on määritetty valmistajan tuotantomenetelmien mukaisesti.

Arvioinnin on yleensä kohdistuttava yksittäisten tehtaiden sarjatuotantoon. Valmistaja voi kuitenkin ryhmittää yhteen useista eri tehtaista saadut samaa tyyppiä koskevat tiedot, jos tehtaissa sovelletaan samaa laatu järjestelmää ja laadunhallintaa.

2.4. Mitattavat ja tallennettavat fotometriset ominaisuudet

Valaisimien näytekappaleista on tehtävä fotometrisiä mittauksia, joilla määritetään vähimmäisarvot liitteessä 4 lueteltujen pisteiden kohdalla ja vaaditut värikoordinaatit.

2.5. Hyväksyttävyyssperusteet

Valmistajan vastuulla on laatia testituloksista tilastollinen tutkimus ja määrittää toimivaltaisen viranomaisen suositumuksella hyväksyttävyyssperusteet tuotteilleen, jotta tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamiselle tämän säännön kohdassa 9.1 asetetut edellytykset täyttyvät.

Hyväksyttävyyssperusteiden on oltava sellaiset, että 95 prosentin luotettavuustasolla liitteen 6 (ensimmäinen näytteenotto) mukaisesti suoritettua pistokokeen läpäisemisen vähimmäistodennäköisyys on 0,95.

LIITE 6

TARKASTAJAN SUORITTAMAA NÄYTTEENOTTOA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. YLEISTÄ
 - 1.1. Mekaanista ja geometrista vaatimustenmukaisuutta koskevat tämän säännön määräykset katsotaan täytetyiksi, jos eroavuudet eivät ylitä väistämättömiä valmistuspoikkeamia.
 - 1.2. Sarjatuotantona valmistettujen valaisimien fotometriin ominaisuuksiin liittyvää vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi, jos testattaessa fotometriä ominaisuuksia sattumanvaraisesti valitusta valaisimesta, joka on varustettu vakiohehkulampulla taikka ei-vaihdettavalla valonlähteellä (hehkulamput ja muut), jolloin kaikki mitaukset tehdään tapauksen mukaan jännitteillä 6,75 V, 13,5 V tai 28,0 V,
 - 1.2.1. Mikään mitattu arvo ei saa poiketa negatiivisesti yli 20 prosentilla tässä säännössä määritellyistä arvoista.
 - 1.2.2. Jos kyseessä on valaisin, jonka valonlähde on vaihdettava, ja jos edellä tarkoitetun testin tulokset eivät täytä vaatimuksia, valaisimille suoritettavat testit on toistettava käyttäen toista vakiovalonlähdettä.
 - 1.2.3. Valaisimia, joissa on selviä vikoja, ei oteta huomioon.
 - 1.3. Värikoordinaatteja koskevien vaatimusten on täyttyvä silloin, kun valaisin on varustettu vakiovalonlähteellä, tai niiden valaisimien, joiden valonlähde ei ole vaihdettava (hehkulamput ja muut), osalta silloin, kun kolorimetriset ominaisuudet tarkastetaan valonlähteen ollessa valaisimessa.
2. ENSIMMÄINEN NÄYTTEENOTTO

Ensimmäisessä näytteenotossa valitaan sattumanvaraisesti neljä valaisinta. Ensimmäinen kahden valaisimen näyte merkitään A:ksi ja toinen B:ksi.

 - 2.1. Vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi
 - 2.1.1. Sarjatuotantona valmistettujen valaisimien vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi tämän liitteen kuviossa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn jälkeen, jos valaisimien mitattujen arvojen negatiiviset poikkeamat ovat seuraavat:

2.1.1.1. Näyte A	
A1: yksi valaisin	0 prosenttia
yksi valaisin enintään	20 prosenttia
A2: molemmat valaisimet yli	0 prosenttia
mutta enintään	20 prosenttia
siirrytään näytteeseen B	
 - 2.1.1.2. Näyte B

B1: molemmat valaisimet	0 prosenttia
-------------------------	--------------
 - 2.1.2. tai jos kohdan 1.2.2. edellytykset näytteen A osalta täyttyvät.
- 2.2. Vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi
 - 2.2.1. Sarjatuotantona valmistettujen valaisimien vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi tämän liitteen kuviossa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn jälkeen ja valmistajaa kehoitetaan saattamaan tuotantonsa vaatimusten mukaiseksi, jos valaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:

2.2.1.1. Näyte A	
A3: yksi valaisin enintään	20 prosenttia
yksi valaisin yli	20 prosenttia
mutta enintään	30 prosenttia

2.2.1.2. Näyte B

B2: jos tulos on A2 ja yksi valaisin yli mutta enintään yksi valaisin enintään	0 prosenttia 20 prosenttia 20 prosenttia
B3: jos tulos on A2 ja yksi valaisin yksi valaisin yli mutta enintään	0 prosenttia 20 prosenttia 30 prosenttia

2.2.2. tai jos kohdan 1.2.2. edellytykset näytteen A osalta eivät täyty.

2.3. Hyväksynnän peruuttaminen

Vaatimustenmukaisuus on asetettava kyseenalaiseksi ja kohtaa 10 on sovellettava, jos tämän liitteen kuvion 1 mukaisessa näytteenottomenettelyssä valaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:

2.3.1. Näyte A

A4: yksi valaisin enintään yksi valaisin yli	20 prosenttia 30 prosenttia
A5: molemmat valaisimet yli	20 prosenttia

2.3.2. Näyte B

B4: jos tulos on A2 ja yksi valaisin yli mutta enintään yksi valaisin yli	0 prosenttia 20 prosenttia 20 prosenttia
B5: jos tulos on A2 ja molemmat valaisimet yli	20 prosenttia
B6: jos tulos on A2 ja yksi valaisin yksi valaisin yli	0 prosenttia 30 prosenttia

2.3.3. tai jos kohdan 1.2.2 edellytykset näytteiden A ja B osalta eivät täyty.

3. TOISTETTU NÄYTTEENOTTO

Tulosten A3, B2 ja B3 tapauksessa on kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen antamisesta suoritettava toistettu näytteenotto (kolmas näyte C ja neljäs näyte D, jotka koostuvat kahdesta valaisimesta, jotka on valmistettu sen jälkeen, kun valmistaja on saattanut tuotantonsa vaatimusten mukaiseksi).

3.1. Vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi

3.1.1. Sarjatuotantona valmistettujen valaisimien vaatimustenmukaisuutta ei aseteta kyseenalaiseksi tämän liitteen kuviossa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn jälkeen, jos valaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:

3.1.1.1. Näyte C

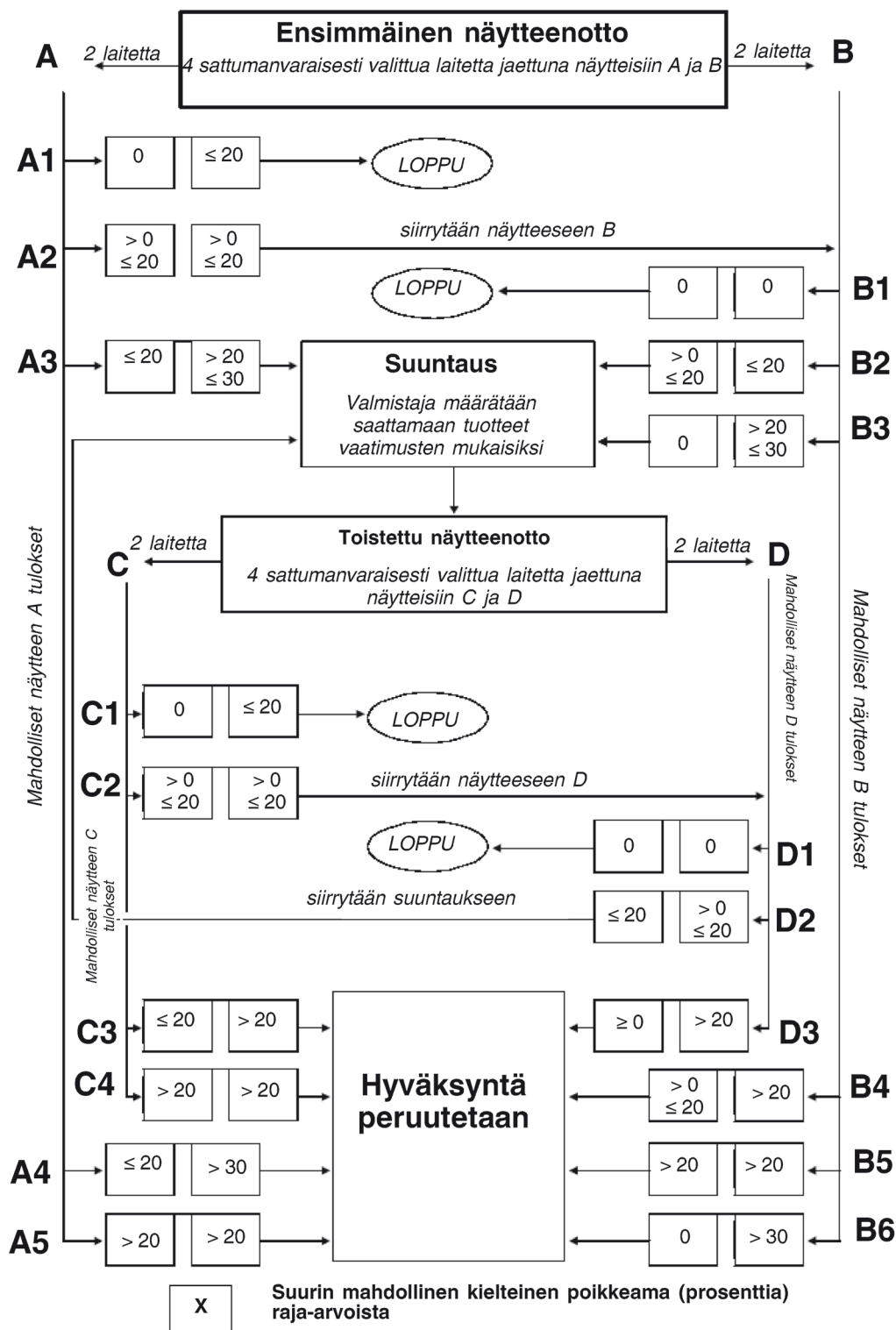
C1: yksi valaisin yksi valaisin enintään	0 prosenttia 20 prosenttia
C2: molemmat valaisimet yli mutta enintään	0 prosenttia 20 prosenttia
siirrytään näytteeseen D	

3.1.1.2. Näyte D

D1: jos tulos on C2 ja molemmat valaisimet	0 prosenttia
---	--------------

- 3.1.2. tai jos kohdan 1.2.2 edellytykset näytteen C osalta täyttyvät.
- 3.2. Vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi
- 3.2.1. Sarjatuotantona valmistettujen valaisimien vaatimustenmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi tämän liitteen kuviossa 1 esitetyn näytteenottomenettelyn jälkeen ja valmistajaa kehoitetaan saattamaan tuotantonsa vaatimusten mukaiseksi, jos valaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:
- 3.2.1.1. Näyte D
D2: jos tulos on C2 ja	
yksi valaisin yli	0 prosenttia
mutta enintään	20 prosenttia
yksi valaisin enintään	20 prosenttia
- 3.2.1.2. tai jos kohdan 1.2.2. edellytykset näytteen C osalta eivät täyty.
- 3.3. Hyväksynnän peruuttaminen
- Vaatimustenmukaisuus on asetettava kyseenalaiseksi ja kohtaa 10 on sovellettava, jos tämän liitteen kuvion 1 mukaisessa näytteenottomenettelyssä valaisimien mitattujen arvojen poikkeamat ovat seuraavat:
- 3.3.1. Näyte C
C3: yksi valaisin enintään	20 prosenttia
yksi valaisin yli	20 prosenttia
C4: molemmat valaisimet yli	20 prosenttia
- 3.3.2. Näyte D
D3: jos tulos on C2 ja	
yksi valaisin 0 % tai yli	0 prosenttia
yksi valaisin yli	20 prosenttia
- 3.3.3. tai jos kohdan 1.2.2 edellytykset näytteiden C ja D osalta eivät täyty.

Kuvio 1

OIKAISUJA

Oikaisu neuvoston päätökseen 2014/145/YUTP, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 78, 17. maaliskuuta 2014)

Sivulla 16, johdanto-osan 4 kappaleen alussa:

on: "(4) Vallitsevissa oloissa olisi asetettava matkustusrajoituksia ja kohdistettava omaisuuden jäädyttämisiä henkilöihin tai yhteisöihin, jotka ovat vastuussa ..."

pitää olla: "(4) Vallitsevissa oloissa olisi asetettava matkustusrajoituksia ja kohdistettava omaisuuden jäädyttämisiä henkilöihin, jotka ovat vastuussa ..."

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 300/2014, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2014, sokerialan tuotteiden tuontitodistusten jättämisen keskeyttämisen lopettamisesta eräissä tariffikiintiöissä	43
--	----

PÄÄTÖKSET

2014/165/EU:

★ Neuvoston päätös, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2014, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifi- oimaan asekauppasopimus Euroopan unionin edun vuoksi	44
--	----

2014/166/EU:

★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2014, päätöksen 2005/381/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY sovel- tamisen raportointiin käytettävän kyselylomakkeen osalta (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 1726) ⁽¹⁾	45
--	----

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

★ Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 56 – Mopojen ja sellaisina pidettävien ajoneuvojen ajovalaisimien hyväksyntää koskevat yhdenmukaiset vaa- timukset	77
★ Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 82 – Halogee- nihehkulampuilla (HS ₂) varustettujen mopojen ajovalaisimien hyväksyntää koskevista yhden- mukaisista vaatimuksista	92
★ Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 119 – Moottori- käyttöisten ajoneuvojen kulmavalaisimien hyväksyntää koskevat yhdenmukaiset vaatimukset	101

Oikaisuja

★ Oikaisu neuvoston päätökseen 2014/145/YUTP, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2014, rajoittavista toimen- piteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta (EUVL L 78, 17.3.2014)	123
--	-----

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI